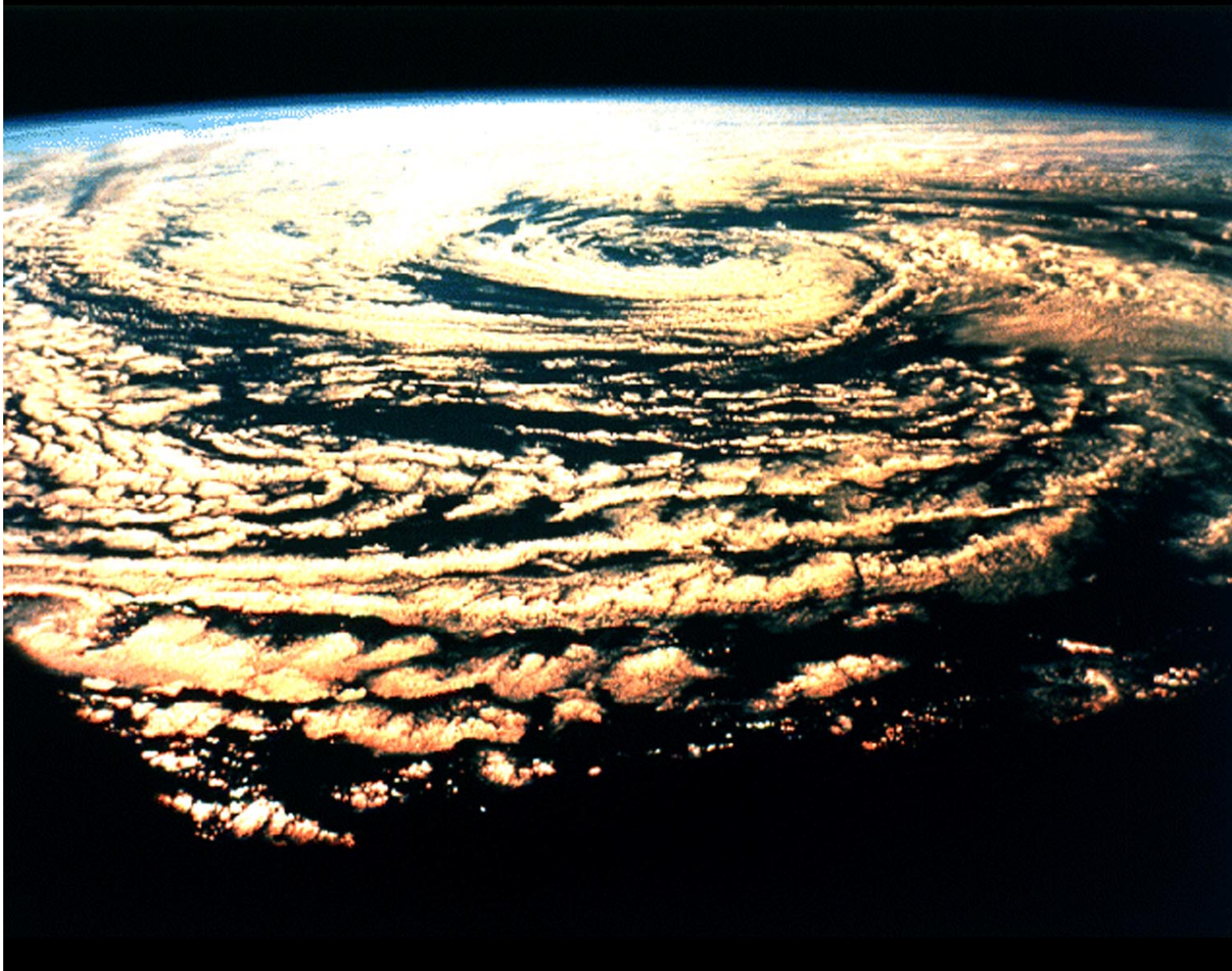

ВРЕМЕ НА ТЮБРАТ

Време на Поврат
Първо издание на български език

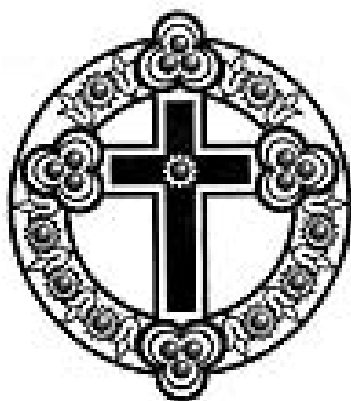
© Виссарион - Время Поворота
в. "Земля обетованная", No 34, июнь, 2000 г.

Превод: Мирена Велчева
Уляна Стоичкова
Милка Топалова
Пламен Петров
Мариан Пецев

Редакция: Мая Йорданова
Бинко Немчов

ISBN 954-8159-29-5

ВРЕМЕ
НА
ПОВРАТ

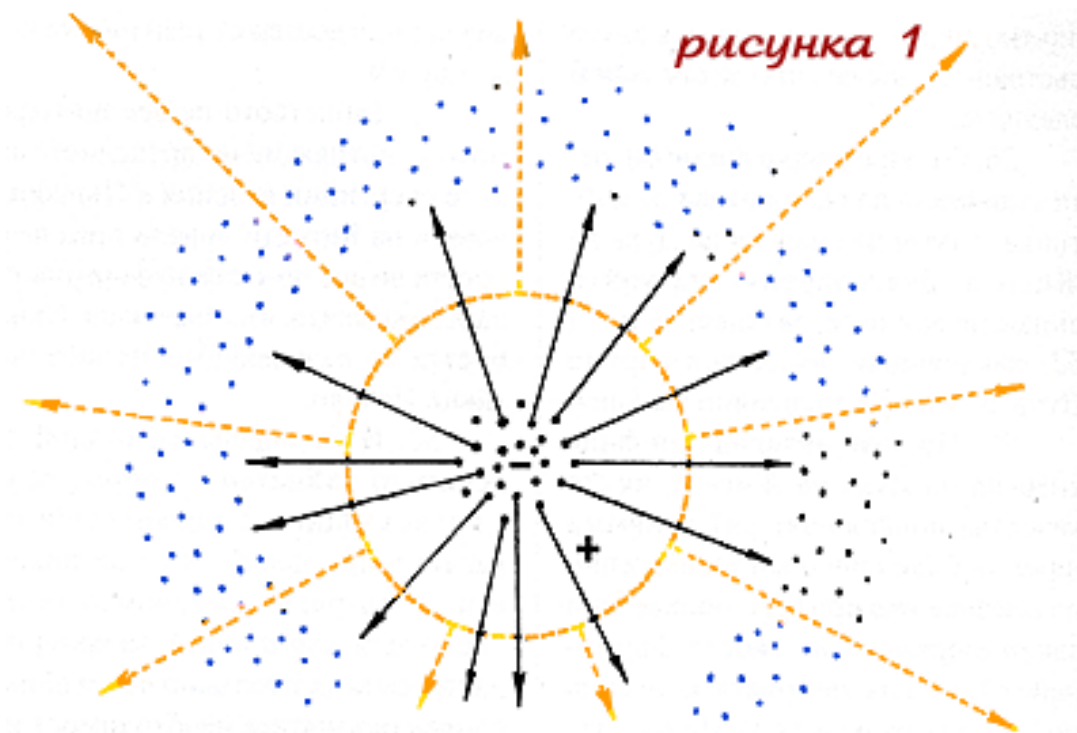

еца на Бога Велик, мир вам!

1. Сега с поредното свое обръщение, виждам необходимост, не само да преоткрия за вас поредните страници от Книгата на Тайните велики, за да уточня отчасти и да разширя онова, което засегнах някога твърде кратко и образно, в първа глава на Книга на Основите и това, което вече по-широко и по-дълбоко бе засегнато в обръщението “Последната надежда”, но също така виждам особена необходимост още веднъж и по-основателно да подчертая ключовия период във вашето развитие,
2. От чието правилно в цялост разбиране, зависи благоприятно активното видоизменение на вашата същност и съдбата на целия човешки род.
3. И нека след засегнатото в това обръщение, да започне с пълна сила разгръщането на предопределените събития, свързани с това.
4. Сега вие сте длъжни в пълна степен да се учите достойно да постигате великата отговорност, за носенето на която е откликнало сърцето ваше. И затова в обръщението за да ви помогна, за най-точно формиране на единен образ в съзнанието ви, при възприемането на даваните от мен Истини, използвах на някои места нетрадиционен за мен способ на изложение с помощта на графични схеми.
5. Защото сега е крайно необходимо формирането на нивото на съзнанието ви, на най-правилно разбиране относно засегнатите ключови жизнено важни обстоятелства за Истината.
6. Макар че, в първата част на това обръщение, където ще отворя поредните условни страници от Книгата на Тайните, аз няма да се задълбочавам в подробното разкриване на физическите закони на вече Станалото и Ставащото.
7. За сега ще е достатъчно това, което разкривам в качеството на ориентири, оставайки за вас необходимостта от пълно творческо самостоятелно осмисляне на великите Закони във връзка с дадените ориентири, доколкото в действителност вие ще виждате в това допълнителна необходимост.
8. От това, как ще започнете да приемате в себе си това, което ви давам, естествено ще зависи потребността да откривам за вас или нещо ново или вече засегнато, но вече по-дълбоко и по-нашироко.
9. Истините, несвързани с вашите непосредствени жизнени прояви, именно в дадения период от развитието ви, не се явяват главни, макар и да са призвани да формират единно правилно мирозрение за достойно възприемане на цялата произтичаща реалност именно от децата на Бога Велик.
10. Затова сега, наред с явно жизнено необходимите най-често засягани ежедневни жизнени обстоятелства, чрез преки и конкретни образи, аз също така ще продължа да откривам за вас други Истини, но повече в качеството на образни ориентири, оставайки за сега възможност да проявите самостоятелна активност за необходимото осмисляне на засяганото.
11. Сега да продължим да се докосваме до скритото в поредните страници от Книгата на Тайните.
12. Някога, преди цяла вечност, космическото пространство, възприемано от вас като относителна пустота, в пълен смисъл е изиявявало себе си като пасивна форма на Битието на Първоосновата на Твореца.
13. Духът витаел над Бездната.
14. В тази Бездна още не е съществувала концентрирана форма на съзнание, като активна форма на проявление.
15. И ето веднъж в пространството се срещнали две точки.
16. Появата на първичната активна среда в пасивно проявяващата се Първооснова е станало в период, когато първите две условни точки, срещнали се в Пространството, се съединили за първия танц на елементарната Хармония,
17. Което било първата крачка по пътя на естественото самоформиране от страна на Твореца.
18. В естествено съществуващата Среда, естествено произтекло тайнството на уплътнението, в резултат на което започнало формирането на концентрирана форма на Свръхсъзнание.

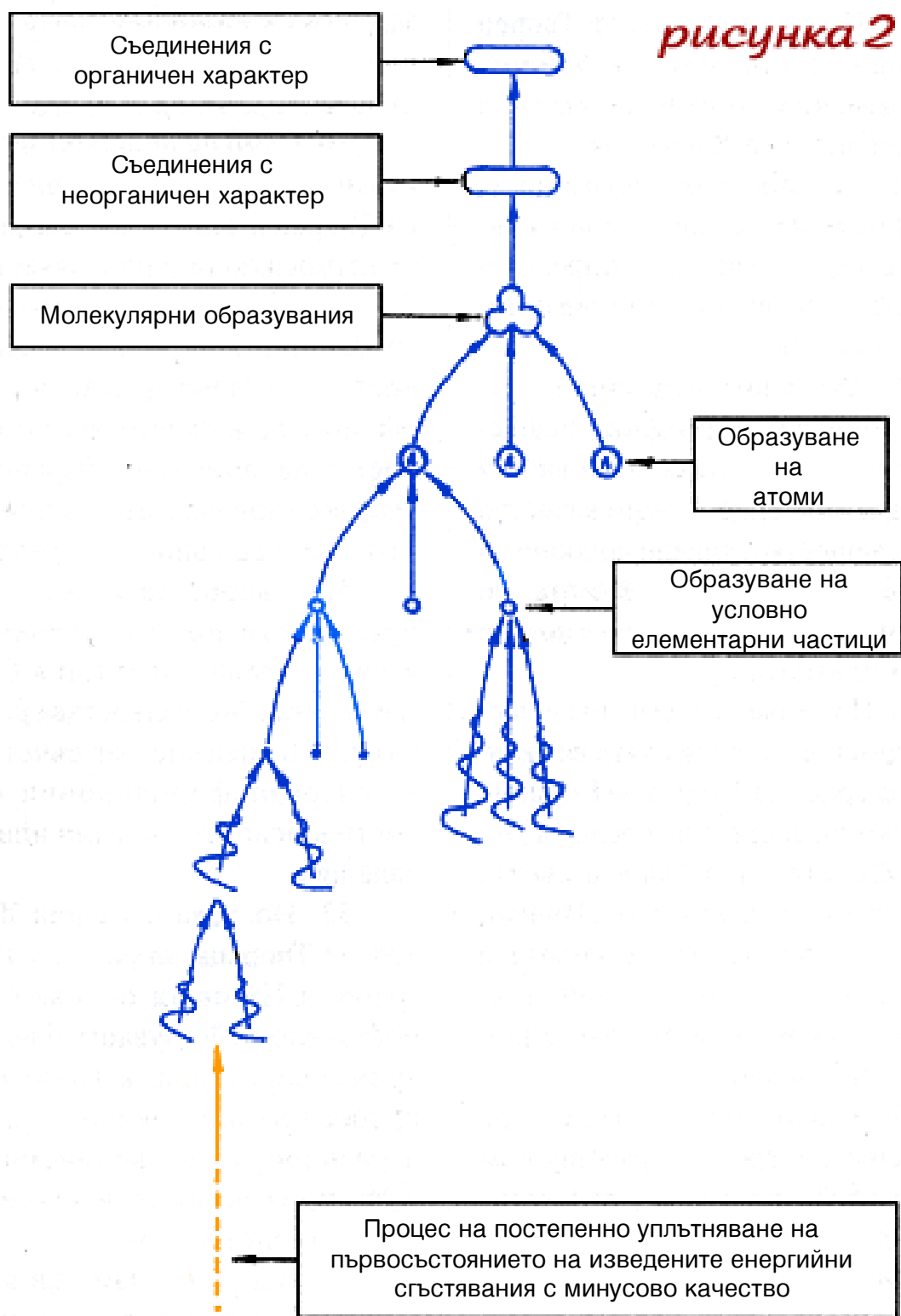
19. Формирането на активно Начало станало благодарение на все по-голямото преплитане и уплътняване на истинно елементарни енергийни явления, основата на всяко от които не е съставена от каквито и да е съединения.
20. Цялата Първооснова някога напълно се е състояла само от такива свободно проявяващи се, истинно елементарни енергийни явления.
21. Нужна е били необозрима вечност, докато е ставало все по-ускоряващото се тайнство на формиране на активното Начало.
22. Процесът на уплътняване в крайна сметка е призван да прояви раждането на някакво цяло, което в своята същност ще включва сложно съединение от определено количество първоелементи.
23. След което, такова цяло започва да има свое индивидуално енергоинформационно звучене.
24. Където понятието за първоелементите в науката на човечеството, във връзка с възможността за определянето им като такива, постоянно се измества в посока на все по-финното и ще кажа, че такова изместване ще произтича тепърва нееднократно.
25. И за да се представи накратко бездната от величие и сложност на проявеното Битие, както в плътното, видимо за вас, така и в друго състояние, е достатъчно да споменем следното:
26. От определен момент битието започнало да се пронизва от най-тънката активна енергия на Духа на Живота, благодарение на който съществуват и се развиват всички без изключение, по-плътни спрямо Духа на Живота, енергийни явления.
27. Но тази активна най-финна енергия на Духа на Живота, чиито качества подвижният разум никога няма да бъде способен пълноценно да опознае във връзка с определени закономерности на неговото формиране в Света на материята, вече сама по себе си има излъчването на Източника, Чиято Същност е преминала дълъг период на самоформиране и се явява цялостна Система от сложно преплетени многобройни, действително пределно финни първоелементи.
28. За да се представи образно взаимовръзката между Духа на Живота и възникването на по-плътни спрямо него енергийни явления на Вселената с нейното еволюционно формиране, може да се изобрази разпростирането ѝ във всички посоки от Единния Дух на Живота като някаква незрима тъкан, върху която е трябвало да се наложат шевове на относително зримите нишки, бродиращи шевицата на Хармонията в Света на Материята.
29. И сега вече е необходимо да се докосна накратко до тайнството на появяване на условнозримите нишки.
30. Науката на човечеството и човешките очи имат възможност да възприемат преплитането на определено множество от тези нишки по между им.
31. Тайнството на все по-голямото уплътняване на пределно тънките енергийни явления в Първоосновата на Битието довело през вечността до все по-сложно формиране на Хармонията, съставляваща Същността на съзряващото Велико активно Начало.
32. И на определен стадий от великото тайнство се образувало Свръхсъзнание с проявяващи се характерни способности да вижда всички вътрешни закономерности, съставлящи Хармонията, характерно да ги осмисля и активно да им влияе според осъзнатата необходимост за различните явления, произтичащи все още вътре.
33. Тайнството на уплътняване и формиране на активното Начало, дошло веднъж до такава условна граница на достатъчна зрялост, когато формиращите се качества на свръхсъзнание на Единния оценили, че във връзка с появяване и развитие на определени вътрешни процеси, по-нататъшният ход на естествено разгръщащото се уплътняване, ще започне неизбежно по присъщите му закономерности да се приближава към периода на обратното - разуплътняване,
34. С преход към състояние, предшествуващо началото на уплътняването.
35. И тогава Единният започнал да предприема Усилия, които били призвани да Му помогнат да преодолее естествения край на разуплътняване и да премине към състояние на вечно съществуване.
36. Единният станал Творец.
37. Всички започващи уплътнявания в Първоосновата носели единно условно плюсово качество.
38. И само в определен стадий на самоформиране на активното Начало, в Същността на Единното Цяло, започнала да се образува и формира енергийна среда, която също условно може да се именува като среда на минусовите качества /виж рис. 1/.

- Дух на Живота. Постоянен Ток с Информация на Развитието. Хранително-съзидаваща Сила.
- Изтичане на особени енергийни явления с информация за бъдещо уплътнение, съобразно с качествата на Духа на Живота. Материал за съзидание.

39. Именно активното развитие на среда на енергийни явления с минусови качества, неизбежно е трябвало да доведе в крайна сметка Тялото на Единния до състояние на пределна плътност,
40. След което, също така неизбежно, е трябвало да настъпи тайнство на пълно разуплътняване до първоначалното състояние на пасивната Първооснова.
41. Такова пълно разуплътняване можело да не настъпи само в условия, когато някое цяло, подложено на разуплътняване, пребивава в енергийна среда, която постоянно излъчва хранителна съзидателна Сила от Източник, извън Родителя.
42. Но така както в Битието се е сформирало само едно единствено активно Начало, то тайнството на пълното разуплътняване по пътя на естественото развитие въз основа на естествено проявилите се и утвърдили се закономерности, става неизбежно.
43. И тогава Великият Творец започнал да предприема Усилия, които изменили хода на естествено разгръщащата се Хармония.
44. Той започнал постоянно да отделя от своето Същество във външната среда енергийни явления с минусови качества, достигащи определена зрялост.
45. Активното отделяне на условно минусово свръхфинно вещество, започнало да става постоянно в период, когато енергийното качество на това вещество станало подобно на качеството на Духа на Живота, но незначително се отличава в посока към по-плътното.
46. При това отделяното вещество сменя подхранващата концентрирана среда на Тялото на Единния с разсеяната енергийна среда на Духа на Живота, съдържащ в своята Същност цялата необходима Информация за поддържане на живота и развитието на станалите относително самостоятелни минусови енергийни съгъствания,
47. Които под действието на включената вътре информация към уплътняване, продължили постепенния прехода към състояние на разнообразни все по-плътни вещества,
48. Разнообразни, особени съединения, които по между си раждат все по-сложни вещества с характерно индивидуално енергоинформационно поле /виж рис. 2/
49. По този начин, в такъв род многобройни и разнообразни преплитания и уплътнявания, започнали да се формират условно видими нишки, които и били призвани да започнат да извезват безкрайния Модел на Хармонията върху условно невидимата свръхфинна тъкан от лъчите на Духа на Живота.

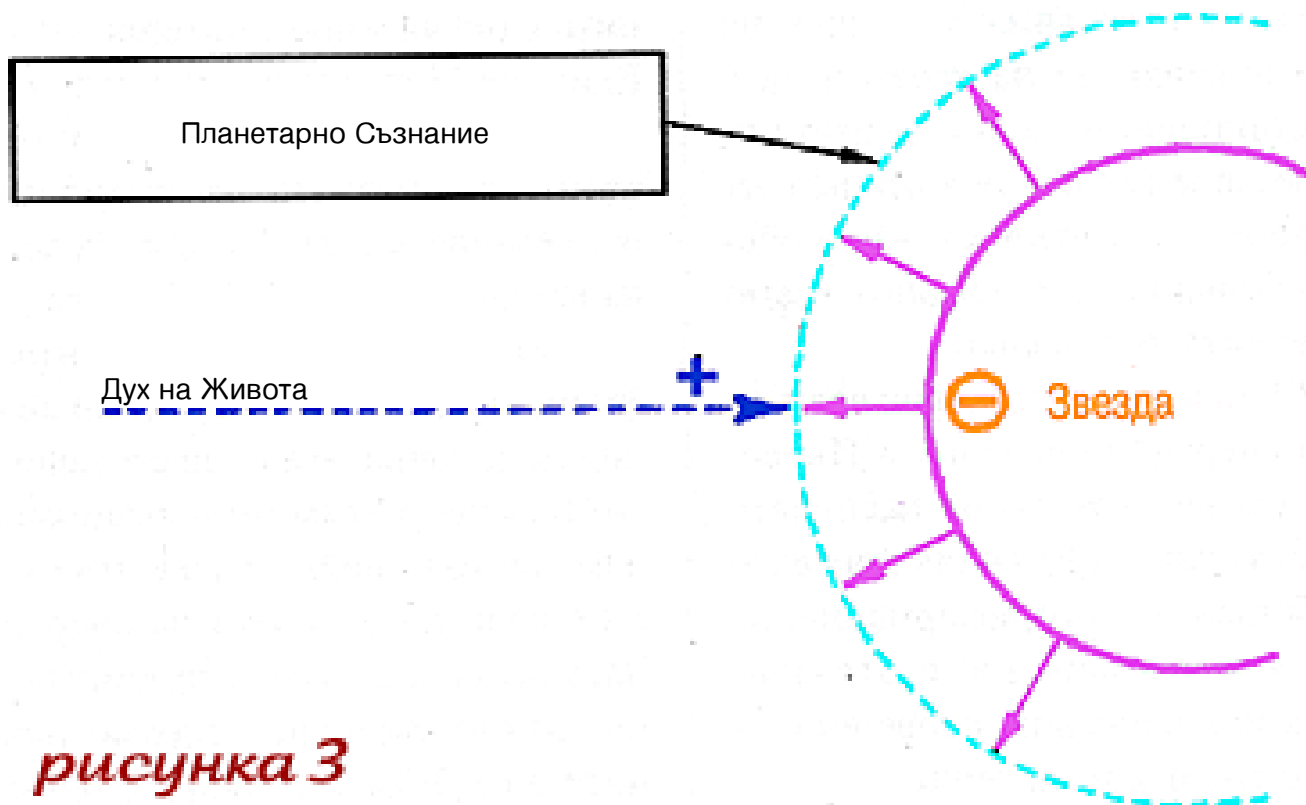
рисунок 2

50. Само че процесът на уплътняване, поддържан от Живнения Ток на Твореца, винаги се съпровожда от неизбежно разуплътняване.
51. Защото за това неотклонно способствува определена закономерност, естествено проявила се и утвърдила се в своето време в същността на минусово енергийно вещество, отделяно от Твореца от неговата Същност във външната среда.
52. Скоростта и периодът на преход към разуплътняване при всички явления от младия Свят на материята е бил и си остава разнообразен в зависимост от съчетанията на енергоинформационни особености в основата на едни или други явления.
53. Но докато изтича Живен Ток от Твореца, особената Информация в Неговата основа създава постоянно действаща благодатна хранителна среда, в която всички процеси на все нови и нови уплътнявания и разнообразни съединения, с появата на новото вещество, ще протичат постоянно.

54. Ако допуснем във въображението си вероятността от внезапно прекъсване Тока на Живота, излизащ от Твореца, то един условен страничен наблюдател, би видял как всички Галактики, Звезди и други всевъзможни плътни вещества във Вселената биха се разпаднали без да оставят видима следа.
55. И ето че веднъж, в процеса на разглежданото уплътняване на минусовите енергийни сгъстявания, които Творецът отделя от Своята Същност, се формирало първото енергийно газообразно образувание, станало от своя страна благодатна среда, от която в последствие се образувала многобройна плеада от разнообразни звезди, групиращи се в отделни Галактически сгъстявания.
56. Където Духът на Живота, удържайки в своя зависимост съществуването и развитието на първите неповторими по между си, относително самостоятелни обекти, е създавал необходимите условия, в които са могли да произтичат безкрайни размножавания на подобни образувания.
57. Тайнството на уплътняване, завършващо с образуване на звезди, позволило в Битието да се проявят многобройни своеобразни подобия на Великия Творец.
58. Само че, в този случай е важно да се упомене, че Същността на Твореца се е самоформирала на основата на условно плюсова енергийна среда, в центъра на която на определен етап от формирането, започва явно да се проявява минусова енергийна среда,
59. От която на Великия Творец е било нужно да отдели от своята Същност във външната среда плътност с определено качество, позволявайки на отделеното да се прояви в пълна мяра в качеството си на строителен материал.
60. След което, се е образувала активна, достатъчно плътна минусова среда, в лоното на която, започнали да се образуват в определен стадий от нейното развитие, условно плюсови енергийни сгъстявания.
61. Около които, като около централно ядро, започнали да се формират енергийни тела с минусови качества.
62. Но при това трябва да се помни, че такъв род условно плюсови енергийни сгъстявания, притежават само нещо своеобразно, някакво жизнено важно подобие на плюсовата среда от Същността на Твореца.
63. Като пределен отпечатък от тази особеност на построяването на Мирозданието на Вселената, вие постоянно проявявате себе си чрез това, че долната част на вашето тяло, като най-близка до повърхността на Земята, притежава особеностите на минусовата среда, така както е и тялото на Земята-Майка.
64. Докато горната част от тялото ви, която чрез вашата глава има най-голяма откритост към плюсовото излъчване на Духа на Живота, естествено притежава особеностите на плюсовата среда.
65. Осъществяващите се в Битието активни Събития, показали появата на две разнопотенциални Начала с първообраз на начало на вечно съществуване, благодарение именно на тяхното единство.
66. Тези начала напълно уместно могат да се определят като Мъжко и Женско.
67. Където при това, първо е започнало да се формира Мъжкото Начало, с веднъж образувала се във вътрешността му все по-разрастваща се проява на особеностите на Женското.
68. След което във връзка с определена особена необходимост на Великия Творец, е било отделено Женското в качеството на относително самостоятелно Начало, за по-нататъшно вечно съществуване.
69. От тялото на Мъжкото е било направено Женското.
70. Това образно е могло да се опише като създаване на жената от реброто на мъжа.
71. След което, по-нататъшното разгръщане Хармонията на Вселената, започнало да произтича на основата преди всичко на раждащото женско начало.
72. Пълноценното единение на Мъжкото и Женското създава благоприятни условия за вечно активно жизнено проявление.
73. Да бъдат единни Мъжкото и Женското.
74. По този начин, вече дълго според земните мерки, чрез нишка с женска същност, обстойно и с абсолютно търпение се бродира Модела на Хармонията с мъжка същност в своята тъкан.
75. Така и се проявило в Битието знаменателното Тайнство, където върху надеждната основа Мъжка е призвана безконечно да разцъфтява Красотата Женска.

76. Именно затова при мъжът, в нормалното негово състояние, отсъства стремежът да проявява своята красота и предимно се проявява жаждата да се люби на красотата и да я възпява в творенията свои.
77. А естеството женско включва, преди всичко в основата си своя особеност да проявява чрез себе си красивото.
78. Но тъй като женското носи в своята основа и някои особености от мъжката основа, то също има способност да се люби на красивото.
79. Само че това тайнство на любуването при жените, произтича с различно качество от колкото при мъжете.
80. А тъй като правилната мярка на жизнено важно съчетаване на определени части от мъжкото и женското, както в мъжете, така и в жените, може да бъде стабилна само в условия на нормална жизнена дейност на човешкото общество, а такива условия още не са се сформирали, то неизбежно възниква вероятност за някои изкривявания от нормалната мярка в една или друга посока.
81. Поради което в жените могат все повече явно да се проявят мъжки особености с характерно изменение в отношението на жените към заобикалящата реалност и към красотата.
82. Аналогично подобно нещо се проявява при мъжете, където в тяхната същност започват да преобладават свръхнормата особеностите на женското начало.
83. Но засега, аз няма да се спирам по-подробно на мъжките и женските същности в това обръщение и ще продължа да се докосвам до събитията, разгръщащи се все повече във Вселената,
84. Където всички явления, встъпващи на пътя на по-нататъшното уплътняване на основата на енергоинформационната тъкан на Духа на Живота, с всяка крачка на съединяване и уплътняване показват все по-уникални и неповторими прояви, където според степента на увеличената сложност на уплътняване, бързо нараства ограничението за по-нататъшно съединяване.
85. Това означава, че в съществуващата естествено разгръщащата се Хармония на Света на материята, има някои допустими пределни норми във физическите прояви, произтичащи от проявените закономерности на самоформиращата се Хармония на Същността на Твореца и утвърдена в твореното от Него Мироздание.
86. Следва да се упомене, че всяко проявяване на което и да е самостоятелно начало в цялото Битие, независимо от степента на елементарност и сложност, има собствено съзнание, отличаващо са само по степента на сложност.
87. Всяко действително елементарно енергийно явление, в Първоосновата на Битието на пасивното съществуване на Единния, притежава собствено енергоинформационно поле, в което напълно е отразена цялата индивидуална особеност на самото енергийно явление.
88. Това се явява елементарната форма на съзнание.
89. А след като е започнал уникалният процес на уплътняване, чрез все повече съединявания помежду им на самостоятелни енергийни явления, във все по-самоорганизиращото се Единно Цяло, също се проявява все по-усложняваща се форма на съзнание във вид на особена енергоинформационна среда.
90. Така е ставало до момента, докато сложността на формиращото се съзнание не достигнало нивото, което като правило може да се именува Свръхсъзнание,
91. Когато процесът на все по-голямо увеличаване степента на сложност на самоорганизиращото се съзнание, веднъж му позволил да придобие способност за централизиран контрол над собствените си вътрешни тайнства и възможност активно да влияе върху тях.
92. Ниво на Свръхсъзнание може да достигне само подобно самоформирование, което по естествени причини не може да постигне нито едно явление в сътвореното от Единния Мироздание на Вселената.
93. Защото подобие е възможно само на основата на енергийно проявление, идентично със степента на финност на Духа на Живота.
94. Що се касае до степента на финост на всички енергийни явления на започналата съществуването си Вселена, то самото ѝ възникване и началото на нейното развитие вече е станало на основата на енергийната особеност, която преминала в по-плътностно състояние

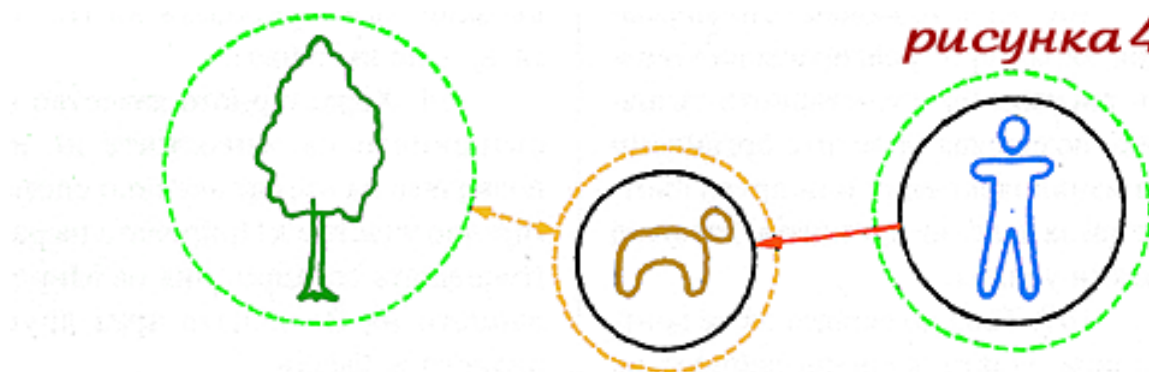

рисунка 3

спрямо плътността на Духа на Живота, с тенденция към още по-значително уплътняване и придобиване на по-грубо състояние.

95. Свръхсъзнанието на Твореца на материалното Битие в своето самоформиране на основата на особеностите на мъжкото начало, достигнало най-висшия възможен предел на развитие, по-високо от който не можело да продължи да Го развива все по-умножаващото се и уплътняващо се проявление на женското начало в същността на Единния.
96. И с тайнството на отделяне навън на женското начало, Единният установил в Битието своеобразно условно нулево ниво, от което сякаш Светът на материята започнал да се развива самостоятелно, където все по-уплътняващите се женски енергийни прояви придобили възможност да явяват собствени, разнообразни, характерни за тях форми на съзнание.
97. И в първите времена на формиране на младата Вселена, най-сложната форма на съзнание се явило планетарното съзнание. Съзнанието на първите Звезди.
98. Кое то на свой ред се формира на основата на определено тайнство на съединяване между плюсовия ток на Духа на Живота и минусовото енергоинформационно излъчване от телесната обвивка на Звездите или Планетите. /виж рис. 3/
99. Всяка Звезда, Плана започнала да притежава неповторима гама разнообразни комбинации от енергийни особености, което също естествено се е отразило на формирането на неповторими оттенъци в качествата на различни планетарни съзнания.
100. А по-нататък с течение на развитието на младата Вселена, настъпил поредният знаменателен етап, когато все по-сложните съединявания на женски енергийни особености довели до появяването на първите органични съединения.
101. След което, устремилата се към буйно развитие на велико разнообразие на растителния свят на отделните планети станала именно тази частица, която създала своеобразното богатство и определено съвършенство в полевата форма на планетарното съзнание.
102. В същото време развитието на растителния свят започнало да създава благоприятна среда за прехода на възникналите и утвърдили се органични съединения към качествено по-сложна и активна форма на жизнените прояви.
103. Заблещукала изгряващата зора на появяващия се животински свят.
104. Но това също е преход от полево към все по-концентрирано централизирано съзнание.
105. Отначало чрез простичка нервна верига, съхраняваща определена специална и ограничена информация за конкретно необходима жизнена дейност,

106. Където дадената информация, характерно реагираща на отделни сигнали на планетарното съзнание, позволява простите организми да изпълняват едни или други съответни за дадения организъм жизнено важни усилия.
107. Това позволява да се контролира цялата жизнена дейност на такива организми от страна на Природата, удържайки необходимите граници в съгласие със съществуващото Равновесие на Планетата.
108. И ако опростената нервна система не е имала характерните особености на главния мозък, то и с възникването на мозъка у по-високоразвитите животни, пак е останала неизменна пълна зависимост от планетарното съзнание, контролиращо равновесието на Планетата.
109. Сътворяването на животинския свят е първата крачка на сътворяване на подвижни неразсъждаващи послушни служители, помощници на Природата на конкретната Планета.
110. Където по-сложната форма на съзнание, концентрирана в главния мозък на материалното тяло станала целесъобразна необходимост.
111. И където в същото време, развитието на животинския свят за първи път в Битието ярко е проявил природно емоционално - женска активна енергийна среда.
112. Появяването във Вселената на подвижни послушни служители, в помощ на Природата, има определени характерни ограничения.
113. Представителите на животинския свят завинаги са привързани към Природата на Планетата, дала им живот.
114. Характерното качество на съзнанието на животните не им позволява да вземат активно спомагателно участие в Природата, разгръщаща се от Хармонията на Мирозданието на Вселената, чрез други планети и Звезди.
115. И ето, че веднъж настъпило ново знаменателно събитие в Света на материалното Битие.
116. Осъществила се втората крачка от сътворяването на подвижните, но сега вече разсъждаващи, помощници на Природата на Вселената.
117. Била родена активната частица в преобразуването на Вселената и в разгръщането на Хармонията на Света на материалното Битие.
118. Тази частица придобила такива възможности, благодарение на уникалните особености на разума, условно обозначен като подвижен.
119. Тези особености му позволяват да не бъде привързан към рождената Планета и самостоятелно да преодолява ограничаващите тайнства на планетарното съзнание с по-нататъшно преместване в пространството на Мирозданието на Вселената.
120. И сега вече е необходимо да се отбележи, че чрез хармоничното формиране на растително-животинския свят на Планетата, естествено се установява своеобразно равнище на Нормата, чрез което се проявява характерна коренна особеност на жизнената дейност на всички органични съединения, приведена към равновесието на Хармонията на Природата.
121. Жизнената дейност на едни или други организми, проявяваща се по-ниско от тази Норма, неизбежно ще носи крайно неустойчив характер с неумолимо действаща тенденция към измиране.
122. А по-нататък кратко, образно ще се докоснем до важни енергийни особености на плодовете развиващи се в Света на материята. /виж рис. 4/
123. Его-емоционалният чувствен свят следва да се възприема или като тонизираща, или като подтискаща активна енергийна проява.
124. У представителите на животинския свят такава особеност трябва да играе преди всичко привличаща или отблъскваща роля, ярко показвайки временното състояние на животинския организъм и неговото отношение към дадена проява на реалността.
125. Его-емоционалните чувствени особености, предвидени изначално от Природата, носят относително стабилен, умерено силен характер.
126. В изначалното си естествено състояние егоизмът налага своята характерна окраска върху всички възприети със съзнанието понятия за постъпилата информация: изгодно ли е, опасно ли е, яде ли се или не.
127. Колкото по-силно се развива егоистичната чувствена проява, толкова по-ярко тя запълва съзнанието, заслепявайки го и значително намалявайки вероятността от възникване на заинтересованост от възприемането на постъпващата информация.

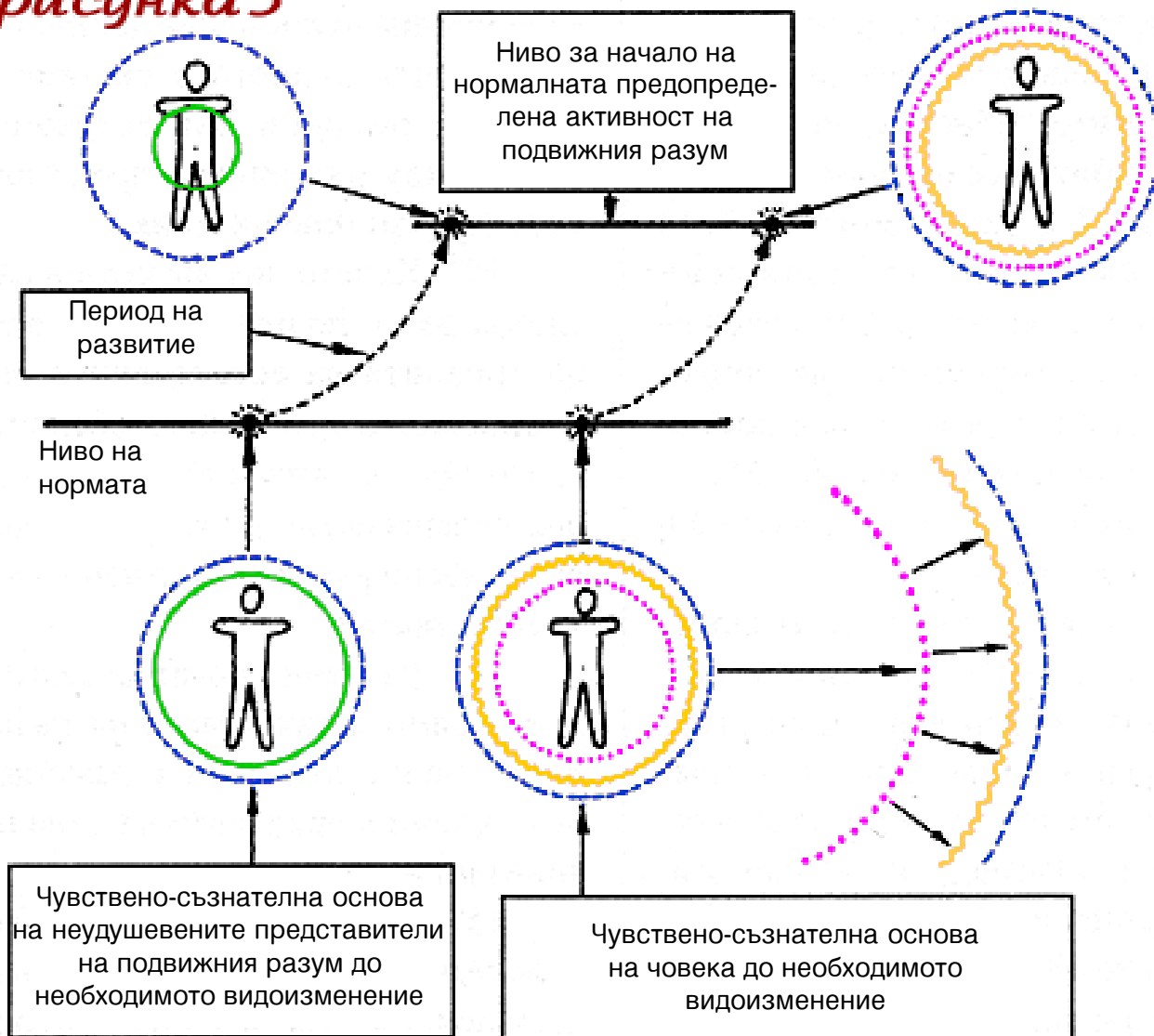
-
 Постоянен енерго-информационен обмен при всяко съприкосновение на подобни полета помежду си (запознанство, узнаване)
-
 Енергийно въздействие. Където колкото по-силно са проявени его-емоционалните чувствени способности, толкова по-силно може да се проявява енергийното въздействие.
-
 - Енерго-информационното поле за качествата, свързани със същността на обекта. Енергийни особености, чрез които е призовано пълноценно да се проявява съзнанието.
-
 - Енерго-информационно поле за качествата на его-емоционалните чувствени състояния. В елементарен вид се съдържа в организмите от растителен вид.

128. Силата на развиващия се егоизъм е способна да съсредоточава вниманието на съзнанието изключително върху користо-изгодната информация, като не му позволява да обърне внимание на цялата останала постъпваща информация, независимо от степента на нейната ценност от позиция на всеобщото благо.
129. За неодушевените представители на подвижния разум такова съответствие, което е най-близо до животинското състояние и което естествено ще отговаря на всички изисквания на равнището на Нормата, е допустимо само в периода на възникване и началото на развитието на младата цивилизация.
130. След което трябва да последва период на израстване и преход към равнището на началото на нормална дейност, което е определено от Хармонията на Битието на Вселената за представителите на подвижния разум.
131. Такова израстване на всички неодушевени представители на подвижния разум протича на основата на прилагането на определени съзнателно-волеви усилия за свеждането на его-емоционалните чувствени прояви до най-ниското допустимо жизнено необходимо равнище.
132. В този случай въздействието на егоизма върху запечатаните от съзнанието понятия ще бъде крайно ограничено и значително отслабено,
133. Което позволява цялата постъпваща информация да се възприема най-благоприятно от чисто разумната страна в най-широк диапазон, допустим от Хармонията.
134. Целия природен чувствен мир на един биологичен организъм може да се възприема като единна цялостна форма на съзнание с определена степен на сложност.
135. Където възможностите на главния мозък, ако вече са възникнали, са призвани да запечатват конкретни образи, свързани с особеностите на чувственото възприятие на цялата заобикаляща реалност от позицията или на благоприятно, или на опасно проявление по отношение на собствения организъм.
136. При високоразвитите биологични организми главният мозък не само е способен да запечатва конкретния образ на вече възприетото чрез чувствения мир благоприятно или опасно обстоятелство, но и да запечатва достатъчно конкретен образ на благоприятното или опасното, само на равнището на теоретично осмисляне на една или друга ситуация, която собственият организъм все още не е възприел чувствено.

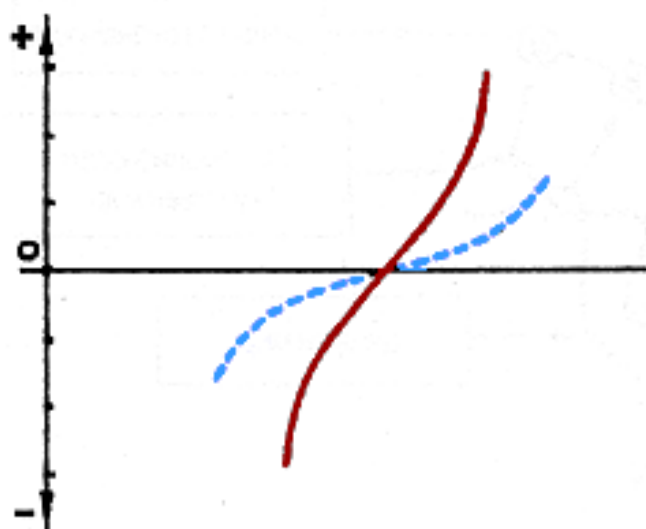
137. Такава природна цялостна система, съставляваща съзнанието, е призвана да проявява рационална дейност в пълно съгласие с хармонията на заобикалящата природна среда.
138. Където при това разумните особености на животното не му позволяват да излезе извън границите на естествените характерни условия на заобикалящата природа, което именно чрез неговите чувствени особености, позволява гарантирано да се задържа организма му в хармония със света, който обитава.
139. И на животното съвсем не му се налага самостоятелно да установява разумен контрол над степента на участието си в процесите на съществуващата реалност.
140. Важна отличителна черта на особеностите на подвижния разум се явява придобитата възможност, способна да позволи на собствения биологичен организъм да преодолява ограниченията на естествените природни условия на заобикалящата среда за благото на продължаването на жизнената дейност, доколкото има явна необходимост, да установи самостоятелно благоприятна изкуствена жизнена среда, както във всякакви други климатични и природни условия на същата Планета, на която се е родил, така и в други природни условия на друга Планета.
141. При това колкото по-значително, жизнената дейност на представителя на подвижния разум се отличава от животинско-естествените прояви, толкова по-голяма отговорност е дължен самостоятелно да носи този представител за благоденствието на собствения си организъм.
142. Където, с помощта на разширените възможности на подвижния разум, е необходимо самостоятелно да определя и контролира нормата на собственото си участие в съществуващата реалност.
143. И преди всичко, степента и качеството на удовлетворяване потребностите на инстинкта.
144. За младите общества, носители на подвижния разум, достигащи равнището на проявява на естествена потребност за създаване на изкуствено жизнено устройство, призвано да прояви качествата на високо развитата цивилизация, в която трябва да започне пълноценно реализиране на възможностите, съставлящи истинската ценност на подвижния разум, възниква задължителна необходимост преди всичко да освободи по възможен начин дейността на разума от влиянието на его-емоционалните чувствени прояви.
145. Където след определени съзнателно-волеви усилия, необходими само през периода на излизане до равнището на начало на нормалната предопределена дейност, его-емоционалните качества се свеждат до възможно най-малките жизнено-необходими прояви,
146. Още повече, представяйки огромни възможности на подвижния разум да се реализира пълноценно, не от позицията на користна изгода, а от позицията на всеобща изгода за благото на нормалното развитие.
147. След което разумът, който не се намира под влияние на някакъв род предубедено отношение към всичко, благодарение на заложените в основата му особености, започва рационално да осмисля проявяващата се действителност.
148. Представителите на цивилизацията, достигнали такова равнище, придобиват естествени за тези обстоятелства възможности да се поддържат съвместно и най-компактно в единно разумно пространство, без да имат големи различия помежду си по нивото на съзнание.
149. Според степента си на развитие на качествата на разума, една или друга цивилизация преминава на все по-високо равнище на развитие, което става благодарение на придобиваните способности да проникват във все по-финните енергийни прояви на Света на материята.
150. Придобиването на такива възможности, позволява вземането на участие съответно във все по-широк диапазон от протичащите в Материалния свят процеси.
151. Защото колкото са по-финни енергийните тайнства, за толкова повече събития се отнасят.
152. И в зависимост от тези придобивани все по-възвишени способности, всеки представител на подвижния разум съответно придобива и все по-голяма отговорност за всички явления в света на Материята, чиято основа създава даден енергиен диапазон.
153. Способността за възприемане на определен диапазон от разнообразни уплътнявания на енергийните явления, задължително означава наличието на съответстваща отговорност за участието във всички ставащи процеси в Материалния свят, чиято основа съставлява дадения енергиен диапазон.
154. По този път на придобиване на все по-възвишени способности съществува предел, зад който не са в състояние да проникнат естествените енергийни особености, които представителите на подвижния разум са способни да развият до край.

155. За възприемането на енергийните явления, ставащи зад дадения предел по посока на най-финните прояви на Духа на живота, се изисква качествено различна форма на съзнание, която не може да бъде сформирана от установяващият се естествен процес, от който се създава характерната особеност на подвижния разум.
156. Характерна черта на цивилизацията на неодушевените представители на подвижния разум, която е достигнала равнището на началото на нормална пълноценна дейност, се явява почти пълното отсъствие на всякакво различие във вътрешния свят между различните представители на тази цивилизация.
157. Където под вътрешен свят, следва да се подразбира характера на проявите на естествените его-емоционални чувствени особености, които чрез съзнателно-волеви усилия целенасочено се вкарват в пределно тесни рамки на жизнено необходими прояви.
158. Различия могат да се отбележат само в качествата на съзнанието, но и в този случай разликата не е голяма в пределите на една цивилизация.
159. И ето сега, след кратко и опростено засегнатите някои основи, ще започнем да се докосваме до особеностите на човешкото същество, което още повече ще ви помогне да придобиете необходимата яснота за правилното разбиране на този жизнено важен за вас въпрос.
160. Сега може образно да изобразим енергийната особеност в основата на човека, в сравнение с подобната основа на неодушевените представители на подвижния разум на Вселената
161. Също така, може графически да се отбележи съпоставянето на такива енергийни особености както на равнището на нормата, в условията на което винаги се раждат и започват да се развиват всички представители на подвижния разум, така и с равнището на началото на пълноценна дейност, при достигането на което трябва да станат определени видоизменения в основата на спонтанните енергийни особености.
162. Тези видоизменения са призвани да освободят окончателно дейността на качествата на подвижния разум от животинско-егоистичното влияние на определени природни основи на биологичния организъм на носителя на подвижния разум. /виж. рис.5/
163. В тази връзка може да се изобразят също някои особености, проявяващи се в процеса на развитие на духовната основа./виж. рис. 6/
164. В приведените графични изображения на чувствено-съзнателна основа е отбелязана разликата между дадените основи при представителите на неодушевения подвижен разум и човека.
165. При това едно сходно обстоятелство се запазва в условията на раждането на биологичния разум в лоното на природните закономерности на нивото на Нормата.
166. Обстоятелството е свързано с това, че в условията на такова раждане, както при неодушевените представители на подвижния разум, така и при човека, сферата на съзнанието еднотипно се намира под характерното влияние на его-емоционалните чувствени особености.
167. Само че, появата на духовна тъкан в биологичния носител на подвижния разум довело его-емоционалната сфера на дадения организъм до загуба на предопределената от Природата умереност на проявление и до загуба на състоянието на известна относителна стабилност.
168. Его-емоционалният чувствен мир в съществото на човека под въздействието на характерната сила на духовната тъкан придобил свръхнормата силен характер на проява,
169. От което, в започващият да се развива представител на човешкия род, влиянието върху сферата на съзнанието от страна на такъв его-емоционален свят започнало да става необичайно силно /виж рис. 7/
170. И ако его-емоционалните чувствени прояви при неодушевените представители на подвижния разум откъм положителната страна са с умерени изблици на радост, а от друга страна - с умерени изблици на неудовлетворение и огорчение, то при човека проявлението на същите тези особености могат да се ограничат съответно откъм положителната страна с неумерен изблик на възторг, а от друга - със свръхмерен изблик на негативно сътресение.
171. Придобиването на необичайни природни чувствени прояви, позволило на човека да придобие не само способността да изпитва необичайно ярки положителни емоционални изблици, но и в зависимост от присъщите на това закономерности на Закона за Равновесието на Хармонията на Битието на Материалния свят, човекът придобива и способността да придобива еднакво по сила, но и с противоположно значение необичайно ярко негативно чувствено преживяване,
172. Поради което вероятността от попадане на човека в състояние на негативни преживявания, прави неговия живот по същество много опасен.

рисунка 5

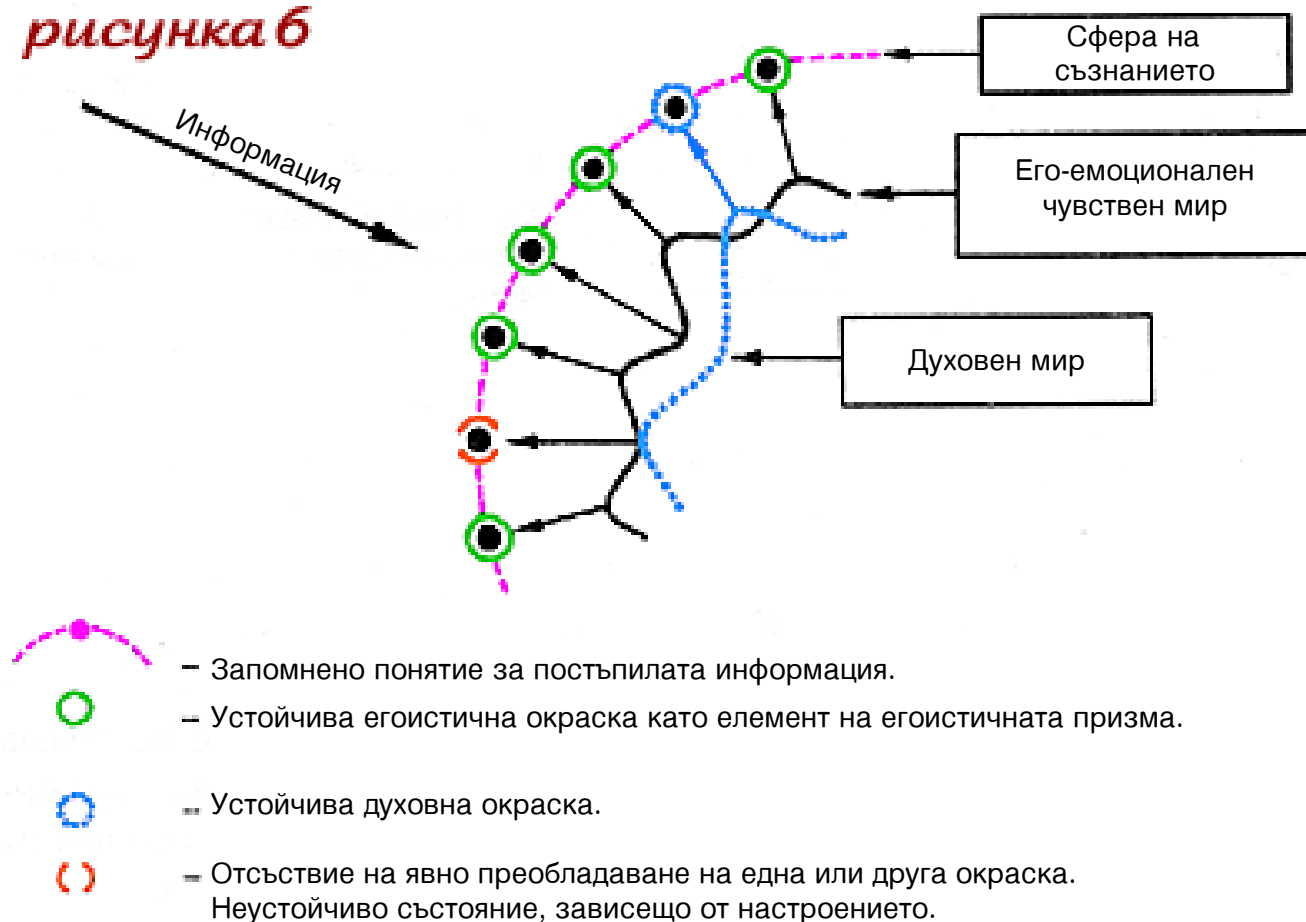
- Условен образ на сферата на съзнанието.
- Его-емоционална чувствена сфера с предвиденото от Природата относително стабилно състояние с умерено силен характер.
- Духовна тъкан
- Его-емоционална чувствена сфера, изгубила относителната си стабилност и получила свръх норма силен характер под въздействие на силите на появилата се духовна тъкан.

- Его-емоционални чувствени проявления при неудушевените представители на подвижния разум.
- Характерна особеност на природно-чувствените проявления на представителите на човешкия род.

рисунка 7

рисунка 6

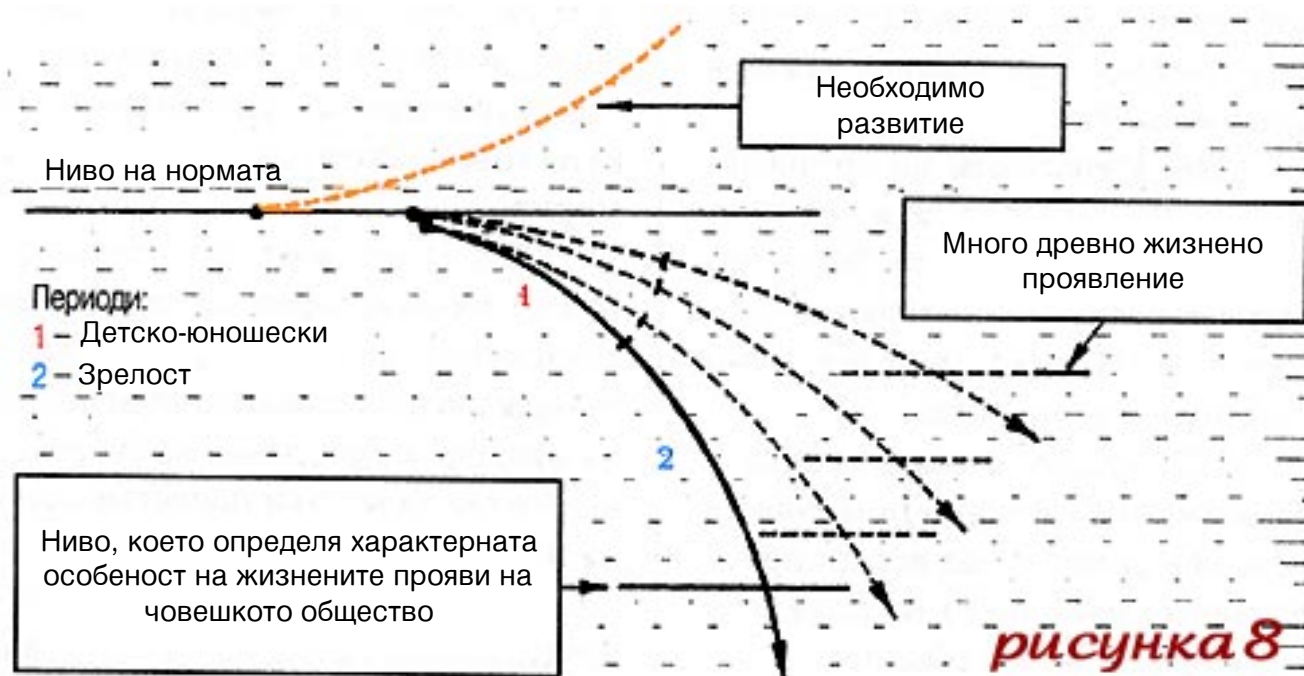

173. Защото процесът на осмисляне на съществуващата реалност при човека под влияние на такива ярки чувствени негативни преживявания ще носи много далечен от разумността характер.
174. За неодушевените представители на подвижния разум в периода на израстването от равнището на Нормата до равнището на началото на нормалната предопределена пълноценна дейност, се изискват определени съзнателно-волеви усилия, поради това че его-емоционалния чувствен свят, който те притежават напълно се е лишил от възможността да влияе върху сферата на съзнанието и се е оказал в пределно тесните жизнено необходими граници на проявление.
175. За човека неговият природен чувствен свят е призван да има крайно важно жизнено значение.
176. И ако на неодушевените представители на подвижния разум на Вселената е предопределена мисията на разумно-техническото вспомогателно участие в протичащите явления в Мирозданието и Битието,
177. То на човешкия род е предопределено именно чувствено вспомогателното участие,
178. Поради което именно за човечеството се открива Път и с не по-малко активно и не по-малко значимо влияние върху явленията на материалния свят на Вселената.
179. Затова периодът на израстване от равнището на Нормата, човечеството трябва да премине не чрез съзнателно-волеви усилия за свеждане на его-емоционални чувствени прояви до пределно тесни граници, а чрез съзнателно-волеви усилия за вживяване на утвърждаваните от живото Божие Слово Норми на истинското духовно проявление.
180. Което ще позволи на чувствената духовна сфера, изначално разпределяща се вътре в его-емоционалната сфера, с все по-голямото си развитие като краен резултат, обезателно да се разпредели вън от сферата на его-емоционалния чувствен свят.
181. Ако силата на духовния свят започва постоянно да въздейства на природно-инстинктивния чувствен свят само отвътре, то то е подобно на това, както ако в умерено горящ огън с обичайно гориво внезапно добавят някакво чудодейно гориво,

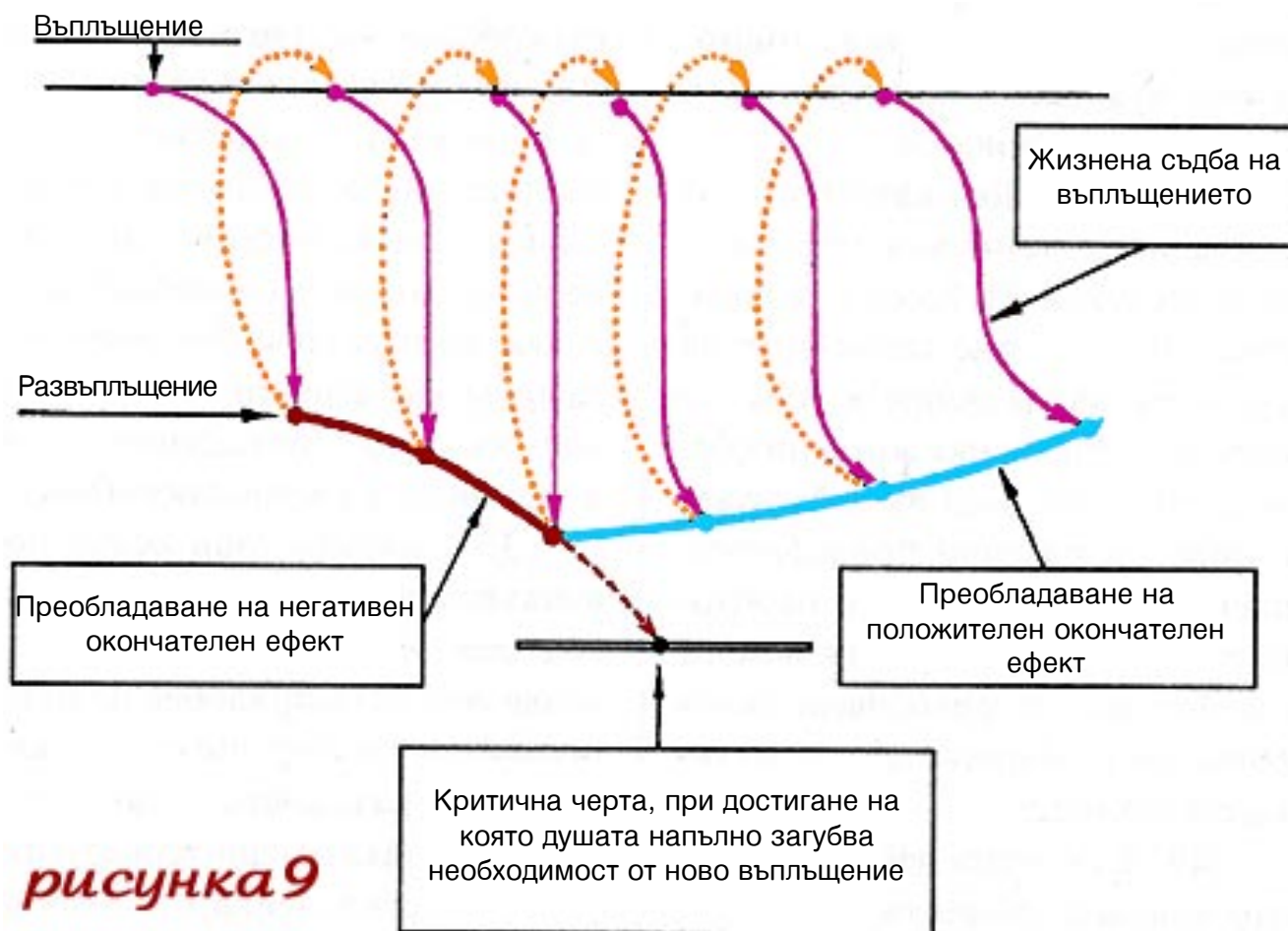
182. От което пламъкът на Огъня се разгаря много силно и става почти неконтролируем, лесно създаващ травмиращи и трагични последствия.
183. Когато духовната сфера със своята особена благодатна среда обгръща отвън его-емоционалната сфера, то такова външно въздействие от страна на духовните особености, не само че няма да изгаси природния чувствен огън, който се е разгорял необичайно много благодарение на влиянието на появилите се по Волята на Великия Бог духовни чувствени особености, но и запазвайки способността на този огън да свети и топли, ще го направи напълно безопасен.
184. Целият природен его-емоционалния чувствен свят в този случай попада под пълното контролиращо и облагородяващо влияние на духовния свят.
185. И тогава сферата на съзнанието напълно ще се освободи от неблагоприятното, за нормалната разумна дейност, влияние на его-емоционалните чувствени особености.
186. Призмата на егоизма изцяло ще отстъпи място на кристала на духа.
187. Привеждайки графично изображение на сферата на съзнанието и влиянието върху нея от страна на двата чувствени свята в същността на човека, следва да отбележим, че ако по отношение на някакво определено разбиране за съществуващата реалност, оформено в сферата на съзнанието и естествено и неизбежно белязано с условната окраска на егоизма, развитието на духовната сфера на човека е достигнало равнището, от което се получило влияние на его-емоционалния мир на даденото разбиране от сферата на съзнанието, то характерния знак на егоизма върху това понятие изгубва своята досега съществуваща устойчивост.
188. Съществуващото разбиране в сферата на съзнанието, започва да придобива по-истинска определеност.
189. Но споменатото обстоятелство само по себе си се явява неустойчиво и в зависимост от настроението човек следва повече или егоистичното разбиране в състояние на негативни преживявания, или в състояние на положителни емоции повече следва разбиране, най-близко до духовната истина.
190. Ако по отношение на някакво съществуващо в човека разбиране на произтичащата реалност, развитието на неговата духовна сфера започва изцяло да надвишава его-емоционалната сфера, участвала досега във формирането на даденото разбиране, то това разбиране започва значително да се видоизменя, или придобивайки форми близки до истината, или попадайки в съответствие с истината за духовното развитие.
191. При това възникналият условен духовен знак придобива устойчиво състояние и не зависи от настроението на човека.
192. Придобиването на понятия, съответстващи на изискванията на Истината за духовното развитие е възможно или на основата на относително самостоятелно духовно проглеждане в благоприятни за това обстоятелства, отчетени и предоставени от преди от Великия Бог, или на основата на проявен стремеж и старание на човека да се вживява в противопоставянето на собственото си разбиране, изразено в пряк и конкретен вид.
193. И ако в първия случай за придобиване на истинско разбиране, се изисква естествено и като правило дългосрочно, проглеждане на основата на активно проявяване на определени съзнателно-волеви усилия.
194. Кое то може да доведе до необходимото духовно развитие за значително по-кратък период от време.
195. Но в този случай често от човека се изискват извънредно големи усилия, които без проявяването на необходимите качества на Свещената Вяра, не е в състояние да приложи сам.
196. В този случай, когато искусствено, истинното разбиране се противопоставя на вече установеното в човека за произтичащата реалност, стремежът и старанието да се вживее в приведеното истинско разбиране, е призвано реално и конкретно да развива духовната сфера спрямо онази страна от жизнените обстоятелства, на наличното разбиране за която, е било противопоставено разбирането на Истината.
197. И тогава даденият условен участък на духовната сфера, започва активно да се развива, постепенно преминавайки отначало от вътре на его-емоционалната сфера до нивото, от което се влияе на даденото разбиране от сферата на съзнанието, а след това и напълно покривайки целия определен участък от природно-чувствената сфера.
198. След което, вместо разбирането удовлетворяващо ненормалното проявяване на егоизма, устойчиво се утвърждава истинското разбиране.

199. Даденото разбиране на Истината от теоретически възприето положение, се превръща в част от съществуото, праведно устремено и негова лична мъдрост.
200. Но, докато не бъде придобит достатъчен обем от такива истински разбирания, възприети вече в качеството на лична мъдрост, ще бъде невъзможно пълно да се осмисли всяко такова разбиране.
201. Още повече ще бъде невъзможно да се осмисля всяко разбиране за Истината, което засега само е противопоставено на онова разбиране, което самия човек може сам да си сформира, но което още не е постигнато с негово праведно усилие и не е станало още част от неговото същество.
202. Беригата от отбелязани понятия, оцветени с характерната окраска на един единствен източник, естествено позволява на съзнанието да възприема съответно някакъв характерен цялостен образ на съществуващата реалност.
203. А тъй като достатъчно дългото време на жизнена дейност на човешкото общество е позволило в съзнанието на човека да се натрупват характерни еднотипни по коренно значение разбирания за заобикалящата среда, то в това съзнание на човека естествено се е формирал устойчив характерен образ за реалността на съществуването на собственото му общество.
204. От което, става крайно трудно да си представите правилно подобен образ от качествено различен тип на истинска жизнена дейност на човешкото общество, поради пълното отсъствие на истински жизнено важни разбирания.
205. Невъзможно е всички лъжливи разбирания да се заменят едновременно с истински.
206. Въвеждането на нови понятия, е възможно само с въвеждането на някакви първоначални понятия, към които постепенно се прибавят все нови и нови.
207. Но правилното осмисляне на първите въвеждани истински понятия, е значително затруднено, защото разумът ще осмисля истинските понятия, но той, естествено, се опира на множество установени лъжливи понятия, като логически свързани помежду си звена от една верига на пръв поглед,
208. В която не влиза новото осмисляно понятие, но в която съществуващият разум се опитва да го въведе,
209. Тъй като новото осмисляно понятие е съставна част от свършено различно още непознато и логически завършено цяло.
210. И ако човек не повярва, че въвежданото разбиране носи в основата си истината, то това разбиране просто се отхвърля като несъгласуващо се с вече съществуващия сформиран в съзнанието образ.
211. Ако човек повярва в истинността на нововъвежданото разбиране, то неизбежно ще се опита да вгради новото в старата своеобразно логична верига на разбиране на действителността.
212. Помнете!
213. В този случай важното е да не допускате по спешност да утвърждавате в себе си , самостоятелни изводи, в качеството им сякаш на истинска, а значи на неизменна опора.
214. Защото за това, да започнете да осмисляте реалността достатъчно правилно, свързана с особеностите на живота, се изисква задължително натрупване на достатъчен обем живителни истински разбирания,
215. На които е призвана да се опира пълноценната дейност на подвижния разум на човека.
216. Придобивайки особена чувствено-съзнателна основа в началото на своите възплъщения и намирайки се в пълно неведение за истинските закони на развитието на своята душа, в зависимост от ярките прояви на качествата на такава основа, вие неизбежно сте поставили и до днес продължавате да поставяте дейността по удовлетворяване на инстинктите на равнище на първостепенна жизнено важна задача,
217. Така както в естествени условие това присъства в живота на животинския свят.
218. Това е проява на инстинкта чрез законите за самообезпечаване, размножаване и самосъхранение,
219. Кое то започнало да се изразява в постоянния стремеж към обезпечаване с храна, облекло, жилище, съчетаване с противоположния пол, естествено продължаване на своя род и разбира се стремеж да се създават обстоятелства, способни най-добре да обезопасят жизнената дейност на собственото тяло.

220. Разбира се, от гледна точка на разума, това действително са жизнено важни въпроси, но невярното отношение към удовлетворяването на тези въпроси, при наличие на изключително ярко изразен его-чувствен свят, неизбежно е трябвало да приведе към рязко уплътняване силите на егоистическите претенции към цялата обкръжаваща реалност.
221. Това, естествено е трябвало значително да повлияе на всички процеси на осмисляне на цялата реалност с човешкия разум, което неизбежно е формирало опасно изкривено устойчиво разбиране в човечеството за собствената му жизнена проява.
222. И вместо да се движи по Пътя на Възхода от Нивото на Нормата на Природата, човечеството дружно, без да се уговаря, тръгнало в противоположната страна по пътя на падението.
223. Движението на човека по пътя на такова спускане, естествено се характеризира с неустойчива жизнена дейност, постоянна склонност към саморазрушение.
224. Жизнената дейност на такова общество се отличава с неустойчив порядък, зависещ в една или друга степен от наличието на страх пред вероятно наказание от голяма сила и постоянен стремеж у човека да заобиколи някои закони в зависимост от егоистичната изгода в това.
225. Като в същото време равнището на устойчивата жизнена дейност на човешкото общество при постиганото от него равнище на началото на пълноценната предопределена жизнена дейност, ще се характеризира с устойчив порядък на постоянната и естествената вътрешна необходимост да направи нещо за благо на всичко съществуващо.
226. Качеството на организма на децата, раждащи се в различни общества на Майката Земя или съответства на изискванията за нивото на Нормата, или има някои негативни отклонения.
227. Където с всяка крачка от развитието на историята на човешкото общество, става все по-преобладаващо раждането на деца с такива негативни отклонения.
228. В света на животните отклонения от такъв род неизбежно водят до скорошна гибел на животното, докато в света на жизнената дейност на човека, според развитието на науката се, прилагат все повече технически ефективни усилия в помощ на оцеляването.
229. Но такива негативни отклонения, във връзка с неверния характер на жизнената дейност на човешкото общество, естествено неизбежно стават все по-преобладаващи и значителни според все по-голямото съзряване на природния организъм на човека,
230. Кое не може да не влияе върху формирането на обществения светоглед и законотворчеството вътре в обществото, проявено в някакъв период от условно дозрели активни представители на обществото.
231. Характерната проява на обществен светоглед и законотворческа дейност вътре в обществото при всички по-развити в условно цивилизовано отношение големи и малки народи, в своята основа нямат коренно различие и съответно за себе си определят някакво условно ниво, до което се е отклонила негативно, чувствено-съзнателната основа на човечеството спрямо нивото на Норма,
232. И не само, че определят такова някакво ниво на негативно отклонение, но и се удържат в него, утвърждавайки лъжливи ориентири на мислене и прилагане на творчески усилия за всички представители на обществото си /виж рис. 8/.
233. При това именно все по-интензивното развитие на науката в лъжовно направление е започнало да създава условия, които по същество все по-негативно започнали да се проявяват върху качеството на жизнената дейност на човека.
234. А проявата на науката в медицината, преди всичко може да се уподоби на създаването на някаква все по-технически обзаведена работилница за създаване на всевъзможни подпори и стяги за изкуствено поддържане на ъглите и стените на постройката, които под въздействието на вътрешните закони постоянно се стремят към саморазрушение.
235. Тогава, когато към изменение на това вътрешно, опасно за живота предразположение на човека не се прилагат почти никакви усилия.
236. И тъй като характерната жизнена дейност на човешкото общество не се изменя в корена си към истинното направление, то даденото споменато условно ниво на негативно отклонение от Нормата, продължава постоянно да се понижава,
237. За което способства лъжовно насоченото научно-техническо развитие и от което качеството на природния организъм на човека, все повече се отдалечава от изискването за Хармония на нивото на Нормата и неизбежно придобива все по-голяма предразположеност към саморазрушение.

238. Но в пряка връзка с постепенното подобряване качеството на познание за произтичащата реалност, непременно и неизменно се увеличава и размерът на отговорност за качеството на собственото участие в тази реалност, а характерът на жизнената дейност въобще не претърпява необходимото коренно видоизменение.
239. Скоростта на понижаване на условното ниво на негативно отклонение се удържа до колкото е възможно най-ниска.
240. Но такова удържане произтича не с активни целенасочени усилия на представителите на човечеството, въпреки техните усилия по пътя на изкуството обиграване от Великия Бог на упоритото нехайство, в което още блуждаят децата ми.
241. Където в качеството на пределно благоприятна спомагателна основа в този най-грижлив спасително-възпитателен процес, който се твори от Отеца Небесен в течение на цялата история на рода човешки е трябвало да бъде създадена от Отеца Небесен за благо в съществуването и развитието на децата негови, способност на душата напускатки материалната обвивка със съхранения натрупан жизнен опит и отново да се възплъщава в зависимост от благоприятната необходимост,
242. Кое то станало единственото уникално явление в съществуването на подвижния разум в Мирозданието на Вселената.
243. Душата, започваща да познава тайнството на първото възплъщение, за благо на своето развитие, е длъжна за начало да запълни телесния съд със своето най-съответстващо качество при раждането, изисквано от нивото на Нормата.
244. Във връзка с пълното отсъствие в този случай на какъвто и да било жизнен опит, душата не създава в чувствения свят на човека някакво допълнително чувствено притегляне към някакви жизнени усилия.
245. Но възплътила се в природния организъм, душата със своята характерна сила, значително умножава проявяването на природно инстинктивно-егоистичните чувствени особености,
246. Които предимно започват да създават в човека ярко проявяващо се естествено егоистично чувствено притегляне към постоянно удовлетворяване преди всичко изключително на егоистичните потребности.
247. От което душата неизбежно започва бързо да натрупва негативен жизнен опит в качеството на многобройни чувствени привързаности към лъжливи ценности.
248. Отчитайки качеството на такива натрупани лъжливи ценности, Великият Небесен Отец позволява да се познае тайнството на поредното възплъщение в това семейство и при такива жизнени обстоятелства, които ще въздействуват целебно на по-рано придобитите опасни привързаности, с необходимото напомняне в нужния момент за необходимото придобиване на по-правилно разбиране за произтичащата реалност.

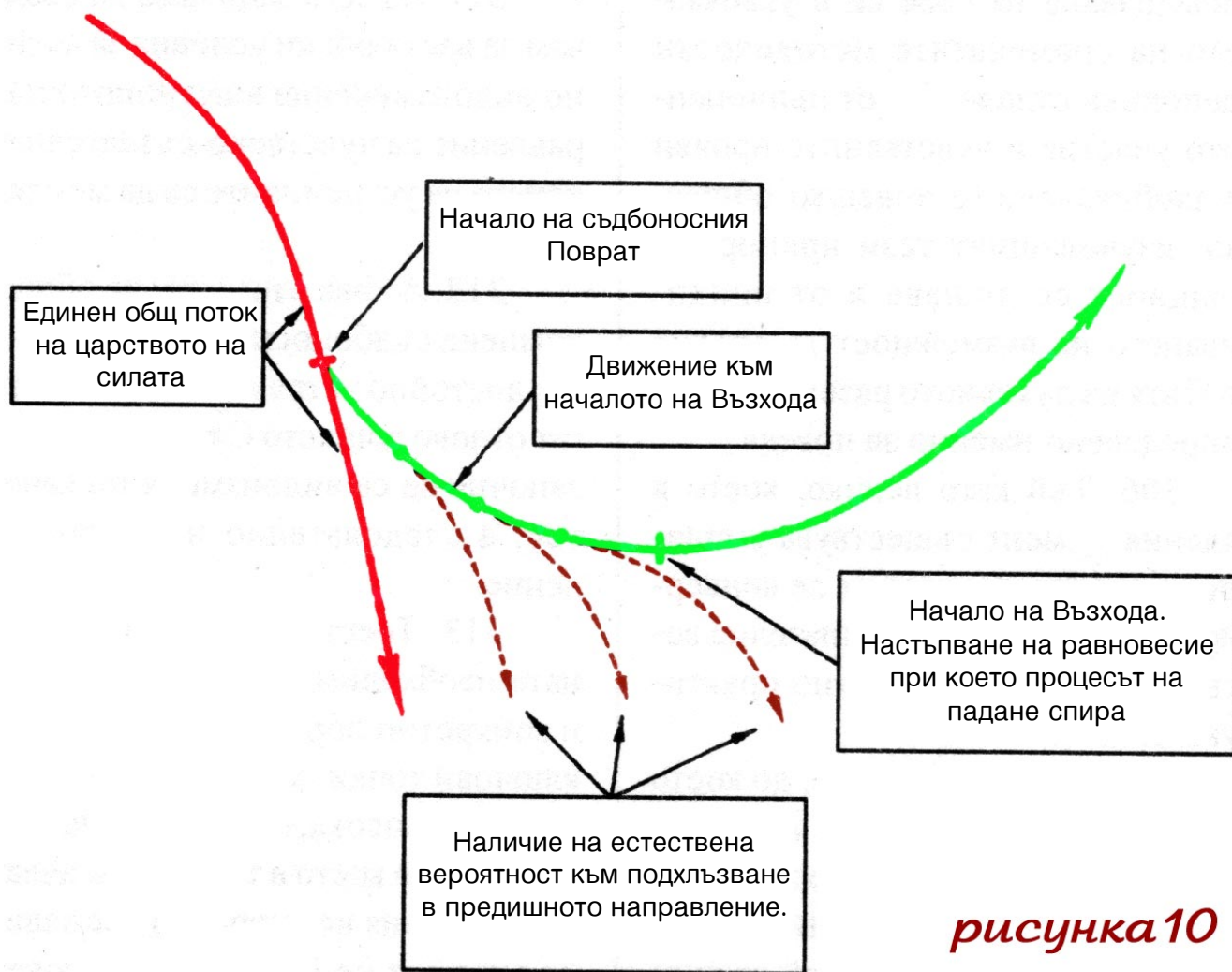

249. Жизнената дейност на всяко човешко общество сега се проявява в едно характерно лъжовно направление, което естествено създава определена психологическа среда за успешното придвижване в лъжливо направление на всеки човек от това общество.
250. А тъй като повторно въплътената душа вече има негативен жизнен опит, това започва да създава допълнително негативно притегляне към вече съществуващото его-чувствено притегляне.
251. Такова допълнително негативно притегляне, ще се проявява с все по-голяма сила при всяко ново въплъщение, ако предишните въплъщения са довели до все по-голямо придобиване на негативен жизнен опит.
252. В такива условия, човек естествено придобива предразположеност към все по-стремително натрупване на негативното и скорошна гибел.
253. Но именно, благодарение на особения род обиграване от Отеца Небесен на жизнените обстоятелства при човека, чрез тайнството на превъплъщението, Великият Бог постоянно създава за своите деца жизнено необходими спомагателни условия, които са способни значително да задържат вероятностната стремителност на духовното падение, а значи и падението на жизнеспособността.
254. Където, при всяко ново въплъщение, когато жизненият опит има само негативна насоченост, се позволява да се придобие природен организъм с намиращи се заложи в него при раждането негативни отклонения, така че едни или други, определени отклонения от такъв род, също създават необходимото спомагателно задържане. /виж рис. 9/
255. Опирайки се на приведеното графично изображение на една от комбинациите, проявени в поредицата превъплъщения с краен резултат, изменящ се по качество от жизнения опит, може да се отбележи, че в периода на придобиване на все по-негативен жизнен опит, в среда на грижовно създавани от великия Бог условия за задържане на стремителното духовно падение, с всяко ново въплъщение, все още неизбежно се проявява все по-голямо преобладаване на окончателния негативен ефект,
256. Увеличаването на който, до критичната черта, ще доведе качеството на душата до окончателно изгубване на необходимостта от ново въплъщение.

257. Защото качеството на душата окончателно ще изгуби всякаква вероятност за положително изменение.
258. А това означава, че всеки природен организъм от съществуващото човешко общество, придобивайки душа с такова негативно качество, неизбежно не ще се окаже в състояние при никакви обстоятелства да се справи с могъщия натиск на допълнителното негативно привличане.
259. Независимо от линията на преобладаване на негативния окончателен ефект, в поредицата превъплъщения в жизнената съдба на всяка душа, също може да се проявява и линия на все по-силното преобладаване на положителния окончателен ефект, която изобразява положителното изменение в качеството на душата при все по-голямото натрупване в нея на положителен жизнен опит.
260. Такова благоприятно положително изменение започва в едно от въплъщенията, което е по-близо до завършването на жизнената съдба на това въплъщение.
261. След което появилият се положителен опит в същността на душата, в следващото въплъщение съответно ще започне да се проявява, чрез допълнително характерно чувствено привличане, създавайки по-благоприятни условия за това още по-рано да се предразположи към проявяване на все по-големи положителни усилия.
262. Където под влиянието на необичайно пълната свобода на избора, която имат само представителите на човешкия род, и която се отличава от сякаш пълната свободата на избора, притежавана от всички неодушевени представители на подвижния разум, човек може в поредното си въплъщение, или да загуби появилото се положително, или да го умножи.
263. На според все по-голямото придобиване на положителен жизнен опит, вероятността да го загубите ще се намалява в средата от спомагателни условия, създавани от Вселюбящия Отец за благо на своите деца.
264. Проявяващата се линия, отразяваща все по-голям положителен окончателен ефект, не е линията, показваща наличието на възход.
265. И до момента, докато линия от такъв род се проявява по-ниско от условното ниво на Нормата, тази линия ще изобразява само все по-увеличаващото се забавяне в условията на сдържано падение.
266. При голямата активност на проявяващия се стремеж в природата на човека към саморазрушение, закономерността за превъплъщение създава най-сдържаното падение на жизнените способности въобще и за цялото човешко общество на Земята-Майка.
267. Където също така, преобладаването на негативен окончателен ефект в жизнените способности на представителите на човечеството създава възможно най-голямо ускорение, в условията на забавеното падане, а преобладаването на положителния - създава допълнително задържане.
268. Но при съществуващите обстоятелства на проява в жизнената дейност на човечеството до сега, процесът на падане нивото на жизнеспособността, продължава да протича в предишното неизменно направление.
269. И преди всичко в резултат на това, че цялата най-активно мислещата част от обществото, която се е устремила да заема ключови позиции при формиране на организационно-управленческата структура на своето общество, в целия дълъг процес за формиране на собствен авторитет, в поредица разнообразни съревнователни сблъсквания на егоизма между тази или онази личност, неизбежно, от неведение на Истината, се придобиват ярко изразени форми на мощен егоизъм,
270. Който никога не способства за развитието на все по-правилно възприемане на реалността и Законите на Хармонията,
271. Но винаги се създава негативно-предубедено отношение към всичко наоколо, подтикващо към активна дейност от позицията на удовлетворяване егоистичните изгоди на собствените инстинкти и тщеславие.
272. И винаги като задължително правило ще се прикриват с лозунги - за благи стремежи и по възможност изразени, чрез глобални категории.
273. А характерна особеност, в проявяването на такава опасна форма на егоизма при всички търсещи някаква условна справедливост, наситена със същия този егоизъм, се явява наличието, както сред естествените прояви в животинския свят, така и все още в човека, на готовност да се причинява морална или физическа вреда към проявяващия се съперник при спорни обстоятелства по повод на някакъв жизнен интерес.

274. Буйно разцъфтяващият свръх мярата егоизъм вътре в човешката същност, естествено е формирал определено, единно за цялото човечество ограничение във вид на някаква своеобразна външна изолационна обвивка, около единната съдбоносна линия на всички живеещи на Земята хора, по своему ограждаща човечеството от заобикалящия го Свят на Хармонията.
275. Където колкото по-непроницаема е тази изолация, с толкова по-малка жизнеспособност се проявява човечеството.
276. Ако продължим образното разглеждане на започнатото, е нужно да отбележим, че вътре в тази обща изолационна обвивка се намират определено количество условно тънки нишки на голямото множество живеещи човешки съдби, обединени преди всичко по между си в различни обширни обществени групи със собствена своеобразна обвивка, изолираща ги от останалите подобни групи.
277. Тази поредна изолация се формира от колективния егоизъм от държавен характер.
278. Вътре в такива големи обединения също може да се наблюдават различни по количество съединения от по-малък брой "нишки", вече със собствени своеобразни изолационни обвивки, образувани от колективния егоизъм на племенни, партийни, религиозни групи. И такава разглеждане може да бъде продължено.
279. Тъй като една от главните характерни особености на егоизма е да се устреми да се проявява във все по-голямо обособяване.
280. Макар, че и в стремежа за обединяване, също може да се прояви егоизъм, ако това се отнася до удовлетворяване инстинкта за самосъхранение и по-удобното придобиване на онази жизнена необходимост и онези лъжливи ценности, които ви се иска да ползвате преди всичко еднолично.
281. Невярното осмисляне на характерните особености на егоизма, никога няма да позволи на разнообразните човешки групи и общества да стигнат до истинското единение, без каквито и да е изолационни обвивки, както вътре в това единение, така и навън.
282. Ако всяка такава съдбоносна "нишка" разглеждаме не в твърдо, застинало състояние, а в текущо, както е и призвано да се проявява в течение на живота, то може да се представят човешките съдби устремяващи се с разни скорости в общия поток, в пределите на единната обща ограничаваща обвивка.
283. При това, както отделният човек, така и всеки род обединения, са способни да създават около себе си своеобразна жизнена среда, от което зависи собственото жизнено ускорение в общия поток от отрицателни сливащи се притоци на нивото на Нормата, призвано да служи за начало на истинското развитие.
284. Всеки организъм в Света на материята има в своята същност определен ред жизнено важни органи или образно изразено определени ключови точки, всяка от които трябва да бъде включена пълноценно в работа, което създава благоприятна основа за пълноценна жизнена дейност на самия организъм.
285. И съответно ако една или няколко такива ключови точки работят недостатъчно или изобщо не работят, в организма ще бъде нарушено жизнено необходимото равновесие, с естествено проявяващо се притегляне към саморазрушение на този организъм с различна сила.
286. Аналогично може да се направи паралел и с тайнствата, ставащи в същността на чувствено-съзнателната основа на човека, на неговия духовен свят.
287. Колкото повече се удава на търсещите самостоятелно Истината правилно да определят и да включат в достойна работа истинна ключова точка на духовния свят, толкова повече започва да се забавя ускорението на движението в общия поток в условията на задържаното падение.
288. Но тъй като разкриването на необходимата пълнота на истинните закони на духовното развитие, до Времето на сегашното Осъществяване, е било безсмислено, във връзка с неблагоприятните за това условия в чувствено-съзнателната основа на човечеството, всички опити на човешката мисъл самостоятелно да определи истинните духовни ключови точки, както чрез отделни достойни труженици на своето общество, така и чрез подсказки от страна на някои представители на подвижния разум на Вселената, идващи при човечеството, чрез пророци и други посредници, неизбежно са се увенчали с намиране на крайно малко количество такива жизнено важни ключови точки за нормалното развитие на човека.
289. В същото време са се формирали не малко понятия с морално-етичен характер, не съответстващи на Истината на Възхода, независимо от това, че при повърхностното съприкосновение с тях в някои сякаш може да се видят положителни оттенъци.

290. Сред понятията от този род се срещат и такива, които все пак, на първо време, могат да бъдат спомагателни в тайнството на забавянето, за грубия вътрешен свят на някого, който търси Истината, помагайки на този човек да премине от всякакви по-груби прояви към значително по-малко груби.
291. Но такива понятия не могат да участвуват в правилното формиране и пълноценното развитие на чувствено-съзнателната основа на човека.
292. При това е важно да се отбележи, че именно понятия с морално-етичен характер, не съответстващи на Истината, обилно формиращи се в различни религиозно-философски обединения, преди всичко и представляват характерните особености в различията на всички такива обединения помежду им.
293. Въз основа на такива понятия ярко се проявява егоистичната ревност за някаква "своя" вяра, което понякога не рядко достига в проявите си до най-голямата нечестивост.
294. И именно такива разбирания преди всичко стават препъващ камък, препятстващ процеса на все по-голямото единение, който би трябвало да бъде естествен за всички праведно търсещи Божията Истина.
295. Само правилно намерените, жизнено важни за нормалното развитие на човека, духовни ключови точки се отразяват, чрез най-сходни помежду си разбирания във всички религиозно-философски обединения.
296. Но такова намерено е толкова малко, че е недостатъчно дори и за достигането на своеобразния предел в даденото отношение на равновесие, при което споменатото жизнено ускорение в общия поток в условията на съдържано падане би изчезнало у всеки, който е достигнал този предел в духовното развитие.
297. Макар че, определени методически препоръки, въведени от неодоушевените представители на подвижния разум във Вселената, чрез някои източни условни духовни практики, са били призвани да помагат на тези, които изцяло се посвещават на постигането на тези характерни препоръки, сякаш че достигат предела на такова равновесие.
298. Но не, чрез включване в пълноценна работа на необходимото количество духовни ключови точки, а чрез опит напълно да изключат целия вътрешен чувствен свят на човека от предопределената му от Великия Бог жизнена дейност.
299. Само че в този случай онези, които действително пълноценно успяват да реализират такива методически препоръки, изкуствено ще издигнат себе си до равнището на Нормата, сякаш по същата жизнена съдбоносна линия, която проявявайки се ще доведе до мястото, от което е започнало акуратното постигане на такъв род своеобразна духовна практика.
300. Където под изкуствено повдигане и задържане на своя вътрешен свят в състояние на някакво равнище, се подразбира само съзнателно волево усилие.
301. Но това изкуствено повдигане по-точно би се охарактеризирало като своеобразно връщане към изначалното състояние, подобно на това, от което човек е навлязъл в живота, възпелвайки се в новородения младенец, но вече с определено натрупване на ненормален жизнен опит.
302. А това означава, че неговото вътрешно качество, както преди продължава да съхранява все същото предразположение към грешките, които са правени вече в живота му, до началото на усвояването на характерните практически упражнения, препоръчвани от определена източна духовна философия.
303. Защото качественото, именно духовно необходимото видоизменение на вътрешния свят в човека, при такива условия, никога няма да стане.
304. И ако се прекратят такъв род съзнателно-волеви упражнения, то човек много бързо ще се върне към повтарянето на същите грешки, които както и преди си остават присъщи нему.
305. Продължаването на акуратното изпълняване на такива упражнения, не само може да опази от продължаване натрупването на негативен опит, но и тъй като пълното посвещаване на себе си в усвояването на споменатите методически препоръки отдалечава от пълноценното участие в чувствените прояви на заобикалящото човешко общество, изучаващият тези препоръки всъщност се лишава и от придобиването на възможност да тръгне по Пътя на духовното развитие, предопределено именно за човека.
306. Тъй като всичко което в дадения момент съществува в същността на човека, като че се консервира, чрез определени съзнателно волеви упражнения акуратно практикувани от него.

рисунка 10

307. В това състояние, до което от всички практикуващи достигат само крайно ограничен брой устремили се, защото то преди всичко изисква по възможност най-голямо отричане от целия свят, което за болшинството се оказва непосилно в положителен смисъл, се открива някаква възможност да се видоизмени чувствено-съзнателната основа, така както това става при неодошевените носители на подвижния разум във Вселената.
308. Но в този случай напълно се прекратява възможността да се формира, развива и изпълнява необходимата мисия, както това е предопределил Великият Отец за целия род човешки.
309. И ето накрая настъпи знаменателното за цялото човечество Събитие, което аз дълго чаках.
310. Макар че не много от всичките жители на Земята-Майка засега са успели достойно да се ориентират в това, какво Възниква всъщност сега в това место от сибирската земя.
311. Аз сега започвам да създавам за вас особени условия за активно видоизменение в истинното направление на чувствено-съзнателната основа на устремите да ме следват.
312. А това означава, че общата жизнена съдбоносна линия, на всички достойно устремили се да постигат отново дошлото Слово Божие, ще започне да се видоизменя по качество, а следователно и по направление.
313. Тоест разкривайки в пълната необходима степен, чрез преки и конкретни образ на всички духовни ключови точки, аз ще поведя устремите в посока, обратна на направлението, по което в течение на цялата своя история вие упорито със завидно усърдие се опитвате все повече да се отдалечавате от Хармонията.
314. Но обратната посока ще се определя не от движението по вече отъпкания от вас път, а от намирането от вас на Път с качествено различен характер.
315. За което се изисква да се отклони от общия поток на характерните жизнени прояви на човечеството и да пристъпи към активно формиране на истинните жизнени качества в своята човешка същност.

316. За което ще са нужни огромни усилия, които по същество ще са способни да изпълнят само тези, които из основи и напълно са се посветили на стремежа достойно да постигат Свещената Вярa.
317. Отчитайки присъщата за жизнените прояви на човека, определена сила на инерция и постепенност при включването в пълноценна работа на духовните ключови точки, ще кажа, че намирането на самия Път на Възхода ще стане не изведнъж, макар и началото на поврата от предишния път може би вече да е предприето /виж рис. 10/
318. След преминаване началото на Поврата, ще се изисква пределно най-голямото внимание и бдителност, със същото пределно напъггане на праведните усилия, защото ще започне преминаването на крайно сложен участък от пътя до точката за началото на Възхода.
319. В този участък от пътя, върху чувствения свят на човека естествено ще започне да влияе много голям инерционен натиск, какъвто той не е изпитвал, движейки се в привичния поток на жизнените характерни прояви на цялото човешко общество.
320. Под такъв натиск следва да се разбира силата на въздействие на коренни особености, изработени в продължение на дълго време, принуждаващи да се проявяват станалите присъщи характерни реакции при възприемане на жизнено необходимата поучително-възпитателна психологическа среда, когато ще бъдат приложени всички усилия, за правилно възприемане и реагиране на произтичащата реалност, от ревностно устремението към постигането на Истината.
321. В коя да е точка от разглеждания участък от пътя, от точката за начало на Поврата до точката за начало на Възхода, особеностите на вътрешния свят на човека ще запазват вероятността, в минутите на поредната проява на небрежност, да се подхлъзне към движението по направление на общия поток от прояви на царството на силата.
322. Такава вероятност неизбежно ще се стопява с приближаването към точката за начало на Възхода, където процесът на падане се прекратява и настъпва състояние на преломно равновесие, при което вътрешният свят на човека продължава да има все по-увеличаваща се благоприятна предразположеност към по-нататъшното истинно развитие.
323. Следващият участък от пътя, от точката за начало на Възхода до точката за начало на праволинейния Възход, която едновременно можем пълноправно да наречем начало на Царството на Душата, което съответства на равнището за начало на предопределената пълноценна жизнена дейност, ще е завършване на тайнството на Поврата.
324. По време на този завършващ период все повече започват да действат закономерностите на Възхода, като при това определената все по-затихваща сила на инерционния натиск продължава да въздейства до точката за начало на Царството на Душата.
325. Приближаването към дадената точка за начало на Царството на Душата за вас е подобно на приближаването към прага на родния дом, в който цяла вечност сте мечтали да се върнете.
326. При достигането на тази точка вие окончателно ще завършите жизнено необходимото разрешаване на първата главна задача поставена пред вас от Вечността.
327. А първата главна задача, поставена пред човечеството в началния етап на формиране, е необходимостта задължително да разбере своята истинна същност, истинните взаимоотношения със своя Отец Небесен и своето истинно отношение към заобикалящата го действителност.
328. И само след това, човечеството може да пристъпи към пълноценното изпълнение на предопределената му от Великия Бог уникална мисия в Мирозданието на Вселената.
329. През първите седем години от моето сегашно Осъществяване, от създалата се по това време обществена среда, своеобразно подготвена доколкото това е било възможно, при запазване на пълната свобода за избора на човека, чрез усилията на Всесилния Бог, на мен ми предстоеше първо да събирам именно тези, за които някога бе благоприятно да предоставя началото на реализирането на първите активни крачки по формирането на основата, от която и ще започне да става истинското предопределено развитие на човечеството.
330. С обръщенията към вас, които носеха особен за това характер, през тези първи седем години, аз създавах за вас съответната необходима характерна среда на съдържана активност по отношение на необходимото коренно видоизменение във вашия вътрешен свят.
331. В същото време, това създаваше условия за най-благоприятно забавяне, за да може в последствие вие успешно да се възползвате от съдбоносния Поврат, след който все повече ще започнат да се проявяват признаци на явно различен живот в психологическо отношение.

332. Сега, както вече ви е известно от моите обръщения към вас напоследък, началото на знаменателния Поврат е дошло и сега аз искам още веднъж да ви напомня за това жизнено важно за вас събитие, като го подчертая особено.
333. Започва главният съдбоносен период за вашите жизнени решения, които сега вече трябва, или да се правят в пълно съответствие с Истината и съответно успешно да опознавате тайнството на Поврата, или да продължавате да се плъзгате в предишния исторически постоянен за човешкото общество поток
334. В този случай виждам, че е необходимо нееднократно да подчертавам нещо, за което вие трябва да помните постоянно: успешното преминаване през тайнството на Поврата винаги се основава на най-голямото по възможност старание да правите всяка своя крачка достойно за вярващия, но не чрез пресмятания на своите, сякаш забелязани от вас, победи или неудачи.
335. Такова пресмятане винаги е свързано с вътрешната нагласа да сравнявате, това което пресмятате, с победите и неудачите на ближните.
336. А всичко това си е проява на егоизма, като сега на вас ви е окончателно необходимо да се опазите от поддържането в себе си на неговото ненормално израстване.
337. За да удържа вярващите в допустимите граници на повратната дъга и да ви помогна да се придвижвате по нея без да се отклонявате, моето обръщение към вас започва да носи съответния за това особен характер.
338. За вас е нужно да бъдете крайно внимателни към всичко, което аз ще подсказвам и определям.
339. Сега вече аз започнах да сплитам за вас среда на необходимата активност по отношение на коренното видоизменение на вашия вътрешен свят до пълното му съответствие с изискването на Истината, когато вие ще придобиете устойчива основа за нормално постоянно развитие.
340. А сега наближи времето пределно да задълбоча вашето разбиране относно едно важно тайнство, което ви е известно с думата “кръщение”.
341. За да изразя с общи думи същността на общоприетото тълкуване на тайнството “кръщение”, ще е достатъчно да кажа, че това тайнство се твори за снемане и опрощаване на греховете, чрез умиване с осветена вода, предлагано на всички възжелали да встъпят твърдо на пътя на пречиштането.
342. До сега физическата страна на това тайнство се изпълняваше от християни, както е правел това и първият Кръстител, използвайки вода.
343. При това може да не се взема под внимание, въведеното впоследствие от вярващите, на някакво външно разнообразие при изпълняването на даденото тайнство, наивно предполагайки, че това има значение.
344. Водата - това е особено жизнено важно вещество, способно лесно да запаметява и да носи информация с голямо разнообразие, при това значително променяйки се по свойства.
345. Което е и било използвано някога при тайнството добре известно на християните по превръщането на водата във вино в едно от селищата на древната израелска земя.
346. Умиването с осветена вода по време на изпълняване тайнството кръщаване, разбира се не измива греховете, защото това е невъзможно да стане по този начин, но чрез това тайнство у всички устремили се да застанат на пътя на пречиштането, ще се удаде да се създаде, в помощ на такова благо начинание, благоприятно енергоинформационно поле, от което устременият човек може да се възползува, започвайки след приемането на такъв род кръщение практическо прилагане на праведни усилия.
347. Но за съжаление преобладаващата част от всички християни възприемат тайнството на кръщението само като някакъв белег, сякаш гарантиращ спасяването им.
348. И тъй като в следствие не се устремяват да работят за своето пречистване и за Слава на Оцеца свой Небесен, то достатъчно бързо изгубват изкуствено придобитото спомагателно енергийно поле.
349. През целия период на историческото развитие на християнството, съзнанието на човека е трябвало именно така да оценява тайнството кръщение, практикувано от свещенослужителите.
350. Защото егоизмът се проявява преди всичко, в користо отношение към всичко, което става, а съзнанието контролирано от него, задължително ще търси изгодно разрешение на користната подбуда.

351. И разбира се, било невъзможно да не видят изгода в това, че може като че ли да се сдобиеш със спасение, само чрез измиването със светена вода, без ежедневни най-усърдни усилия за пречистване на своя вътрешен свят.
352. Именно такова разбиране се стараят постоянно да подхранват в себе си почти всички пожелали да се нарекат християни .
353. Общоприетото тайнство кръщение, извършвано досега във всички християнски обединения, макар че е способно да създава някаква вспомогателна основа за устремилите се към Светлината, все пак носи само условен психологически характер.
354. Цялата предопределена пълнота на тайнството кръщение е призвана да се прояви в различни обстоятелства, при които ще бъде практически невъзможно пълноценното приемане на кръщението от такива хора, които макар и малко, но неискрено са пристъпили към това.
355. При това най-важното се заключава в това, че такава възможност няма да се определя от това, че някой ще отстрани дошлия с неискрени подбуди, а такъв желаещ сам не ще се окаже в състояние да премине докрай тайнството на кръщението.
356. В далечната древност първият Кръстител бил призван да предупреди, че той кръщава с вода, но ще дойде Този, Който ще кръщава с огън.
357. Но що за тайнство ще е новото особено кръщение, тази тайна можело да се остави на волята от творческите предположения, до времето когато всеки, който с цялото си сърце е повярвал в Осъществяване на отново изпратеното Божие Слово, е длъжен да познае в пълна степен тайнството на огненото кръщение.
358. И ето че времето дойде.
359. Дойде времето не само за моето второ Осъществяване, но и времето на този период от Осъществяването, когато сега вече трябва да пристъпите към необходимото познаване същността на огненото кръщение,
360. Кое то именно ще доведе до окончателно пречистване и прераждане на всички, които достойно се устремят да проявят цялата пълнота на Свещената Вярa към Този, Който ще ви поведе по пътя на Истината.
361. На древните е било споменато, че ще ви разтопя като сребро и като злато, за да отдели от вас пагубните примеси.
362. И сега дойде времето да спомена на вас това понятие отново и окончателно, защото в него има истина, като вече след думите настъпва необходимост от изпълнение.
363. Използвайки въведените графични образи, може да се каже, че участъкът от повратната дъга, от началото на Поврата до точката за начало на Възхода, се явява път на интензивен огън, в който е призвано да изгори всичко от вас, което е способно да ви държи в коловоза на общия поток на царството на силата.
364. В този огън ще изгаря силният инерционен натиск, за което вече споменах.
365. Където колкото по-силни инерционни особености носи някой от вас, толкова повече ще му се наложи да изпита силата на горенето.
366. И разбира се, колкото повече такива особености носите в себе си, толкова повече огнени изгаряния е необходимо да преминете.
367. Но да не се подкосят стъпките ви!
368. С отминаване на първия седемгодишен период от моите обръщения към вас, твореното сега Слово мое, чрез многобройни по възможност пределно конкретни за вас определения на закони и заповеди, започва да създава особени условия, които преди всичко и ще съставят основата на огненото пречистване, призвано да се прояви особено ярко и силно, за устремените след мен, през решаващия участък от повратната дъга.
369. Кое то ще способства за активното ви извеждане от коловоза на общия поток на царството на силата.
370. При това последователността от огнени изпитания за всеки от вас ще върви в пълно съответствие с индивидуалните особености на вътрешния му свят.
371. Трябва да бъдете особено бдителни в отговорните решаващи периоди при преминаване тайнството на огненото кръщение, което за определено време ще успее многократно да изгори вашите буйно, прекомерно разраснали се израстъци на егоизма.
372. Нито за миг не изпускайте ръката на Водещия, като продължавате да се стараете да Му се доверявате напълно.

373. Не допускайте болката от подпаления егоизъм егоизъм дори за миг да стане по-значима от вашата Свещена Вярa.
374. Защото този миг винаги ще бъде начало на опасни нарушения и сериозни загуби.
375. Съществува два вида болки, различаващи се помежду си с характерни особености: болка физическа и болка психологическа,
376. Независимо, че всички тези видове болки имат в основата си единно своеобразно проявление на законите на материята.
377. Физическата болка се характеризира предимно като сигнал предупреждаващ, че нарушението в единната система от биологични клетки е преминало допустимата от Природата норма.
378. Кое е призвано да задейства защитната реакция на организма за намиране на решения да се избави от болката, а значи и решение за отстраняване на възникналото нарушение.
379. Психологическата болка може да се охарактеризира като реакция по отношение на условно отрицателно въздействие от страна на създаващите се едни или други обстоятелства върху определена система утвърдили се психологически нагласи в съзнанието на човека.
380. Условно отрицателното въздействие може да се прояви в целия спектър от вероятни въздействия, както като ненормални обстоятелства върху нормална вътрешна психологическа нагласа, така и обратно - като въздействие на нормални обстоятелства върху ненормални нагласи.
381. Точно така, подобно нещо съответно може да се проявява и при въздействие на нещо ненормално върху друго ненормално, както и при въздействието на нещо нормално върху друго такова нормално.
382. Където под понятието нормална психологическа нагласа винаги трябва да се подразбира пълното отсъствие на каквото и да било противоречие с Истината за духовното развитие в такава нагласа.
383. А докосвайки се до едни или други обстоятелства, преди всичко предстои да се разглеждат обстоятелства, възникващи в жизнените прояви на човека, защото те играят активна роля в развитието на всеки човек, който се е докоснал до такъв род обстоятелства.
384. Във връзка с което, нормални обстоятелства се явяват тези, чието създаване произтича от усилията на човека, непротиворечащи на Истината за духовното развитие.
385. До настоящото време човекът е формирал в себе си голямо множество всевъзможни устойчиви психологически установки по отношение на всички свои жизнени прояви.
386. И само благодарение помощта на Небесния Отец, на Неговата мъдра опека и водителство, се удало, макар даже и не на всички живеещи на Земята чедa Божии, да приемат към настоящото време, макар и много малко количество психологически установки от всичките формиранни, които все пак попадат по качество в допустимите от Истината предели, и тях може да ги назовем нормални.
387. Останалото преобладаващо множество, утвърдени в живота на човека устойчиви психологически установки се явяват ненормални, независимо от външно често проявяваната сякаш блага окраска.
388. Такова благообразие е илюзорно и се основава на все още почти пълното неведение на Истината за човека.
389. Но това "малко", на което се е удало да помогне да приемат достатъчно множество Божии чедa, е създало благоприятни условия, опирайки се на които сега вече е възможно да се изпълни за Спасение на човешкия род решаващото Осъществяване.
390. По нататък виждам за необходимо да дам някои важни спомагателни ориентири, малко повече докосващи се към двете по-рано засегнати основни характерни условия.
391. При въздействието на ненормални обстоятелства върху съществуващата нормална психологическа нагласа е възможно неизбежно усещане на някакво вътрешно болезнено преживяване.
392. И макар болезненото преживяване винаги да е свързано с привързване към различен род вътрешно съзнателно формиранни нагласи, разглежданото болезнено преживяване не следва да се съпоставя еднозначно с наличието на опасна форма на привързаност към нормална психологическа нагласа.
393. Единственото, към което на човека е разрешено да има голяма привързаност е само към това, което напълно съответства на Истината за разцвета на човешката душа.

394. Затова стремежът на вярващия да коригира собственото си болезнено преживяване в този случай, не трябва да се свежда до стремежа да няма такава болка въобще, но трябва обезателно да разгледа наличието в себе си на изисквания към ближния относно неговата постъпка, довела до ненормалното обстоятелство.
395. Никакво изискване към ближния не трябва да има,
396. И преди всичко, вътрешното изискване към ближния за това той да прави и да се държи, така както в дадения момент бихте искали от него именно вие, без да се съобразите с това, какви са способностите на вашия ближнен въобще.
397. Наличието на такъв род изисквания към проявяването, на които за сега все още е твърде склонен всеки човек, винаги е способно да прибави към нормалните болезнени преживявания допълнителни нечисти преживявания.
398. В другия случай, при въздействие сега вече на нормално обстоятелство върху ненормална психологическа нагласа, възникването на всякакви болезнени преживявания следва винаги да се съпоставят с наличието на опасни привързаности към такъв род вътрешни нагласи.
399. А самото наличие на някаква психологическа нагласа винаги е свързано с наличието на определена привързаност към нея.
400. Защото в зависимост от едните или другите чувствени болезнени преживявания можем да видим какъв род психологическа настройка съществува в съзнанието.
401. Изразявайки се по-точно, необходимо е да отбележим, че болезненото чувствено преживяване възниква не от непосредственото въздействие на това или онова обстоятелство върху психологическата настройка, а именно от самата привързаност към нея.
402. Където колкото повече такъв род привързаност има към вътрешната настройка, толкова повече болката ще бъде чувствено преживявана във вид на своеобразно вътрешно горене.
403. В зависимост от качеството на въздействие върху привързаността и от характера на самата привързаност, силата на болезненото горене може да се прояви в различни степени, пораждайки реакции от ярко изразено неуравновесено неприемане, до по-сдържаното проявяване на неудовлетворение, недоумение и неразбиране.
404. И ако в жизнената дейност на биологичните клетки принципните норми внася самата Природата, а следователно и Хармонията, то тези норми действително се явяват жизнено необходими и те трябва да се уважават и да се придържаме към тях, ако това не е значително отклонение от Нормите във връзка с ненормалната жизнена дейност на така нареченото цивилизовано общество.
405. Да се промени коя да е от тези норми е възможно само в случай на явно проявяваща се изключителна необходимост.
406. По отношение формирането на психологически чувствен свят, Природата също внася известно количество жизнено необходими привързаности, засягащи проявата на инстинктите.
407. Само че, за разлика от представителите на животинския свят, особеностите на свободно размишляващия подвижен разум са призвани да контролират и могат да изменят силата и качеството на проявата на такъв род привързаности.
408. Но тъй като такива изначално въведени от Природата привързаности се проявяват първи и засягат основни жизнени потребности, а дейността на разума на младото човечество някога бързо е попаднала под пълен контрол от собствения си егоистично чувствен свят, то и по качество, и във външно разнообразие, първи започнали бързо съзнателно да се формират многобройните ненормални психологически ориентации именно по отношение проявата на инстинктите, като напълно се отпуснал жизнено необходимият контрол върху развитието силите на привързаност към тях.
409. Наред с голямото количество разнообразни съзнателни нагласи от такъв характер, където пределната простота от Природата се преобразувала в извънмерно опасна многосложност, все от тези същите изострени възможности на съзнанието е било формирано още не по-малко множество от всевъзможни психологически ориентации, засягащи всички останали сфери на жизнена проява на човека.
410. Това е създавало и продължава да създава своеобразни, характерни за своя народ, условни морално-етични норми и кодекси на честта, съставляващи разнообразието и неповторимостта на жизнената среда при всяка обособена обществена група.

411. Разнообразието от такъв род ориентации лесно може да придобие при различните народи противоположни значения, в зависимост от които едни и същи характерни психически особености на човешкия организъм, като преживяването на радост и мъка, са възможни да се проявят като диаметрално противоположни чувствени изблици по отношение на едно и също жизнено обстоятелство.
412. Което красноречиво показва в този случай неизбежното наличие на понятие, което няма съответствие с Истината.
413. Тъй като Истината за развитието на душата е еднаква за всеки представител на човешкия род.
414. И така като определяща норма се залага Природата във физиологията на природния организъм на човека, чрез болестните прояви е възможно безпогрешно да се предупреждава за нарушаване на хармонията, то цялото голямо изобилие от всевъзможни психологически ориентации, явяващи се плод на продължаващото да остава до този момент заслепено от егоизма съзнание, принуждава човека в повечето случаи все още да претърпява сериозни болезнени чувствени изгаряния там, където в действителност никакви нарушения на хармонията и Истината не произтичат.
415. При това тези изгаряния стават причина за възникването на физиологични нарушения.
416. Човек, като правило, не реагира на това което става по същество в реалността.
417. Той реагира на това, което именно е помислил или е предположил със собственото си своеобразно мислещо съзнание.
418. Цялото изобилие от психологически настройки в съзнанието на човека по принцип представлява някаква условна призма, чрез която човек възприема цялата произтичаща действителност.
419. А тъй като почти всички формирани от човека психологически нагласи до ден днешен могат да се квалифицират като ненормални, то човек не само не вижда това което се случва по същество в реалността, той вижда всичко това в опасен за неговия живот спектър.
420. При това, проявявайки още и голяма привързаност към тази условна призма с ненормални характерни особености, стараяйки се да я цени и да я утвърждава сред ближните си.
421. За да изразим по-конкретно понятието "привързаност", достатъчно е да употребим понятието "заинтересованост", когато един или друг човек проявява егоистична заинтересованост в това, че едно или друго обстоятелство от произтичащата реалност да би имало този смисъл и да би изглеждало именно така, както би искал това неговият собствен егоизъм, проявяващ се в определена форма.
422. Формата на проява на егоизма зависи от атмосферата на възпитание на човека и от нивото на развитие на неговото съзнание.
423. Което, на свой ред, е послужило като причина за формирането, в своеобразно изградената система на жизнеустройство на цялото човешко общество, на няколко социални нива на проявление характерните особености на разните форми на егоизма.
424. Проявите на всички тези форми на егоизъм могат да се квалифицират кратко: от по-груби до по-изискани.
425. Където, независимо от изискаността и грубостта на проявление на всички форми на егоизма, коренната им цена е еднаква.
426. Егоизмът се развива у всички представители на човешкото общество еднотипно по своята същност и само външно се проявява разнообразно, чрез съответните психологически нагласи.
427. А тъй като от самото начало развитието на цялото човешко общество е потекло в руслото на непрестанния стремеж да се угоди на собствените егоистични претенции, което започнало индивидуално да се проявява в жизнените усилия на всеки представител на младото човечество, и което продължава да се съхранява до ден днешен, формирането на всички психологически ориентации произтичащо и продължава да произтича изключително в угода на ненормалните прояви на собствения егоизъм.
428. Където върху такава зарамена основа се сформирали почти всички морално-етични норми, успешно утвърдили се в живота на човешкото общество, но понесли в своята същност болестотворни особености, с изключение на крайно малкото количество действително съответстващи на Истината.
429. А щом формирането на всички психологически нагласи, изобилно запълнили човешкото съзнание, преди всичко е произтичащо, като че ли да съхрани и да поддържа устремяващия

- се ненормално да се разрасне в буен израстък егоизъм, то заинтересоваността в това, такива нагласи да продължават да се съхраняват, естествено ще се проявява особено.
430. Формиралите се в голямо изобилие, външно разнообразили се условни настройки от този род, особено подчертават психологичната раздалеченост не само на големи и малки народи помежду си, не само на големи и малки групи хора, на социални нива в рамките на един или друг народ, но и на не по-малко опасната разделеност на децата Божии между себе си въобще.
431. Дори когато тези чада Божии считат, че ревностно следват истинния път.
432. Формираните, далеч не съответстващи на Истината, психологически установки ви принуждават да се обособявате от обкръжаващите ви събрата.
433. Воистина ви казвам, че всеки стремеж да се обособите от своите събрата, в каквато и жизнена практика те да се проявяват, това е признак на духовно невежество.
434. За да разберете по-добре истинската цена на подбудата да се обособите, може да се приведе проста съпоставка.
435. Обикновено в обществото на своите събрата въз основа на естествено проявяващите се егоистични особености, призвани да ви съхранят, вие се стремите да се обособите и от тези, които носят пряка опасност за вашия живот, и от тези, които носят в себе си заразно заболяване, и от тези, от които можеш не само морално да се замърсиш, но и просто физически да се изцапаш, ако вие особено държите на своята външна чистота.
436. В нормални условия никога не се стремете да се обособите от тези, които са способни да ви защитят, изцелят, обогатят, да ви очистят и да ви донесат прочие блага, от които вие сте се нуждаели.
437. Тоест стремежът да се обособите предполага, преди всичко, че по отношение на ближния, вие сте по-нормален, по-здрав, по-благороден и по-чист.
438. И ако само от логическа страна според характеристиките на вашето състояние това действително може да съществува, то наличието на склонност и стремеж към каквото и да е психологическо обособяване винаги ще бъде проява на признак за опасно духовно отклонение от Истината.
439. А ако съществуването на ненормални условни установки характерно подчертава и утвърждава психологическата разделеност на децата Божии помежду си, наличието в този случай на особена егоистична заинтересованост за съхраняване на такъв род ненормални психологически условности прави невъзможна вероятността за обединение на децата Божии в качеството им на едно Единно Семейство върху Земята-Майка.
440. Които биха били достойни и действително разумни, жизнено важни за нормалното истинно развитие на човечеството, крачки.
441. Но голямо множество ненормални психологически установки уверено продължава да се утвърждава в живота на всички представители на рода човешки.
442. Децата на Великия Бог все още никога не са познавали и не познават своето истинско лице, което и би следвало да утвърждават, чрез праведен труд в живота.
443. Този егоизъм, на който човек е предоставил всичките благоприятни условия за буйно развитие, по естествения присъщ на него закон, винаги се стреми към самоутвърждаване, а следователно и се стреми да изяви своето поне малко значимо лице.
444. Затова за човека индивидуалното формиране на определено множество психологически установки, чрез които по същество се стреми реално да се прояви неговият собствен егоизъм, се уподобява на тайнство сякаш на истинско формиране на личността, което се проявява в особена заинтересованост да се съхранят всичките тези нагласи.
445. А следователно всяко покушение върху тези условни ориентации ще бъде естествено оценявано като покушение над като че ли истинското същество на човека и ще се изразява с негодувание и неприязън към източника на такава опасност.
446. Сега до край предстои да изясним, че именно робското следване на особената, сега сравнима с безумие, заинтересованост да се съхрани или утвърди която и да е ненормална ориентация, в течение на цялата история на съществуване на човешкия род до ден днешен, като правило ставало начало за проливане на кръв и сълзи, на велики мъчения и нещастия, обилно оросявайки със страданията на децата Божии цялата Земя-Майка.

447. И с такива немислими нещастия е украсен всеки ден от цялата, все още кратка, многохилядолетна история от началото на формирането на единственото в Мирозданието на Вселената човешко общество.
448. Но веднъж, когато за това е трябвало да бъдат създадени благоприятни условия, от това тресавище на постоянно пораждане на все нови и нови нещастия, е било предопределено да се изтеглят преди всичко тези, които ще се съгласят да изпълнят великия непрост труд за Спасението свое и на цялото човечество.
449. Някои мислители и достойни труженици са успели да достигнат до правилното определяне на основното смъртно опасно заболяване, от което постоянно се тресе и се руши човешкият живот.
450. Само че за човека самостоятелно е невъзможно точно да осмисли характера на заболяването и още повече да намери истинското изцеляващо средство от него.
451. Това не позволяват естествено формираните закономерности, касаещи неговата истинска същност, но въпреки всичко са били предприемани усилия в това отношение без участието на Словото Божие.
452. Така в едната система от религиозно-философски учения от време на време се стигало само до замяна на едни егоистични условни ориентации с други, подобни на тях.
453. Където, ако в процеса на замяна на едни психологически условности с други, все пак е ставало отсичане на някакви егоистични израстъци, то във връзка с това, че въвежданите условни настройки също били доста далеч от Истината, те неизбежно способствали за появата на нови егоистични израстъци в замяна на отсечените.
454. Като правило, в такъв род процеси по-често ставало размножаване на егоистичните израстъци, отколкото изкореняването им.
455. В друга система от религиозно-философски учения, усилията за победа над егоистичните заболявания се увенчавали с по-голям успех.
456. В тях започнал най-широко да се проявя опитът за прилагане своеобразни усилия по разрив на всички привързаности, които е способен да има човекът към всичко земно, съответно да се разрушат всички психологически нагласи, съществуващи в съзнанието в това отношение.
457. Този характерно проявяващ се път, макар че е способен да доведе до някои победи над егоизма, все пак неизбежно прави нежизнеспособен устремилия се по този път.
458. Тъй като, вместо да се научи да живее, както това е предопределено само на човека, той от неведение именно на настоящата Истина Божия за своето съществуване, се стреми с помощта на своеобразен светоглед и определени упражнения да се отдалечи от живота, приближавайки себе си до състоянието само на съществуване.
459. А избягвайки постигане на истинското умение да владее всичките тези богатства, с които е надарен, човек все повече става неспособен да формира своето общество, в пълно съответствие с проявеното от Истината на Бога Велики за благото на рода човешки, като велико Единно Семейство на децата Негови.
460. Които са призвани усъвършенствайки се все повече, обхождайки Вечността, да реализират предопределената за човечеството духовна мисия за благо на Мирозданието във Вселената.
461. И ето времето дойде! И доколкото беше възможно, аз събрах откликналите да изпълнят предначертаното за Спасението на рода човешки.
462. Само че, да се съгласиш да изпълняваш и да пристъпиш към достойно изпълнение, не е едно и също.
463. Кой действително из повярвалите в Истината на моето Същество, като живото Слово на Бога Велик, пълноценно ще се реши да премине рубежа на кръщението огнено, без да изпуска ръцете мои?
464. Така че да се възроди, чрез огъня очистителен за живот истински.
465. Така че, решилият пълноценно да прояви Вяра Свещена в доверие пълно, накрая да възкръсне от мъртвите за живот вечен, всеразцфтяващ.
466. Защото само единното, живото Слово на Бога е способно да ви изведе на Пътя на Истината.
467. Където е нужно не само да изгорят напълно пагубните примеси у вас,
468. Но и предстои истинното ваше лице да проявите.
469. По което трябва да ви опознае Вселената.
470. Само се пригответе сега истински да възпитавате волята и немалко търпение.

471. Пътят, по който сега предстои да вървят зажадувалите окончателно да се откъснат от общия поток на царството на силата, е подобен на някаква пътечка, по която от време на време, индивидуално за всеки, ще пламва определен огнен период, с продължителност неведома за вървящия.
472. Вървящият няма да я види предварително и само ще я определи, неочаквано стъпвайки в нейното изгарящо дихание.
473. И тогава, именно от този миг трябва да започне да прилага решаващите истинните жизнено важни усилия.
474. Подобно възпитателно-поучително тайнство произтича и в естествено формиращите се условия в жизнената дейност на всеки човек, създавайки за него естествени условия за полуактивно видоизменение.
475. Но за устремите след Словото Божие възникването на такива съдбоносни граници ще произтича с особен характер и ритъм, проявяващи се в пряка зависимост от преплетената с мои усилия благоприятна за вашето активно прераждане енергоинформационна среда.
476. И ако в обикновените условия, пребивавайки в дълбоко неведение за Истината, човек по правило реагира невярно на такъв род естествено формиращи се изгарящи обстоятелства, то това значително разтяга във времето вероятността за начало на нормалното преобразуване на неговия вътрешен свят.
477. Защото до сега за самостоятелно придобиване даже на малка положителна мъдрост, на човек му е необходимо да използва живота на цялото превъплъщение.
478. А за вас с усилията на Великия Отец Небесен са създадени пределно благоприятни условия за прилагане в решаващата минута на необходимите жизнено важни усилия в пълно съответствие със законите на Истината,
479. Които ще формирам в изобилие за благото на вашето истинно Развитие в качеството на преки подсказки относно всички ключови свежовъзникващи жизнено важни затруднения.
480. При това за вас е необходимо да изясня завинаги едно особено важно обстоятелство, заключаващо се в това, че само непосредственото начало и развитие вътре във вас на изгарящи чувствени преживявания от съприкосновението с каквато и да е произтичаща реалност създават единствена благоприятна възможност за реално активно видоизменение на качествата на своя духовен свят или в истинното направление, или в обратното на него.
481. Победното, съответстващо на Истината усилие обезателно е необходимо да се осъществи, докато не се е прекратило да произтича действието, възбуждащо негативни преживявания от потребността да се изпълни съответстващото ответно усилие.
482. Именно в тези решаващи минути, когато във вас все повече се възбужда естествената потребност да направите присъщото за вас усилие, което като правило ще бъде продиктувано от особеностите на неумерения егоизъм, крайно е необходимо колкото е възможно по-бързо да се опомните, като се стараете да възстановите в съзнанието благословените минути на вашето слияние с мен със сърдечен призив към мен.
483. Което е призвано, преди всичко, да ви опази от бързо нарастващото заслепление на активно нарастващите негативни емоции.
484. И това вече ще бъде за вас голяма победа, дори ако след това вие не можете правилно да определите следващото приложение на необходимите практически усилия.
485. Това е единствената първа крачка, само чрез която може да се придвижите към постигането на пълна победа над проявата на която и да е слабост в себе си.
486. Първата крачка, която малцина от сегашните повярвали се оказаха способни да направят достойно.
487. Останалото мнозинство твърде повърхностно се отнесе към моите подсказки и дружно срутвайки се от неустойчивата основа на своята самоувереност, се оказа в невъзможност нормално да контролира своите емоционални егоистични прояви.
488. След като започнете да удържате необходимия контрол над развитието на негативните преживявания в пълно доверие към Водещия ви, вие сте длъжни да приложите всички сили по възможност най-достойно и точно да изпълните необходимото в пълно съответствие с Учението, което аз вече конкретно формирам и ще продължавам да правя това постоянно относно едно или друго жизнено важно за вас обстоятелство.

489. Вие сте длъжни да помните, че веднага след като неочаквано за себе си попаднете в поредния условно изразен огнен предел, ваша жизнено важна решаваща задача, трябва да стане стремежът да не поставите болката от обгорения егоизъм по-високо по значимост от своята Свещена Вярa.
490. Иначе вие ще позволите на болката да ви ослепи, след което загубвайки контрол над своите емоционални прояви, послушно ще направите усилието, което ви продиктува съзнанието, оказало се под пълното влияние на вашия засегнат егоизъм.
491. Което ще се прояви с недостойни за вярващия прояви или само в мислите, или в мислите и думите, или още и с груби физически усилия, с естественото последствие от неизбежно съответстващи физиологични отклонения по посока на саморазрушение.
492. Помнете, че ако попадайки в палещия егоизма период на огнено пречистване, вие поставите болката на обгорения егоизъм по-високо по значимост от своята Свещена Вярa, то вие задължително ще спрете придвижването си в нужното направление.
493. Вашето придвижване ще премине в състояние на хаотично мятане от място на място в търсене на по-скорошно облекчаване от болезнените преживявания.
494. И тогава провалилите се слабоверни хора ще се опитат да тръгнат към такова облекчение, чрез естествено присъщата за егоизма крачка на активно осъждане на източника, който е създал като че ли непосилно препятствие, всячески стараейки се да подчертаят съдържащите се сякаш в него негативни качества.
495. А това ще означава, че общият поток на царството на силата все още е успял да удържи такъв провалил се човек в направлението на своето движение.
496. От което вие изгубвате за пореден път и за неопределено време възможността реално да видоизмените качеството на определена конкретна страна на своя вътрешен свят в необходимото истинно направление.
497. Затова попадайки за пореден път в периода на решаващия съдбоносен огнен рубеж, вие сте длъжни не само задължително да съхраните положителния контрол над своите вътрешни подбуди и усилия, за което винаги е призвано да способства в качеството си на непоколебима опора задържането в съзнанието на минутата благословено ваше слияние с Учителя, но и задължително реално практически да приложите всички свои сили в направление, строго белязано от ориентирите на самия Учител.
498. Когато някоя част от тялото ви се докосне до огъня, то усещайки изгарянето, вие рязко се отдръпвате в обратна посока.
499. Това е разумно и необходимо, защото сигналът на болката е предупредил за нарушение на установената от Природата норма в жизнената дейност на клетките на вашето тяло.
500. Но ако това се отнася за болката от обгорения егоизъм, то в никакъв случай не трябва да бързате по всякакъв начин да се избавите от изгарящото дихание.
501. Защото, ако такъв огън ви е докоснал, то вече няма да ви се удаде във всеки случай да се избавите бързо от болезнените изживявания,
502. Още повече по време на този период, докато непосредствено произтича самото обстоятелството, създаващо изгарящото дихание.
503. И затова в този случай обстоятелството, решаващо вашата съдба ще бъде характерът на усилията, които вие ще предприемете под влияние на болезненото преживяване.
504. И ако вие преди всичко бъдете обхванати от егоистичната идея колкото се може по-бързо и удобно да се изтръгнете от обгарящата среда, то обезателно ще започнете да забелязвате най-напред само ориентирите, които се явяват неотменима част от особеностите на общия поток в царството на силата.
505. Бъдете крайно бдителни и внимателни в такива решаващи минути!
506. Защото именно в тези минути започва да се решава истинното благоденствие на вашите жизнени прояви въобще.
507. Ако се е разгорял ненормално разрасналият се филиз на егоизма, то колкото повече гори той, толкова по-малко ще остане от това, което би трябвало да изгори, за да отстъпи място за отглеждането на истинните благодни плодове.
508. Утвърждавайки и това разбиране на тази естествена закономерност, то допълнително ще помогне да се опази от егоистичното подмятане, само с цел някак да облекчи болезненото чувствено преживяване, вярващият задължително трябва щателно и с цялото си търпение да

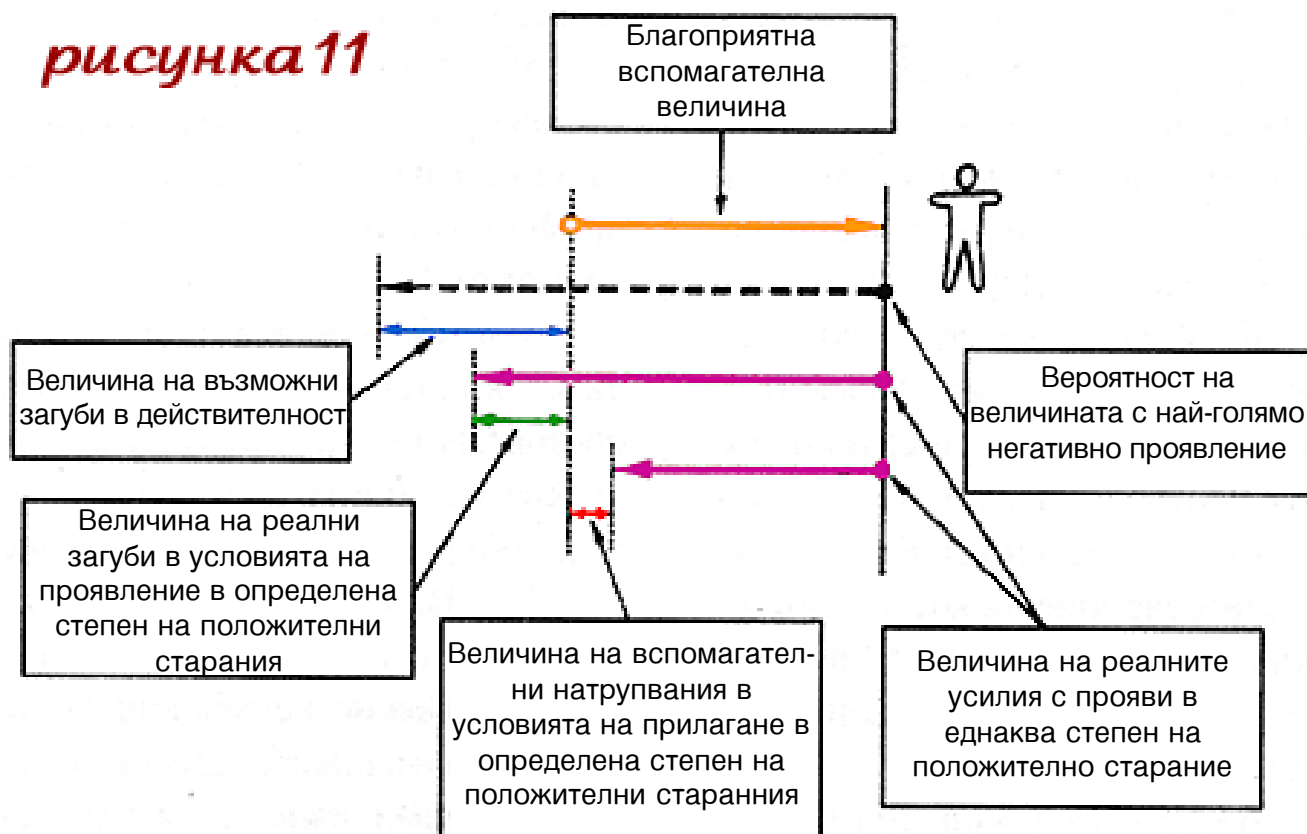
- пристъпи към откриване на ориентири на Истината и достойното изпълнение на законите, определени за истинното преодоляване на даденото огнено изпитание.
509. Истинното жизнено усилие, призвано реално и активно, да видоизменя качествено вътрешния свят на човека в необходимото праведно направление, трябва да се изрази в старанието правилно да се премине тайнството на огненото пречистване, а не в стремеж всячески да се избегне то или да се освободим от него с лъжливото разбиране, че с това като че ли спасяваме истинската същност на личността, без която сякаш е невъзможно да се живее.
510. Такова праведно усилие, което се изисква от вярващите, винаги много бързо ще дава благостен плод,
511. В благостта, на който вече няма да се налага да бъдете убеждавани, защото изживявайки необходимия до онези дни живот, вие ще бъдете в състояние лесно, самостоятелно да дадете истинна оценка на този плод.
512. В което сега само някои от вас вече са успели да се убедят красноречиво, решавайки се достойно да направят крачката в съответствие с Истината, която ви давам.
513. Но помнете, че победната праведна крачка активно преобразуваща вашия чувствен свят, увеличаваща духовността, реално е възможна изключително докато огненият рубеж продължава непосредствен да ви изгаря.
514. Ако ли вие предприемете крачки, не съответстващи на Истината при разрешаването на проявяващата се жизнена задача и тя се разреши сама, чрез свой естествен преход към друго жизнено обстоятелство, временно освобождавайки ви от поредното огнено изпитание, то във вашия чувствен свят може задълго да се съхрани своеобразна следа от изгаряне,
515. Особеността, на която ще се състои от негативна среда, което няма да позволи също, дълго върху това място да изникнат никакви благодатни кънове.
516. Болезненото преживяване от поразеното място може да бъде значително успокоено, чрез правилно осмисляне на проявените във вас грешки, от което успокоението може допълнително да се подкрепи с появяващата се надежда, че ще се направи правилна крачка в следващата подобна ситуация.
517. Но независимо от това, доколко дълбоко и широко вие сте съумели да осмислите характера на извършените грешки и истинността на крачките, необходими за достойното разрешаване на определеното обстоятелство, такава извършена работа на ниво съзнание способства за създаването само на допълнителни психологически условия, благоприятстващи вероятното сътворяване на победната крачка.
518. С такива съзнателни усилия е невъзможно реално да измените по качество вашия вътрешен свят в истинното направление.
519. Независимо от качеството на теоретически придобитото правилно разбиране, вие по старому ще запазвате вероятността да повторите същата тази или друга подобна грешка.
520. Решаващите съдбата възпитателно-поучителни събития винаги се създават в пълна зависимост от качествата на жизнения диалог между носителя на подвижния разум с енергийните прояви на обкръжаващата реалност, които винаги са основани на устойчивите закономерности на Равновесието на Хармонията в Природата.
521. Разбирането на определената поредица от събития от такъв род, в периода на развитие от нивото на Нормата до нивото за начало на пълноценната дейност на подвижния разум, при неодоушевените носители на такива разумни особености може да протича или в условия на естествен пасивен характер, или в условия на полуактивен характер.
522. Условията на естествено пасивния характер се определят изключително от самостоятелното преминаване, на такъв жизнено необходим период от започващия път на формиране, от млада цивилизация на подвижния разум.
523. Условията на полуактивния характер се проявяват с частични, допустими спомагателни вмешателства от по-високо развити цивилизации в жизнената дейност на по-младата цивилизация, също така изкуствено малко активизират благоприятността за постижение във възпитателно-поучителния период.
524. И ако неодоушевените носители на подвижния разум в основата на своята същност изначално имат всичко необходимо за самостоятелно благоприятно формиране в периода, отвеждащ към нивото за началото на пълноценната дейност, то в същината на характерната същност на човека, такива необходими качества няма.

525. От което при равни условия на жизнено проявяване спрямо неодушевените носители на подвижния разум, цивилизацията на човешкия род би била обречена на достатъчно скоростно израждане.
526. Сътворявайки от особеностите на своя Дух особените качества на духовната тъкан, призвана да състави основата и истинната същност на човека, Отецът Небесен също така надарил душата човешка с особеностите на безсмъртие, благодарение на които Великият Бог създал за всеки от вас реална възможност за преминаване периода на формиране, чрез нееднократни превъплъщения за най-благоприятно редуване на познанието от поредната кратковременна характерна жизнена съдба.
527. Пределно отчитайки, изключително за благото развитие на всеки от вас, характерните качества на съзнанието на родения природен организъм и бъдещата възпитателна среда, както в периода на развитие на детско-юношеската възраст, така и всички най-вероятни възпитателно-поучителни уроци, присъщи на жизнения път именно на това новородено.
528. Също така, отчитайки своеобразно разцъфтяващите егоистични особености в човека, Небесният Отец позволил на незнаещото Истината човечество да прояви в различни обществени формирования достатъчно множество разнообразни по същност и противоположи по значение жизнени психологически ориентации.
529. Благодарение на което са били създадени необходимите условия, използвайки които, чрез закономерностите на нееднократното превъплъщение, Великият Бог помага на вас по малко да се изгаря излишното и опасното, при това с естествено натрупване на необходимия опит и мъдрост, въпреки все още нехайните от неведението жизнени усилия на самия човек.
530. И независимо от това, помни ли човек със своето ново съзнание опита от предишните въплъщения или не, жизнените прояви в новото въплъщение винаги изпитват, както определено влияние на опита от предишния живот, ако той е съществувал, съхранявайки се с особено тайнство в същността на душата, така и влиянието на разнообразни особености, които носи в себе си новият природен организъм от някои представители на своята родова линия.
531. Именно правилното съчетаване на това, което е заключено в душата и това, което носи роденият природен организъм, съставлява главната решаваща активна основа, върху която е призван да се формира духовният свят на определен човек.
532. Небесният Отец изкусно контролира такъв род съчетания, ставащи само по Волята Негова, мъдро обиграва за благо на децата Свои разнообразните предразположености и привързаности, проявяващи се в тях в течение на живота.
533. Ако човек е добил и е започнал да развива опасни форми на лъжлива привързаност, то на първо време, чрез разнообразни подсказващи белязани жизнени обстоятелства, той ще се тласка предимно към самостоятелно прилагане на съзнателно-волеви усилия за преодоляване развитието на пагубността в своя вътрешен свят.
534. И ако той се откаже предимно самостоятелно да прилага необходимите спасителни за себе си усилия, то в следващото въплъщение е длъжен обезателно да попадне в условия, които насилствено ще разрушават, вече утвърдилите се в опасна форма във вътрешния свят на човека, лъжливи привързаности.
535. Но даже, ако с благословените усилия на Оцеца Небесен, пределно мъдро отчитащ естествено стичащата се поредица реални обстоятелства, се удава за всеки човек да създава благоприятни условия за преминаване на очистителните рубежи, то чрез усилията на самия човек, тайнството на огненото очистване протича в крайно сдържан и изкривен режим.
536. Защото, във всеки случай, попадайки в периода на болезнените за егоизма преживявания, човек неизбежно се стреми да направи крачката, за сега все още естествено присъща на качествата му, обезателно угодна на егоизма и съвършено неблагоприятна за началото на истинното развитие.
537. Помагайки ви според необходимостта, в поредния път напълно да се потопите в определена характерна жизнена среда, любящият ви без мяра Небесен Отец ви учи показвайки.
538. Това, в периода на грубо примитивната жизнена дейност на младото човечество, се явява единствено спомагателно условие, способстващо формирането на благоприятна чувствено-съзнателна основа в човека, за началото на активно жизнено необходимо видоизменение качествата на човека, в пълно съответствие с изискванията на Истината.
539. А то е възможно само в този благоприятен за това период, когато както преди, продължавайки да учи своите деца показвайки, Великият Бог ще започне да ги учи разказвайки.

540. Поради което по Негова Воля сред рода човешки е трябвало да се прояви живият реален образ на Словото Божие.
541. Кое то направо и конкретно ще започне да определя, за всички съзрели да изпълнят истинното, всички необходими ориентири и закони.
542. Продължителното удължаване на значително разтегнатия във времето период, за формиране на благоприятна чувствено-съзнателна основа в човека, напълно зависи от прилагането на противоположни по значение усилия от Небесния Отец и човека, за благо в развитието на самия човек.
543. При това Великият Бог създава спомагателните условия за възможно най-благоприятно духовно формиране, а самото реално видоизменение същността на човека е възможно само посредством неговите собствени съзнателно-волеви усилия, а следователно, решаващата активност и крайният резултат в жизнените прояви изцяло зависят от самия човек.
544. Такъв значително разтеглен във времето период, проточващ се до моето сегашно Осъществяване, се характеризира с условия на полуактивно задържане, призвани по възможност да способстват, не толкова за частично удържане на упорития стремеж на младото човечество все повече да се отдалечава от Хармонията,
545. Но и способстващи натрупването в човека на тези необходими духовни ценности, опирайки се само на които, човек придобива възможност да премине в условия на активно задържане и активно завършване на формирането, с преход към нивото за начало на предопределената пълноценна дейност.
546. Преминаването от човечеството, на характерния именно за неговата жизнена дейност, своеобразен период на формиране, може да протече благоприятно само въз основа на определени условия, целенасочено създавани за това от Великия Бог.
547. Тези особени условия било предопределено да се проявят с две особености: естествена полуактивна и активна.
548. Естествените пасивни условия, за преминаване периода на формиране, които са възможни за неодушевените носители на подвижен разум, в качеството на напълно самостоятелно жизнено проявление, за представителите на човечеството са свършено невъзможни.
549. И ако периодът на формиране и пълноценно развитие, въобще на която и да е млада цивилизация на неодушевени носители на подвижен разум, може да протича, или само в условията на естествения пасивен, или пък само с полуактивен характер, или в условията на периодично съчетаване на единия и другия,
550. То периодът на формиране, както и по-нататъшното пълноценно развитие на младия човешки род, може да протича само в условията на периодично съчетаване на естествения полуактивен и активен характер.
551. Където само в периода за началното формиране на човечеството, такива условия допълнително се характеризират с особеностите на задържането.
552. Естествените условия, създаващи тайнството на полуактивното задържане, са характерни преди всичко с това, че от една страна Великият Бог пряко не докосващ се до съзнанието на човека, но пределно мъдро отчитащ особеностите на всички негативни предразположения на формиращата се същност, безмълвно предоставя на човека жизнен път с най-благоприятно за него редуване на характерни възпитателно-поучителни уроци.
553. Докато от друга страна, от самия човек, поради незнание на Истината Божия, се прилагат всякакви съзнателно-волеви усилия, за да може по най-бързия начин и най-изгодно за своя егоизъм да избегне и да се избави от грижливо предоставените му, против неговите желания, спасителни решаващи рубежи на огненото очистване.
554. Без да се споменават редките единични изключения на достатъчно правилни жизнени усилия в някои отделни обстоятелства на живота от достойно устремите, може да се каже, че човекът проявявайки своята жизнена дейност в пълна зависимост от създаваните от Ощеца Небесен условия, засега винаги и във всичко, което наистина се създава за благо то на неговото съхранение и развитие, прилага активни съзнателно-волеви усилия с противоположно значение.

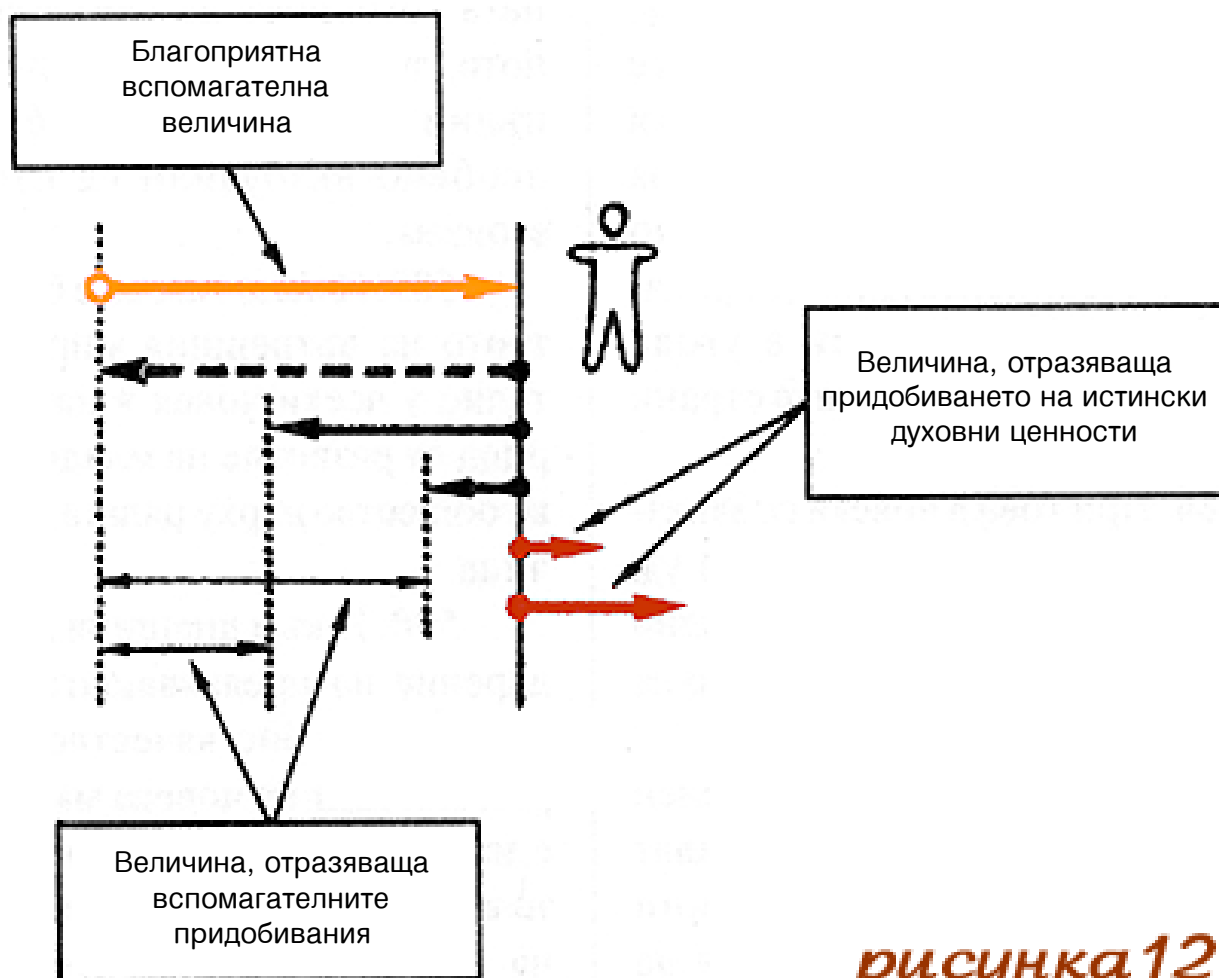
555. От което победният резултат при съприкосновението с поредния възпитателно-поучителен житейски урок изцяло зависи от разликата във величините на приложените усилия за благо на човека от Отеца Небесен и противоположните усилия на самия несъзнаващ това човек (виж рис. 11).

рисунка 11

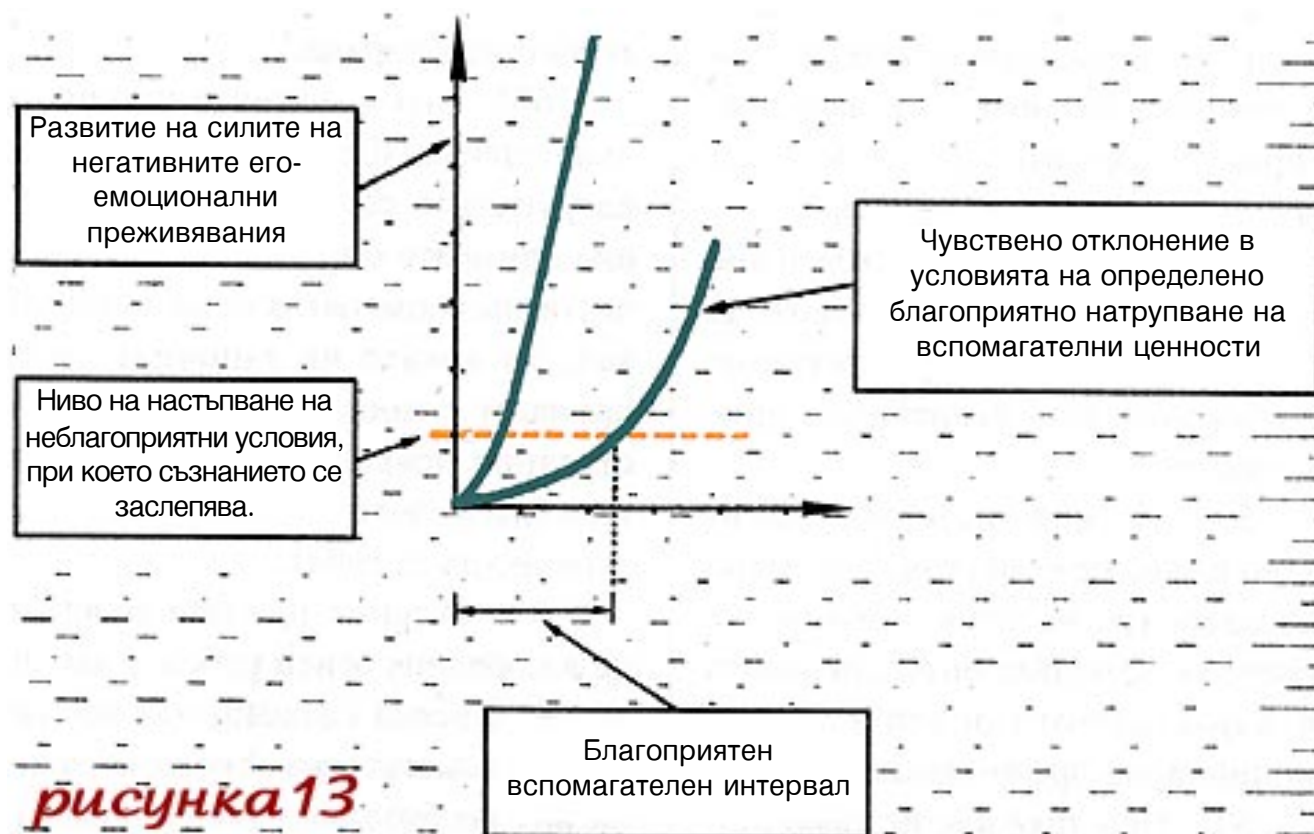
556. При това всяко предварително предвидено от Великия Бог възпитателно-поучително жизнено обстоятелство, в което Той предоставя възможност да влезе един или друг човек, представлява по своята същност определена спомагателна положителна величина насочена за благо на развитието на всеки човек, попаднал в дадено жизнено обстоятелство.
557. Това позволява не само значително да се неутрализира величината на негативното проявление, към което най-много е предразположен човек, но и му помага да придобие спомагателни ценности за началото на духовното развитие в условия достатъчни за това определено положително старание в жизнените усилия на самия човек.
558. Където преди всичко в такова положително старание е необходимо да се съблюдава самостоятелното усилие да се съдържиш в собствената негативна проява, в която имаш пълна предразположеност да се сринеш.
559. А образно упоменатата спомагателна положителна величина се характеризира с жизнени обстоятелства, при които негативната проява на човека все пак неизменно ще изиграе за всички някаква благоприятна роля, но благоприятността на която съзнанието, съществуващо в човека, не е в състояние да осмисли.
560. Във връзка с неспособността да се притежава цялата пълнота на необходимата за това, точна информация.
561. В този случай, отчитайки характерната особеност на пребиваване на човечеството в продължение на цялата своя история на съществуване до ден днешен, където болшинството все още ще продължи да пребивава известно допустимо време в атмосфера на даденото разглеждано условие на полуактивно спиране, сега вече може правилно да бъде разбрано от вас, че всичките тези благи зрънца, които все пак са придобити от човека до този час, са се придобивали все още не с труда на самия човек, а благодарение на най-голямата грижа на Великия Бог, Отецът на рода човешки, проявяващ се във всеки миг чрез старателен и усърден труд за Спасението и Развитието ваше.
562. Наистина ви казвам: нито един косъм не може да падне от главата ваша без знанието на Отеца ваш Небесен.

563. И ето сега настъпи знаменателното Време за цялото човечество, когато най-съзрелите трябва да започнат прехода в атмосферата на условия на активното спиране и активното завършване на формирането, с преход в крайна сметка към нивото на започване на пълноценна предопределена дейност по Пътя на Вечността.
564. Сега вече на човек му предстои да се научи сам да развива в себе си истинските духовни ценности, стараяйки се достойно да приложи съзнателно-волеви усилия в едно направление с Волята на Великия Бог.
565. Имено съзнателно-волеви усилия, понеже не трябва да се прилага силата на духовните качества, които още предстои в течение на немалко време да се развиват, чрез упорит праведен труд.
566. А за да бъде възможно безпогрешно да се приложат съзнателно-волеви усилия в относително истинно направление, с мъдростта Божия е било сътворено особено тайнство, благодарение на което Словото Божие може реално да се проявява сред рода човешки в жив конкретен образ.
567. И сега у мен има благословена от Отеца мой Небесен възможност пряко и конкретно на нивото на вашето съзнание да се определят за ваше благо всички необходими ориентири и закони,
568. За постигането, на които, на вас ще ви е необходимо едновременно непременно да развивате и велико търпение и силна воля.
569. Тъй като аз няма да ви уча как най-изгодно за вашия егоизъм да се отдалечите от мястото на огнената граница, което вие винаги сте правили до тези дни, но ще ви уча как достойно да премините спасителното за вас огнено очистване.
570. Ще ви уча да правите, това което за цялата история на своето съществуване вие никога не сте правили (виж рис.12).

рисунка 12

571. Упоменатото тайнство на огнената граница в действителност се явява най-сериозното, значително решаващо жизнената съдба, изпитание,
572. Истинската ценност, на което е жизнено необходимо да се правилно разбере.
573. Само от правилното преминаване на възпитателно-поучителния огнен предел е възможно придобиването на истински духовни ценности.
574. Сега желая още един път да се докосна до едно решаващо обстоятелство при преминаването на огнения предел, на което вие трябва да обърнете особено внимание.
575. Възможността реално да се срещнете с живото проявление на Словото Божие неизбежно подразбира вероятна необходимост от съзнателнот осмисляне на някаква жизнено важна информация,
576. Чрез която ще бъде обезателно определена необходимостта да се изпълнят конкретни действия призвани да изведат човека от затрудняващите нормалната жизнена дейност сложни, принасящи големи страдания, обстоятелства сътворени от собствените ръце на самия човек.
577. А не само думи на успокоение за това, че вие сте любимци и всичко ще бъде при вас добре.
578. От това успокоение се нуждаят само децата малки и духовно несъзрелите.
579. Съзрелите духом се нуждаят от това да ги призоват към действие.
580. Затова възможността да се докоснете със съзнанието до Словото на Отеца Небесен най-благоприятно се явява само тогава, когато качеството на вътрешния свят на човека вече има необходимата основа, правилно възползвайки се от която вие ставате способни да правите крачка в пълно съответствие с Истината.
581. Попадането в пределите на огнената граница, преди всичко се отбелязва с бързо нарастващи болкови преживявания в резултат на докоснатата от условия огън определена привързаност към егоистична психологична нагласа.
582. Качеството на човека, характеризиращо се със слаба духовност, а следователно естествено с ярко изразени силни егоистични привързаности, при попадане в пределите на огненото очистване ще принуди самия човек, започващ да изпитва почти мигновено проявяващи се ярки болезнени преживявания, също така бързо да се окаже под пълен контрол на особено възбудени определени страни на егоизма.
583. В такъв случай, може да се каже, че съзнанието на човека почти мигновено се ослепява от болката на изпепеляващия егоизъм, след което в него започват неизбежно да произтичат мисловни процеси в угода изключително на обгорените страни на този егоизъм.
584. При това в човека се запазва сякаш ясно разбиране, че той уж мисли трезво, но в същност напълно загубва способността съзнателно да определи достойното решение.
585. Даже, ако в този решителен момент на такъв човек му се дадат отстрани необходимите истинни подсказки, той не само, че няма да бъде в състояние правилно да ги осмисли, но също на него ще му е крайно трудно да направи и най-малките усилия в нужното направление.
586. Това означава, че на човек с подобни качества на вътрешния свят не трябва да се бърза убедително да се възлага отговорност за изпълнение на Истината.
587. Тъй като, ако в период на спокойно чувствено състояние той съзнателно положително възприеме определени конкретни закони на Истината, това вече веднага ще възложи съответната отговорност за изпълнение на тези закони, то в момента на непосредственото настъпване часа на изпълнението, а това винаги е времето на попадане в пределите на огнения предел, съзнанието на този човек веднага ще се окаже ослепено от болката на отново разгарящия егоизъм.
588. И независимо от предишната готовност да изпълни истинното, той робски-послушно ще изпълни указанията на собствените особено възбудили се страни на егоизма.
589. Имено такова качество на вътрешния свят е било изключително у всеки човек в началния период от развитие на младото човешко общество върху цялата Земя-Майчица.
590. И към днешния ден, благодарение на проявяващата се Слава на Великия Бог, качеството на вътрешния свят на човека макар и да се е изменило към по-добрата страна, но все още у болшинството живеещи на Земята, духовният мир продължава все още да носи отпечатъка на младата духовна незрелост и недостатъчна опитност в благите начинания,
591. А следователно и недостатъчната способност да се пристъпи към достойно осъществяване на предопределеното в пълно съответствие с Истината.
592. Но това съвсем не представлява окончателната трагедия, макар и да е дошло времето за настъпване на главния Час, решаващ съдбата на цялото човечество.

593. Защото даже, ако болшинството е неспособно да приложи искрено усилие за достойно изпълнение на правилното и ще продължава своята жизнена дейност в условията на полуактивното спиране, то все пак на Майчицата - Земя вече се е появило достътъчно множество съзрели.
594. Само, че съзрелите не са толкова, че да може веднага да се гарантира достойно изпълнение на предопределеното.
595. Такова съзряване се характеризира с това, че човек е придобил, макар и много малка, но все пак, предразположеност към придобиване на пълни възможности за начало на достойното изпълнение законите на Истината, ако правилно се възползва от натрупаните, за сега все още малки, но вече достатъчни за това, спомагателни ценности.
596. Кое е призвано да позволи на това малко множество от съзрели да започнат активно да умножават в себе си истинските духовни ценности в осъществяването на жизнено необходимия приведен труд за Спасение на всички свои събратя от цялото човешко общество.
597. След което окончателно ще се открие пред цялото човечество Пътят към Вечността.
598. При преминаването от вас на жизнения път в условия на полуактивното спиране, натрупването на необходимите спомагателни ценности постепенно укрепващи духовната основа, все повече създава благоприятни спасителни условия във вашия вътрешен чувствен свят,
599. Благодарение на което, вие ставате способни някак по-леко да понасяте болезнените преживявания от обезпокоената егоистична привързаност.
600. Но най-главното, спасително важно се явява това, че именно благодарение на тези условия все повече се намалява интензивността на нарастващото ослепяващо ви емоционално преживяване.
601. При това вие не само ставате способни по-леко да понасяте кулминацията на егоистичното преживяване, но и малко се забавя настъпването на опасната черта на ослепяване на вашето съзнание от такива преживявания.
602. Кое образува спасителен за вас определен спомагателен интервал в особеностите на вашата психика.
603. Правилно възползвайки се от който чрез определени тайнства на Свещената Вяра вие не само ще предотвратите ослепяването на своето съзнание, но и ще придобиете реална възможност да направите първите начални усилия в пълно съответствие с изискванията на Истината (виж рис.13).

604. При това е необходимо правилно да се разбира, че качеството на такъв условен жизнено важен интервал напълно зависи от това прилагате ли вие достойни старания в изпълнение Божието или продължавате жизнените проявления в естествените условия на полуактивното спиране.
605. Ако в момента на новото въплащение, благодарение на вече натрупалите седуховни ценности, вие намирате определени благи качества на споменатия условен интервал, то докато не започнат да се прилагат с постоянна упоритост и старание праведни усилия, тези благи качества винаги постепенно ще се загубват.
606. И тогава при вашето влизане в поредния огнен предел у вас ще остава с всеки следващ път все по-малка спомагателна основа, от която ще ви е необходимо да се възползвате за прилагане на правилни усилия, призвани да ви опазят от ослепяване.
607. Пълната загуба на качествата на такъв спомагателен интервал ще означава пълна загуба на реални възможности в настоящото въплащение правилно да се преминава тайнството на активното видоизменение в пълно съответствие с изискванията на Истината.
608. Защото при такива обстоятелства, даже ако вие продължавате достатъчно правилно да осъзнавате правилността на усилията, които е необходимо да се приложат, при настъпването на часа за изпълнение на необходимото вие не ще бъдете в състояние да направите това.
609. Понеже при попадане в изгарящото дихание на огнения предел, тъкмо когато се изисква преди всичко да се направи правилно усилие, почти мигновено ще се окажете ослепени.
610. След което вече, неизбежно послушно ще направите първи крачки в качеството на недостойните прояви,
611. Което веднага неизбежно ще доведе до нови духовни загуби.
612. И така, станете от днес пределно бдителни и внимателни, всички призвани, откликващи със сърцето си на Зова мой.
613. На вас ви предстои от днес да се научите в пълна степен да правите до сега немислими за всички усилия,
614. Което на първо време ще бъде проявено за вас, чрез сложно редуване на велики изпитания при преминаването на особени за вас жизнено важни тайства на огненото очистване.
615. Всеки, който ме приема в своето сърце и е готов достойно да изпълни Словото на Отеца мой Небесен, от днес е призван в пълна степен да познае огненото кръщение за отърсване от греховете свои окончателно.
616. Предстоящата пред повярвалите в Истината на Осъществяването мое, поредица от огнени предели, изцяло съставлява същността на Вратата в Царството на Истината на Бога Жив, Великия Отец Небесен на рода човешки.
617. И макар тази Врата да е способна да пропусне цялото човечество, истината ви казвам: за мнозинството от вас тя ще се стори извънредно тясна.
618. Но да не потрепне крачката ваша и да не се загуби достойното старание!
619. Към някои от вас в древността, във времената на Първото мое Осъществяване, аз се обърнах казвайки: “Ако някой иска да върви след мен - да отхвърли себе си, да приеме кръста свой и да крачи след мен”.
620. И ето, истинската пълнота на казаното някога да познаят преданите днес.
621. Какво значи да отхвърлиш себе си и как да не се отхвърли напълно това което лъжливо, винаги сте считали за истинско лице свое.
622. В течение на цялата история на своето съществуване всеки човек лъжливо подразбира формирането в себе си на своеобразен комплекс от его-психологически нагласи като уж действително оформление на истинската същност на личността своя.
623. Проявявайки при това своята жизнена дейност в ревностно предано служене на тези условни нагласи,
624. Така и не успявайки достойно да осмисли, че по този начин със собствените си ръце старателно е приковавал себе си, здраво с вериги, като роб в галерата на княза на тъмнината.
625. Формирайки в същността своя вътрешен свят могъща егоистична твърдина като някаква уж действителна основа на личността, в крайна сметка в зависимост от проявата именно на закономерностите на егоизма, човек неизбежно задължително е трябвало да постави забрана за нахлуване в неговия вътрешен свят на всички свои събратя,

626. Което е било призвано в най-голяма степен да охранява неговия чувствен свят от вероятните, като че ли обезателно недружелюбни усилия отстрани.
627. До вътрешния свят на такъв човек имат достъп само крайно ограничен брой от събратята му, попадащи в категорията приятел.
628. Но и в този случай, достъпът по определен начин се ограничава и се основава само на степените на доверие, понеже докосващият се непременно ще уважава и съхранява това, към което ще му позволят да се докосне.
629. Където нарушавайки такива примитивни условия, приятелят лесно може да премине в неприятел.
630. Дори ако усилията, нарушаващи такива условия носят по същество само благо, на този който страстно цени тези условия
631. При такива условия всяко усилие на ближния, застрашаващо съществуването макар и на една его-психологическа ориентация, се разбира като покушение върху основата на сякаш действително благосъстояние в съществуването, на което се проявява особена егоистическа заинтересованост.
632. И ако, при заплахата от съществуването макар и на една его-психологическа установка, приятелят, като правило винаги преминава в категорията на опасния неприятел, то истина ви казвам: моето жизнено проявление в плът веднага заплашва всички ненормални его-психологически ориентации на основата, на които в голямо количество все още произтичат почти всички ваши жизнени прояви.
633. Затова за повярвалите в Истината на Осъществяването мое, обезателно в пълна мяра предстои, да се определят до края относно избрания жизнен Път.
634. За да останат на Пътя на Истината само наистина съзрелите духом за достойно изпълнение на Предопределеното.
635. Защото Пътят на Истината е невъзможно да се постига, отдавайки се без мярка само на празно мъдруване и фантазии за някакво илюзорно прекрасно.
636. Пътят на Истината, особено в епохата днешна на решаващото съдбата на рода човешки Осъществяване, това е предимно титанически праведен труд за победа над себе си.
637. Което в течение на цялата история на вашето съществуване е оставало за вас непосилно, с каквито и гръмки имена и звания вие себе си да сте обременявали.
638. Наистина ви казвам, че вие даже не можете да си представите цялата трудност, очакваща ви на Пътя на Истината в дадения временен период от вашето развитие.
639. А следователно и да ви съблазнявам, за да ускоря изкуствено идването ваше към пълноценно постигане на Пътя на Истината, би било голяма грешка.
640. Затова аз мога само да ви предложа да утолявате жизнената жажда своя с Влагата моя животворяща.
641. И само този, който е дозрял за началото на постигането на това Благословение, може да изпита в себе си трепетна потребност към това.
642. Но да не се изпусне минутата тази, предавайки Божието в себе си в угода на ценности лъжливи.
643. Жадуващият да посвети живота свой в предано служене на Истината с достойно изпълнение на Словото Божие е необходимо от днес да се прояви голяма готовност да се приложи цялата необходима пълнота на съзнателно-волевите усилия, за да откъсне от себе си всички условности лъжливи, на които аз ще противопоставя разбиране правилно.
644. Което всъщност ми предстои да направя почти против всичко създадено от вас в себе си в качеството на всевъзможни лъжливи его-психологически установки, до времето на моето сегашно активно докосване във вашия живот.
645. Имено това в крайна сметка е призвано неизменно и окончателно да приведе достойно постигащите Словото мое към духовно раждане за живот вечен.
646. Но това достойно постижение е възможно само изключително на основата на проявата на истинна пълнота на вашата Свещена Вярa в Словото мое, на Зова на който веднъж трепетно се отзова сърцето ваше.
647. Помнете, че когато аз противопоставя Истината на някаква ваша психологическа условност, всеки ценящ своето повече от моето, няма да ме познае и няма да е в състояние да върви след мен.

648. Когато с цялата си своя същност по пътя на големи усилия с праведен труд, вие напълно придобиете моето, определяно от сегашното ми Осъществяване, това и ще означава настъпване на победния миг, когато кристалът на духа ще заеме навеки по достойнство мястото заемано до сега от условно изразената призма на егоизма.
649. Вместо призмата на егоизма, принуждаваща човека да възприема цялата обкръжаваща реалност в опасно изопачен за правилното развитие на самия човек смисъл, ще се утвърди навеки кристалът на духа, призван да позволи възприемането на цялата произтичаща реалност, така както трябва да се възприема тя, от всичките деца на Бога Велик по пътя на изпълнението на предопределената мисия в Мирозданието на Вселената.
650. Това настъпване на знаменателния победен миг ще определи достигането, от призваната част на човечеството, на нивото на началото на нормална жизнена дейност, предопределено за целия род човешки.
651. И тогава дългият период на развитие, характерен с диво непрестанно проливане на кръв и сълзи от голямото множество блуждаещи деца Божии, окончателно ще завърши.
652. Качеството на съзнание и чувственият свят на всички достигнали такова знаменателно жизнено необходимо ниво за начало на пълноценна жизнена дейност ще достигне пълно съответствие с всички изисквания на предопределената Норма в това отношение.
653. Тогава качествата на чувствено-съзнателната основа при човека като проявление могат да се разделят на три характерни нива.
654. Ниво на нормалното качествено проявление, характерна особеност, на което се явява обстоятелството, когато наличието само на едно съзнателно разбиране за необходимостта да се изпълни определено конкретно правилно усилие, вече създава в същността на човека устойчива положителна жизнена активност за изпълнение на необходимото благодеяние.
655. Т.е. двигател на такава активност се явява желанието да се изпълняват само правилни усилия.
656. Двете други нива съставляват същността на периода на развитие на жизнената дейност на човека и се характеризират в основата си еднакво с това, че като движеща сила в проявата на жизнена активност служи преди всичко разбирането за неизбежно наказание при отстъпление от изпълнение на истинското усилие.
657. А значи задвижващо такъв вид активности се явява, преди всичко именно нежеланието на такъв род негативни последствия.
658. Всяко едно от тези две нива, може съответно условно да определим като ниско примитивно и допустимо ниво, явяващо се преходно към истинските особености на нивото на нормалното качествено проявяване.
659. Примитивното ниво на качеството на съзнанието и чувствения свят, на който съответствува същността на жизнената дейност на почти всички представители на човешкото общество на Земята-Майка, се проявява като характерна особеност чрез възникване на неустойчива кратковременна жизнена активност в изпълнение на необходимото благодеяние.
660. Където при това, същността на кратковременността напълно зависи от присъствието на явна реална вероятност на прилагане на някаква наказваща сила срещу този, който в разглежданите условия постоянно е склонен към бягане от изпълнението на определени благи правила, заповеди или закони в зависимост от наличието на примитивна користна заинтересованост от това.
661. Допустимото ниво на проявление качеството на същността на човека е характерно с продължителността на действие на възникващата жизнена активност в изпълнение на праведни усилия в зависимост не от вероятността на скорошно, от преди предполагаемо, определено силово наказание за някакво конкретно нарушение, а от дълбочината на осъзнаване на това, че неизпълнението на истинското, неизбежно веднъж, ще донесе неприятни трудности и даже трагически последствия.
662. Към времето на началото на активно очистване, призвано реално и окончателно да ви изведе от общия поток на проява на царството на силата чрез руслото на активния преход в потока на вечното проявление на особеностите на царството на Душата, вие сте се събрали за съвместно постигане Пътя на Истината с особеното разнообразие на неповторимите по между си качества на своя вътрешен свят.

663. В единната среда, създавана от моето Слово и Дух, определено съчетание на вашите характерни индивидуални особености, ще създава жизнено важни условия за най-благоприятно постигане на тайнството на огнения предел изключително за всеки един от вас.
664. Което обезателно е необходимо всеки от вас правилно да разбере, за да може навреме да успява достойно да се възползува от такива временно възникващи спомагателни условия.
665. Някои, от които могат да възникнат във вашия живот рядко, при това че са способни положително да видоизменят вашия вътрешен свят много активно и доста значително.
666. И от време на време, отреагирайки недостойно на някакво ключово жизнено изпитание, вие можете да се лишите от възможността именно за вас необходимото постигане на истинското до края на живота на съществуващото ваше възплъщение.
667. Това е призвано още веднъж да подчертае пределно високата бдителност, която вярващите трябва да проявят винаги към всичко, което обилно и разнообразно ще се проявява в досег с всеки от вас.
668. Всички такива решаващи съдбата ви жизнени прояви, по качество и интензивност, ще стават в пълна зависимост от това, което аз ще творя за ваше благо и на целия човешки род.
669. И сега аз чакам от вас достоен стремеж да проявите истинската ценност на Свещената Вярa на моето Осъществяване, което става по Волята на Отеца ваш Небесен за ваше Спасение днес.
670. Понеже наистина ви казвам: само достойно проявявайки Свещената Вярa ще можете да изпълните предопределеното ви.
671. Вашето разнообразие дадено по Волята на Бога Велик като опит за постигане на предопределеното в единна цел, условно може да се раздели на две категории:
672. На тези, които са по-способни и призвани да покажат пример за достойни усилия,
673. И на тези, които за сега са повече способни да донасят поучителни изпитания на своите близки чрез усилия, противни на Истината.
674. Но представителите на тези две категории имат способността да правят усилия от единия и другия вид.
675. Където на фона на това, че сега още в болшинството предприемани усилия, всички вярващи са способни в основата си да създават изпитания в качеството на недостойни за вярващия усилия, в зависимост от степента на натрупаната духовна сила, някои са способни немалко достойно да сътворят, други са способни да направят за сега още в крайно редки случаи.
676. Според броя на истинското възникване на количество изпитания в качеството на недостойни усилия вярващите ще се проявяват все по-малко.
677. И с течение на времето такова обстоятелство ще се характеризира с това, че от една страна, след всички предприемани усилия, вярващите ще станат способни в по-голяма степен да правят съответстващото на Истината, а от друга - за сега в голяма степен ще продължават известно време да правят несъответстващото на изискванията на Истината.
678. Но това негативно преобладаване на недостойни усилия, устремите неизбежно ще таят с все по-голямо старание.
679. Помнете, че вашето съчетание на разнообразни качества на вътрешния мир според попадането в различни жизнени обстоятелства, винаги е призвано за всеки от вас да създава най-благоприятни условия за истинско освобождаване от ненужните слабости, придобиване на духовни ценности и необходимата мъдрост.
680. Главното при това, в различни жизнени обстоятелства на вашите взаимоотношения един с друг е крайно необходимо като истинско разбиране на своята неспособност спрямо способностите на ближния, а значи и повишена предразположеност в себе си да създавате, преди всичко, само изпитания за ближните,
681. Така и достойната оценка на повишената отговорност, задължаваща вярващия да направи истинско усилие в поучително-възпитателни обстоятелства, които е създал ближния, несправил се с проявяващата се в него слабост.
682. Проявяването на смирение в постоянно правилно признаване за себе си, именно вероятната неспособност спрямо проявите на тези или други способности на ближния, винаги е призвано да създава благоприятни условия за истинското развитие на вътрешния мир.
683. Това е едно от основополагащите правила, които преди всичко е длъжен да постигне всеки вярващ в моето Осъществяване.

684. Реалната крачка, водеща към активно видоизменение качествата на вътрешния свят, зависи от достойната оценка на повишената отговорност в определен момент за необходимата задължителност да се направи крачка в пълно съответствие с Истината,
685. Където тази правилна крачка някой от вас, като правило, трябва да направи пръв.
686. Повишената отговорност към вас в този случай се определя от отговорността за съдбата на всички по-малко способни да направят необходимото правилно усилие, пряко участващи заедно с вас в това или онова проявяващо се възпитателно-поучително обстоятелство.
687. Ако по-способният не прилага достойно усилие, а значи неизбежно започва да проявява слабост, то той също неизбежно увеличава вече появилата се съблазън за по-малко способните, още повече изкушавайки ги да не правят жизнено необходимото спасително усилие.
688. Духовните качества на вашите вътрешни светове са неповторимо разнообразни.
689. И затова, попадайки съвместно в каквито и да е обстоятелства, вие винаги ще се съчетавате в някакво отношение по качество на повече и по-малко способни.
690. Но за да не се занимавате с опасния за вашето правилно развитие стремеж да определите собствените си достойнства по отношение достойнствата на ближния, помнете простия, решаващ за вашия живот спомагателен ориентир:
691. Щом като при тези или онези обстоятелства, касаещи вашите взаимоотношения с ближните, вие съзнателно сте определили погрешността на предприетите усилия, които ближния или ближните се стараят да продължават да вършат, това означава, че от мига на вашето осъзнаване вие започвате да носите повишена отговорност за съдбата на тези ближни.
692. И ставате длъжни да извършите праведен труд за правилно разрешаване на възникналото обстоятелство, независимо от това, направил ли е някой от ближните такава крачка или не, ще направи ли след това или не.
693. Всички ключове за активно жизнено необходимо видоизменение на всички основни качества във вътрешния свят на всеки от вас се пазят във всяка точка на съприкосновение на вашите жизнени интереси помежду ви.
694. Никога не забравяйте при вашите контакти един с друг както на мисловно ниво, така и при други условия, че да се стане духовно по-силен в което и да е отношение е възможно, само ако правилно се разреши изпитанието, предоставено ви от ближния,
695. Който по незнание ще предостави на вълната на своята слабост и неумение изключително най-необходимото изпитание както за себе си, така и за всички останали, които пряко имат отношение към това спасително, възпитателно-поучително обстоятелство.
696. Всеки, който се стреми достойно да постигне Вярата Свещенна в Отеца Небесен, трябва правилно да разбира, че създаващият за ближните изпитание на основата на проявена слабост своя, в това време става източник на проява на спомагателни закономерности на Хармонията на Света на Материята, по-рано пресметнати и допуснати от Великия Бог за благо на тези, които се изпитват и този, който изпитва.
697. Зажаднелите предано да изпълнят Словото мое, непременно трябва преди всичко да се научат правилно да разбират създаването от ближния изпитание за вас и в това отношение, че именно проявяваните ненормални качества на вашия вътрешен свят сами веднага започват незримо за вас на определено енергийно-информационно ниво да изискват съответното възникване на определени възпитателно-поучителни качества.
698. Затова всички, посвещаващи своя живот на предано служене на Истината, трябва благодарно да приемат извършващото се всеки ден за благо ваше, без да бързат да налагат на всичко това ненормални, угодни на вашия егоизъм осъждащи оценки.
699. Ако има такива, които са способни да създават за вас изпитания, значи вие се нуждаете от това.
700. До тогава, докато вие се нуждаете от необходимите изпитания, ще съществуват и тези, които трябва да ги донасят на вас.
701. Истина ви казвам: крайно неразумен е всеки от вас, който зажаднял да влезе в Царството на Душата, прилага усилия да се отстрани от тези, които са способни да ви донесат изпитателни трудности.
702. Това е възможно, само когато то напълно се съгласува със Словото на Истината, за което аз немалко ще показвам чрез конкретни, реално проявяващи се обстоятелства във вашия живот.

703. Защото ако от това, как вие ще разрешите предоставеното изпитание от страна на неодушевената Природа, зависи преди всичко, само вашият живот, то от това, как вие ще преодолеете изпитанието, предоставено от ближния, предприемайки някакво усилие по отношение на него, ще се решава не само вашата съдба, но и съдбата на вашия ближен.
704. Затова жизнените усилия на вярващия, винаги трябва да се прилагат в най-пълно съответствие с определените изисквания на Истината.
705. Кое е и призвано да създава необходимите благоприятни условия, при които по-силният, ставайки още по-силен, естествено ще окаже правилна помощ на по-слабия.
706. И ако по-слабият се откаже от предоставеното му за негово благо, то за по-нататъшните печални последствия от своите крачки, той вече ще носи отговорност сам.
707. Построяването на правилни взаимоотношения между децата Божии, преплитането между които винаги ще се състои от относително по-способни и по-малко способни, трябва да се основава преди всичко на задължителните праведни усилия на по-способните, което е призвано да служи като пример на изоставащите.
708. Но не на основата на борбата със слабостите на ближния, защото в такава борба се стреми да се прояви само слабостта всеобща.
709. Бъдете внимателни в старанието свое да извършите праведно усилие със всяка ваша крачка!
710. Но, устремявайки се да постигнете достойно изкуството на правилните взаимоотношения на децата Божии по между си, не забравяйте, че особена сложност във вашето разбиране за жизнените прояви на всички близки представлява и неповторимото различие на вашите чувствени особености, позволяващо на всички деца Божии да възприемат обкръжаващата ги реалност неповторимо, своеобразно.
711. И все още съществуващото обилие на безпорядъчно разнообразие от всевъзможни психологически ориентации по повод на едни и същи жизнени обстоятелства,
712. Кое е именно и способства за възникването на изобилие от ненормални изкривявания в чувствено-съзнателната основа на човека и формира непреодолима преграда за самостоятелни възможности негов, препятстваща или отделни представители на човечеството, както отделни групи, така и всички обособили се народи по между си да приложат единни усилия в едно направление по общо предназначения за целия човешки род, Път на Истината.
713. В древното предание се е съхранил спомагателен образ за това, как неочаквано придобивайки разноезични особености, могъщото човешко общество се оказало неспособно да завърши своя общ замисъл за построяването на известната Вавилонска кула, в което трябвало да се изразява могъществото на единните усилия на това общество.
714. Имащите очи и имащите уши трябвало да разберат това, само че очите и ушите, които всички имате, затвоерни останали и не разбрали тази мъдрост.
715. Самостоятелното формиране от човека на изобилие от всевъзможни лъжливи психологически нагласи, представяни за истина, направило досега блуждаещите деца Божии не просто разноезични, в най-широк смисъл, но и особено заинтересувани в своето разноезичие.
716. Кое е представлява за собствените възможности на човечеството особена опасност и неразрешимост на жизнената задача, призвана да позволи на всички деца на Бога Велик устремени да прилагат единни в основата си жизнени усилия, да се обединят в Единно Семейство най-накрая.
717. Защото именно само чрез това трябва да се прояви истинското могъщество и истинската ценност на рода човешки, проявен по Волята на Отеца Небесен в Света на материята, за да претворява вечно Свещения Замисъл на Великия Бог, призван да преобразува Мирозданието, запълвайки Вселената с благоуханието на Духа Свети.
718. Наличието на обилие от всевъзможни ненормални психологически нагласи, някои от които имат право противоположни по значение понятия за едни и същи явления от реалността, създава определена сложност във взаимоотношенията ваши един с друг.
719. Защото значително пречи на всеки от вас да види едно и също жизнено обстоятелство благоприятно приближено до разбирането ви един на друг.
720. От което става крайно сложно да се достигне до единно разбиране даже по отношение на прости елементи от жизнените явления.

721. Ярките прояви на ненормалните форми на егоизма в чувствения свят на човека, винаги ще се стремят в спорни обстоятелства с ближните да запазят собствената психологическа ориентация като най-ценна.
722. При това проявявайки силно чувствено неприемане на различното разбиране независимо от степента на неговата истинност,
723. Което именно създава своеобразна слепота и глухота у имащите очи и уши.
724. Да се угаси такова чувствено неприемане може само заинтересованост, проявяваща се в определена степен от някакво разумно разглеждане на различното, вероятно по-правилно разбиране.
725. Където тази заинтересованост за възприемането и необходимото достигане до ценности на някои нови психологически ориентации възниква според степента на съзряването на вътрешния свят на човека.
726. От което в чувствено-съзнателната основа на човека се появява предразположеност към намирането на определена личност с набор от характерни своеобразни психологически нагласи, във взаимстването на части от които у него ще се прояви устременост.
727. Заинтересованост от такъв род възниква и започва да нараства само след появяването на все по-засилващото се усещане на известна неудовлетвореност от вече съществуващото.
728. Самата зрелост може да подразбира не само предразположеност към преход от по-примитивното към по-възвишеното, но и обратното: от по-възвишеното към по-примитивното на основата на упорито проявяващо се нехайство.
729. Представителите на едно социално ниво, възприемат едно и също жизнено обстоятелство по-близо до разбиранията си един друг, отколкото представителите на различни такива нива с характерно различие във вътрешния свят на човека.
730. Но тъй като чувственият свят на човека е неповторим, а значи, също също така неповторими са оттенъците на самостоятелно утвърдения в себе си набор от психологически нагласи, то степента на близост в разбиранията един с друг е винаги различна между кои да са двама представители даже на едно и също социално ниво.
731. Където най-точно да се разберат един друг, могат само тези, които заинтересовано преживяват известно време в непосредствена близост.
732. Когато има възможност нееднократно да се докосват до едно и също явление и да се запознават с качеството на възприемане на това явление един друг.
733. Където даже в течение на дългото съвместно съжителство, с който и да е от ближните свои, забелязвайки тези или онези жизнени прояви на ближния, вие можете неведнъж да забележите, че макар и да е изглеждал добре познат за вас, в действителност той все още ви е неизвестен.
734. Такива условия за относително най-благоприятно опознаване един друг възникват, като правило, само в атмосфера, състояща се от природно семейство, обединяващо тясна група хора.
735. Където, даже ако природното семейство се е съставило, най-голямо разбиране за ближните, е възможно да придобие само за онзи, който има вътрешна необходимост от това.
736. И ако такава заинтересованост притежава само част от природното семейство, то единно разбиране в това семейство няма да има.
737. Но именно най-близо единно разбиране един към друг относно всички основополагащи жизнено важни истини, непременно трябва да има цялото човешко общество.
738. Което и ще съответства на нивото за начало на пълноценна жизнена дейност, предопределена за рода човешки.
739. А следователно, да започнат да формират основата на нормалното човешко общество могат само тези, които вече са придобили в себе си истинска заинтересованост да се разбират един друг така, както това са призвани да се стремят да правят роднините в едно семейство.
740. Затова условията, където всички еднакво устремени започват да имат възможност по най-добър начин да се докосват един до друг в труда, отбиха и общуването, се явяват единствено най-благоприятни за нормалното формиране и разцвет на истинското човешко същество.
741. Жизнените прояви на всеки представител на цялото човешко общество, винаги произтичат по един и същи принцип, защото са основани на едни и същи характерни особености на чувствения свят, мислене и особености на физическото тяло.

742. Всички видими външни изрази на жизнени прояви са достатъчно еднакви и се отличават само по допълнителни оттенъци, характеризиращи се като по-груби или по-изтънчени.
743. Но в основата на всички външно изразяващи се жизнени прояви винаги лежи особен, индивидуално неповторим мотив, който винаги се е изграждал и ще се гради върху отношението на човека към кое да е явление от произтичащата реалност.
744. Където в неповторимостта на качеството на този или онзи мотив, може да има или незначително различие, или право противоположни значения.
745. Степента на духовно съзряване формира определени качества на вашия чувствен свят, който и определя вашето отношение към всичко, което се случва непосредствено с вас и около вас.
746. А качеството на такова ваше отношение все още напълно се определя от качеството на проявление на ненормални форми на вашите собствени егоистически особености.
747. Именно такава проява на индивидуална неповторимост в егоистичните особености става основа за формиране на определен характерен набор от психологически ориентации в съзнанието на човека,
748. Под ръководството, на които ще се предприемат усилия, призвани да удовлетворят съществуващото индивидуално качество на егоизма.
749. Отношението на човека към цялата произтичаща реалност, проявяващо се в конкретни форми чрез определен набор от характерни психологически нагласи съставлява същността на мотива, криещ се зад тази или онази външно изразена видима жизнена проява.
750. Именно ценността на мотива, определя и истинската ценност на външно изразените усилия на човека.
751. Взаимоотношенията на децата Божии помежду им се извършват въз основата на предполагаема оценка на вътрешния свят, на който и да е от ближните по неговите външно проявяващи се жизнени усилия,
752. Когато за пореден път срещайки познати вам външно изразени прояви, вие неизбежно се стремите да сравните видяното със собствените психологически нагласи и съответстващия на това придобит жизнен опит.
753. След което, вие сякаш започвате да се досещате за истинските мотиви, които като че ли се скриват в същността на видяните от вас жизнени прояви на вашия ближен.
754. При това, като правило, винаги изпитвайки пълно доверие към собствените изводи, вие не се стремите да уточните у ближния това какви са били в крайна сметка истинските мотиви за неговите усилия.
755. Неизбежно правейки в този случай някаква лъжлива оценка за качествата на вътрешния свят на своя ближен, вие естествено, предприемате усилия спрямо него в зависимост от направената оценка:
756. Или погрешно възлагате надежди, или проявявате съвършено неуместни подозрения, което се характеризира в този случай с определено предубеждение.
757. А предубедения поглед може да се сравни с погледа на слепия, който освен това и цени високо своята слепота.
758. В зависимост от качествата на духовното развитие, предубедеността се проявява по различен начин.
759. Когато във вашия вътрешен свят се появява достатъчен обем положителни качества, вие започвате да придобивате предразположеност да подразбирате в основата на деянията, на който и да е от ближните свои при съприкосновение с досега непознатия негов вътрешен, свят преди всичко положителни мотиви.
760. Ако достатъчен обем положителни качества не сте придобили, то в зависимост от това, колкото повече преобладават във вашия вътрешен свят негативните качества, толкова повече при съприкосновение с досега неизвестните качества от вътрешния свят на който и да е от ближните, вие ще проявявате заинтересованост да подразбирате преди всичко негативни подбуди в основата на деянията на ближния, които изглеждат познати.
761. Ако сте преизпълнени със страх, то във всичко обкръжаващо ви непознато и малко познато вие неизбежно ще подразбирате вероятна опасност.
762. Ако сте изпълнени с щастие, то във същите тези образи, които плашат боящия се, вие неизбежно ще забелязвате нещо забавно и смешно.

763. Истина ви казвам: с това, с което сте изпълнени, с такива цветове и ще се оцветява обкръжаващата реалност във вашето съзнание.
764. Затова в значителна степен вие не виждате какво се случва действително в реалността, но виждате това, което се пропуска през слоя оцветяване, която заинтересовано самостоятелно налагате на тази реалност.
765. На човека няма да му се удаде никога да възприема “трезво”, хладно-разумно цялата произтичаща реалност, защото неговата характерна особеност завинаги е свързана с проявата на ярки качества от чувствения му свят!
766. И това не е недостатък, но особена уникалност, чрез която по Волята на Великия Бог децата Негови благодатно ще преобразуват Света на материята на Вселената.
767. Само че преобладаването на положителни качества в чувствения свят е жизнено важна необходимост.
768. Защото даже ако човек винаги е пребивавал и продължава да пребивава в Лоното на Хармонията, преобладаването в неговия чувствен свят на негативни качества неизбежно превръща неговия живот в някакво подобие на ада,
769. Където той често болезнено преживява това, което в действителност в реалността го няма, но което упорито създава болезнена заинтересованост от ненормалното проявяване на неговия егоизъм.
770. И независимо от това, уместни или неуместни са такъв род преживявания, те винаги се отразяват негативно на чувствената среда на човека, активно подкопават неговия живот.
771. В същото време този, който е повече изпълнен с положителни качества в чувствения свят, също може, сякаш безпочвено да изпитва положителни емоции по повод на това, което всъщност в реалността може и да не го има,
772. Но независимо от уместността на такива преживявания, те винаги се явяват благодатни, способстващи за правилното формиране и разцвет на чувствения свят.
773. Човек винаги всичко е възприемал и ще възприема в пълна зависимост от собствената чувствена заинтересованост,
774. Която може да се проявява или в качеството си на егоистична, или духовна,
775. С очите на човека сте призвани да станете Великия Бог, Отец на рода човешки, с помощта на които на човек му предстои истински да различава цялата произходяща реалност.
776. Но човекът сам по себе си, придобивайки завинаги необичайно ярки за целия Свят на Вселената чувствени особености, завинаги ще си остава условно сляп,
777. Защото неговите разсъждения и целия негов процес на осмисляне винаги ще зависят от качествата на чувствения свят.
778. Кое до настоящето време, преди всичко се проявява в зависимост от егоистическите качества с все по-нарастващи с течение на времето духовни прояви.
779. Защото мъдрата опека на Отец Небесен, на всички ваши жизнени прояви, ви помага все повече да придобивате истинни духовни ценности.
780. Само че в случая, поради характерните уникални особености на човека, неговата условна слепота може да бъде убиваща или жизнеутвърждаваща.
781. Запознавайки се един с друг в хода на живота, вие неизбежно срещате едно немаловажно обстоятелство, говорещо за определена своеобразна слепота на всеки от вас.
782. Човек, повече изпълнен с негативна среда в своя вътрешен свят, естествено става по-изкушен от измамите на тъмнината и има повече способности да разпознава появата на опасност, тъй като вътрешно постоянно я очаква.
783. При среща и запознанство с някой, който на свой ред е повече изпълнен с положителна среда, първият човек, естествено оценява втория като ненормален, като че малко приспособен към живота.
784. Защото него може лесно да го излъжат, тъй като той е малко способен да обръща внимание на вероятна опасност, защото не я очаква. От което, като че ли, много губи и страда.
785. Този втори човек се оценява като сляп, неспособен да предвижда дебнещите вероятни опасности.
786. В същото време вторият оценява първия по подобен начин, но с някакво различие.
787. Първия човек също се оценява като сляп, неспособен да вижда добри и светли явления, които в обилие го обкръжават, а той сред всичко това ходи нещастен и агресивно застанал нащрек.

788. От което също е видно, че той много губи и страда. Само че неговите загуби са от друг вид и страданията му са от друго качество.
789. При това всеки един от двамата, оценяващ другия, е еднакво искрен в своята оценка.
790. Но най-голяма положителна ценност има само един от тях.
791. Веднъж, във времената на Първото Пришествие, аз оставих подсказка за това, че само чистите по сърце ще видят Бога.
792. Този, който повече е изпълнен с негативна чувствена среда, е по-предразположен да разпознава всичко идващо от тъмнината, защото той постоянно я търси, вглеждайки се във всичко, за да може навреме да я открие,
793. От което, в крайна сметка, започва да се бои дори от собствената си сянка.
794. Този, който е повече изпълнен с положителна чувствена среда, естествено повече е предразположен да разпознава идващото от Светлината, защото я търси постоянно и във всичко.
795. Където всеки, искрено и неуморно търсещ, винаги ще придобие това, което търси.
796. Затова качеството на вашата жизнена съдба се определя от това, какво същност вие търсите.
797. У неодушевените представители на подвижния разум на Вселената заинтересоваността се проявява само на разумно-егоистична основа.
798. Където его-чувствените особености са сведени към лесно контролирани от разума ниски нива, само за жизнено-необходими прояви.
799. Такава заинтересованост не се проявява постоянно и напълно зависи от разумното, възможно най-трезво осмисляне на произтичащата реалност.
800. И се проявява само тогава, когато предварително е била разумно определена някаква рационална необходимост.
801. А тъй като вашия чувствен свят винаги ще има необичайно ярки особености, то в зависимост от неговите качества, у вас постоянно ще се проявява някаква заинтересованост извън всякаква връзка с рационалната необходимост.
802. И самият процес на разумно осмисляне ще произтича винаги в пряка зависимост от влиянието на някаква чувствена окраска.
803. От което вие винаги сте предразположени, преди всичко да следвате не чисто разумната оценка за това, до което сте се докоснали, а същността на появилата се у вас заинтересованост за това.
804. Във връзка с това, че голямото изобилие от основни житейски изпитания и задачи се проявяват преди всичко чрез опознаването на жизнено необходимото за вас тайнство на взаимоотношенията ви един с друг, то цялото изобилие от ярки прояви на заинтересованост става именно в областта на такива ваши взаимоотношения. И за вас е необходимо да помните някои прости ориентири.
805. Духовната заинтересованост при възприемане на който и да е от ближните, се проявява преди всичко в стремежа да се доловят у него повече положителни качества, което ви доставя допълнителна радост за ближния и придава нови благодатни оттенъци на вашия стремеж достойно да разбирате живота.
806. А така също се проявява в стремеж да се запознаете с него повече, за да може по-добре за себе си да определите, можете ли вие да бъдете полезни за благо на този, на когото вече се стремите да бъдете приятел при първо ваше запознанство.
807. При това ако някои от ближните поради своя слабост ви донесе негативна информация за този ваш нов познат човек, то такава информация ще се възприема с недоверие.
808. И ако все пак по повод на дадената информация възникне необходимост от открита доверителна беседа с този, за когото е получена негативната вест, то това е само с цел още по-дълбоко да се изясни някаква вероятна трудност и възможността да му се окаже посилна помощ.
809. Но негативната информация в условията на духовно заинтересовано възприемане на ближния, въобще не може по какъвто и да е начин негативно да се отрази на самото изначално естествено проявило се положително възприемане.
810. Мъдростта на духовно разцъфтяващия в този случай винаги ви помага правилно да разбирате истинната ценност, преди всичко, на този, който сега се е явил пред вас като ближен, а не този, какъвто е бил някога.
811. Защото днешният човек - това при всички случаи не е вчерашния.

812. Затова след достойна оценка на това, което търси ближният ви днес, вие му окажете вспомогателно участие в жизнената съдба в съответствие с Истината на Великия Бог.
813. Е, ако пък някой от ближните ви допълнително носи нещо положително за вашия познат, то такава вест винаги се възприема без сянка на съмнение и с радост за този, за когото говорят с добра дума.
814. Имащият духовно заинтересовано възприятие при узнаване на това, че ближният проявява много по-голямо умение в нещо, в което би искал подобно да се научи, винаги придобива радост не само за този близък, но и за проявяващата се възможност за известно време да има реален пример, достойно познавайки го и обогатявайки се с допълнителна мъдрост от това познание.
815. При това, разбира се, независимо, че сам той понякога има немалко побелели коси, източник на примера чуден може да му бъде дете.
816. Под егоистична заинтересованост на възприемането на някой от вашите близки, преди всичко, следва да се разбира или възприемането личността на ближния като лице, навярно способно изгодно да удовлетворява ваши егоистични пожелания,
817. В резултат на което, вие бързате да му припишете тези качества, които именно вие сте в състояние да си представите като достойнства, след което се стремите да установите с него лъжливи дружески взаимоотношения,
818. Или при възприемането на ближния вие прибързвате, да определите за себе си преди всичко повече негативни качества, които уж сте способни да забележите в същността на вашия близък,
819. Не подозирайки при това, че в зависимост от определени психологически закономерности неизбежно му приписвате именно собствените си пороци и предразположеността към тях.
820. Такова заинтересовано разглеждане на вероятни негативни качества преследва не само егоистичната потребност да се разкрие сякаш обезателно съществуващия опасен съперник, но и потребността от успокояване във връзка с вашите собствени слабости и недостатъци, посредством уж разкрити от вас в още по-голям обем недостатъци в ближния.
821. При това няма да бъдат приложени ни най-малки усилия за правдиво уточняване истинността на съществуването на такива недостатъци, което красноречиво показва обстоятелството, че изводът, удовлетворяващ вашите егоистични претенции, по значимост стои много по-високо от истинното.
822. Кое и съставлява корена на особено опасна предразположеност у човека да осъди Истината!
823. И когато някой, при такъв род обстоятелства, донася вест за положителни качества на ближния, тя винаги се възприема с недоверие, докато в същото време негативната информация се възприема с готовност и без сянка на съмнение.
824. Узнавайки за способностите на ближния, показващи негова възможност да прояви примерно умение в някакво отношение, в което съответно им се иска да проявят себе си, имащите егоистично заинтересовано възприятие не биха могли да се радват на способностите на ближния,
825. Не справяйки се с горящата вътрешно завист, все на тази неизменна основа за особено заинтересован стремеж да се разкриват повече недостатъци у ближния, те често ще прилагат не само усилия, призвани да задържат или още някак да затруднят вероятната проява, при това сякаш намирайки разумно оправдание за такава необходимост, но и съзнателни усилия по някакъв начин да се принесат боледи преживявания на ближния, който е много по-напреднал в определена насока.
826. Дотогава, докато в същността на човека преобладава егоистичното начало, имащо корени от природно-животински характер, човек подобно на животното винаги ще възприема обкръжаващия свят на своето битие като някаква агресивна среда, където по-хитрият и силният може да го погуби или да му отнеме онова, което той самият би искал еднолично да ползва.
827. В такава психологическа атмосфера, формирана и поддържана от усилията на самия човек, неизбежно ще се проявява ярко природната особеност в психиката на човека, известна ви като закон за самоутвърждаване.
828. Който играе важна роля в живота на целия животински свят и във властта на който се намира сега почти всеки представител на човешкото общество по цялата Майка Земя.

829. Наличието на такава заинтересована устременост към самоутвърждаване, проявяваща се у всеки с различна сила, непременно предразполага да се възприемат, особено представителите на своя вид в качеството им на вероятни съперници, можещи да претендират за всички ценности, с които вие бихте искали да се разпореждате единствено самостоятелно.
830. В резултат, на което в течение на дългата история от съществуване на човешкото общество с голямо множество от съставлящи го ваши близни, всеки от вас живее сред това множество като в пустиня.
831. Защото се стараете да забелязвате и дружите само с тези, които се разглеждат от вас в качество, изгодно благоприятно за вас:
832. Стараете се да бъдете само с тези, от които преди всичко очаквате подаръци за себе си.
833. И колкото повече ще се проявява по сила това ваше очакване от близните, толкова по-рядко ще бъдат редом до вас в качество им на такива, които именно бихте искали да бъдат редом.
834. Истинно ви говоря: само тогава, когато вътрешната ваша заинтересованост се прояви, преди всичко, в търсене на онези, за които вие бихте били полезни макар и с малко, вие ще заживеете в крайна сметка като истинно велико Семейство от достойни деца на Великия Бог.
835. С първите крачки в качеството си на уникално явление в Лоното на Земята-Майка, младото човечество, поради естествено непознаване на Истината, неизбежно позволило да се прояви чрез него в необичайно ярка форма закона за самоутвърждаване.
836. Това въвляко всеки представител на цялото човешко общество в неуравновесено болезнено състояние на водене на непрекъснати спорове и всевъзможни съревнования помежду си във връзка стова да се постарее да заеме колкото се може най-изгодно място под Слънцето,
837. При това изцяло посвещавайки на това всичките си помисли, физически усилия и всеки ден от своя живот до неговия край,
838. Непременно създавайки с такъв род усилия приспиване гласа на съвестта всевъзможни лозунги, през стъклото на които собствените усилия придобивали илюзия за благодородност.
839. И само по Волята на Великия Отец Небесен нееднократно възвръщайки се в нова плът на Земята, удовлетворително потрудили се по-рано, придобиват все по-голяма уравновесеност.
840. Но законът за самоутвърждаване с всичките му присъщи разнообразни закономерности в зората на началото на формиране на младото човечество неизбежно залегнал в качеството на фундамент за формиране на жизнеустройството на цялото човешко общество.
841. Където тази особеност въобще не е трябвало да се прис. ажда към различните отделни народи, понеже тя съставя еднообразно кореннатата основа на жизнената страна в човешката психика и се стреми също да се проявява всъщност също така еднообразно.
842. Същността на това жизнеустройство, почиващо все на тази основа, се е съхранила до сегашното време.
843. Където в течение на цялата отоносително дълга история на формиране на човешкото общество са се изменяли у всички само външните декорации и лозунги.
844. Даже ако вие не определяте своите близни осъзнато, направо и открито в качеството на съперници, по начина на живот, който водите помежду си като едно безкрайно съревноваващо се оспорване в своя полза на най- удобните и изгодни блага и положения, където значимостта на собствените егоистични идеи често в същност се поставя дори по-високо от цената на живота, на който и да е от вашите близни, а също така правейки главно сравнителни оценки на качествата на своите близни, вие убедително красноречиво показвате възприемането близните си именно в качеството на вероятни съперници.
845. Понятието "съперник" на съзнателно равнище при човека се съпоставя с образа на оня пред когото напълно открити, комуто не трябва да ссе доверяваме напълно, с когото трябва да бъдем внимателни и от когото трябва да се опасяваме, а значи по възможност, да се стараем да се справим, победим или да отстраним.
846. Но може и да допуснем за известно време да бъде с нас, в случай че се окаже заинтересован изгодно да ви помага.
847. При съставянето на семейни двойки все още в определена степен се проявява разглежданата от нас закономерност, дори ако при това прис. ътват и чувства на любов
848. Защото такава едно обстоятелство се възприема от вас преди всичко като придобиване на този, когото вие сте пожелали страстно да имате до себе си.

849. И това именно ви донасясилно огорчение, когато онзи, когото обичате се съоденява в любов не с вас, а с някого друго.
850. Вие все още не се съединявате с ближния в семейна двойка с израз на благодарност за това, че той вие позволил да бъдете с него заедно.
851. Запазвайки тази благодарност и дори тогава, когато от време на време вие изтърпявате немалки трудности.
852. Възприемайки погрешно цената на близостта на своя ближен, вие също така погрешно оценявате да каква степен вие сте нужни за него.
853. От което при определени обстоятелства вие неочаквано узнавате за своята малка потребност за него, вие изпатвате болезнени огнени преживявания, защото това ви съпоставя с вашата ненужност и вас обезателно биха могли да ви изоставят, променяйки ситуацията за друга по-изгодна.
854. Запомнете! Духовно устремилият се, преди всичко бърза да бъде полезен.
855. А всички останали очакват преди всичко от ближния потвърждение за своята полезност.
856. Постоянно очаквайки от ближния знаци на внимание, слова за любовта си към вас и за това колко сте му нужни, с това всъщност вие едмонстрирате и своето недоверие към него и своя страх от него.
857. Понеже в зависимост от това, че вашият вътрешен мир е запълнен най-много с негативни качества и вие имате егоистично възприете на ближния, вие болезнено и очаквате от него проява на онези качества, от които самите вие се боите.
858. И когато чрез външния израз на житейските обстоятелства вие отново забелязвате отсъствието на внимание, то вие сте склонни веднага да вложите в тези действия на ближния обезателно някакъв негативен мотив.
859. В който като че ли еднозначно са проявява губещият се към вас интерес с неизбежната замяна от вече неизгодната "стока" към по-изгодната.
860. Колкото по-бързо и по-силно попаднете под влияние на такъв вид преживявания и догадки, без всъщност истинността на случилото се, с толкова по-голяма сила в дълбочината на вашата същност се храни подозрението за някаква като че ли склонност у вашия ближен да ви предаде и да ви нанесе голяма психологическа травма.
861. Това означава, че при съвместното желание да се дойде до нещо радостно в съставянето на семейната двойка, в крайна сметка именно в дълбините на своя чувствен мир имате непреодолим страх от своя ближен.
862. Страх, формулиращ се във вас като естествен плод от възпитанието на основата на лъжливи психологически постановки.
863. В този случай, вие започвайки съвместния си живот, ще бъдете открити един към друг не до края, ще бъдете нащрец, ще се опасявате от много техни постъпки, които като че ли могат да ви доведат до онова, от което се боите.
864. А това обезателно ще доведе състоянието на вашия семеен живот до нещо непрегледно и на пръв поглед безсмислено, ако все още не ви задържат заедно родените от вас деца.
865. Защото характерът на поведението ви по отношение на вашия ближен е именно такъв, какъвто е и по отношението към един вероятен съперник, тоест човек цени преди всичко собственото си благосъстояние.
866. И не забелязвате, че всички ваши пожелания и претенции към ближния в основата си всъщност носят безпокойство именно за собственото ви благополучие.
867. С такова едно отношение към ближния, вие вече ще бъдете неспособни да съставите с него дружески радостни взаимоотношения.
868. Което обезателно трябва да правят онези, които са решили да поемат отговорността един за друг за някакъв определен временен отрязък от съвместното изминаване на жизнения път.
869. В съответствие със закона за егоизма, вие преди всичко предпочитате първи да си отидете от ближния, отоколкото да ви оставят вас,
870. Поради това загубата на интерес към вашия ближен, преди той да е изгубил своя интелес към вас, вие възприемате спокойно и положително, като нещо, разбиращо се от само себе си.
871. В това си обръщение аз нямам намерение да докосвам цялата широта на семейните взаимоотношения, за които аз всъщност още достатъчно още ви говоря чрез моите обръщения и беседи с вас, а само сам накратко засягам една от особеностите на вашия вътрешен мир,

- която е от немаловажно значение и която присъствува в различна степен във всички природно-семејни съединения.
872. За да можете и във връзка с тези добре вам опознати основни жинени прояви, вие бдително и внимателно да съблюдавате необходимите закономерности, които вие трябва надлежно да разрешавате в пълно съответствие със СловотоБожие.
873. Тъй като благоденствието на човешкото общество трябва да започва с благоденствието на семејните двойки.
874. И това благоденствие в никакъв случай не зависи от наличието на блещукаща финансова плочка, но винаги зависи от светец духовен мир.
875. И посредством приведените жинени обстоятелства, искам да подчертая, че в условията, в които вие започвате самостоятелно да подразбирате вероятните мотиви във външно изявените действия на вашите близни - а именно по този начин вие винаги се опитвате да оценявате вероятните качества на онези, с които се запознавате по някакъв начин - всъщност вие все още ще влагате в тези мотиви както вашите собствени пороци, така и пред разположеността ви към тях при някакви сходни условия, в които по някакъв начин се проявява вашият близен,
876. Тоест, в същност във вашето съзнание няма да се обрис. ува истинският образ на онова, с което вие сте влезли в съприкосновение.
877. Но ще се пресъздава само образа на човека, изтъкан на основата на вашата заинтересованост към него и на отношението ви към него, изградено с помощта на качествата, които вие сте придобили в течение на собствения си жинен път.
878. Вие не ще можете да създадете в своето съзнание образа на този, без помощта на който вие още не сте придобили не сте достигнали, а значи и че те са останали за вас свършено неведоми.
879. Поради това, опитвайки се прибързано да направите съждение за онези, с които идвате в съприкосновение, вие от неведение в същност се опитвате да видите в него самите себе си.
880. Обезателно приписвайки му онова, което вие заинтересовано желаете да видите в него.
881. И само цвета на тази ваша заинтересованост, духовна или егоистична, ще окраси своеобразно вашето чувствено възприятие.
882. До тогава докато вие макар и в най-малка степен се възприемате един друг в качеството на вероятни съперници, вие в своята същност ще се опасявате и боите един от друг,
883. А значи и че ще оставате чужди помежду си, независимо дали прославяте подредно*** с уста Божието Име или не.
884. Единно семејство, съставено от достойни Божии чеда при подобни обстоятелство, никога не би могло да има.
885. Строейки своя живот далече от Истината Божия и активно проявявайки възприятието на близните егоистично, човек със завидно упорство, постоянно затвърждава някаква споре него необходима преграда между неговот сърце и между сърцето н аблжния.
886. И се оказва, вие сте по-способни да проявяват елюбов и нежност към животните, отколкото към онези, които са надарени с облик, подобен на вашия.
887. Защото, обликът на животното не извиква във вашето съзнание съпоставяне с образан авероятен съперник, тъй като на вас не само не ви е нужно да оспорвате с представителите н аживотинския свят необходимите жинени ценности, но дори и това да се случи при някои обстоятелства, то осъзнавайки своето убедително превъзходство в уменията, ви знаете добре, че изхода на това би бил във ваша полза.
888. Поради това именно, не облика на животно би ви обезпокоил, а облика, който е подобен на вашия.
889. Именно чрез облика на вашия близен в течение на цялата история на съществуващото човешко общество, все още се проявява неуморно коварството и насилието в стремежа си да се справи с вас, да ви победи и отстрани като пречка, застанала на пътя към достгането на най-големите мними ценности, които вие самите мечтаете да обладаете, старейки се по малко да ги натрупвате.
890. Именно посредством облика на близния са способни да ви вземат алчно това което вече сте придобили и при това нередко е труд немалък.

891. Именно чрез облика на ближния на вас ви се носят мъка и сълзи и животът ви като че ли става някакси неутешим.**
892. И тъй като доста обилно, оказва се, безмерно връхлитат тези беди, човекът в своите дълбини започна да усеща упорит страх от обличията, подобни на неговия.
893. Не поглеждайки към все пак съществуващия известен положителен опит на самоотвержено служение за благо на ближните от страна на някои праведни труженици.
894. Голям е при човека страха от ближния.
895. Поради това при среща с облик, подобен на своя, подобзрението и недоверието се появяват у вас преди разумните изводи.
896. Именно поради това мнозина болезнено заинтересовано очакват много ново, обещано по-рано Пришествие, обезателно не в плът, породена от обществото днешно.
897. Защото, как тогава да бъде разпознат Учителя на Истината, когато посредством плътта човешка наоколо се проявяват толкова лъжи и обърквания?
898. Нечистите по сърце се боят от изпита на Истината
899. Затова и очакват страстно моето ново Пришествие, което като че ли от само себе си **ще докаже по неоспоримо убедителен начин всичко за да не се затрудняват размързеливите се духом с решителното вълнуващо търсене.
900. Но истова прославящите сама с уста ревностно Името Божие, привързвайки се към своите егоистически желания, по такъв начин само омаловажават Славата Божия.
901. Ревностно утвърждавайки онова, в което не могат да проникнат и в ствоято невежество се заемат да определят онова, което е призвана да определя единствено Волята на Небесния Отец.
902. Именно в плът, подобна на вашата сред вас аз следва да се появявам,
903. Защото именно така в пълна мярка могат да се проявят закономерностите жизнено необходими за вашето благо.
904. И особено сега, когато във вашето съзнание се е затвърдило упоритото патологично отношение към облика, подобен на вашия, моето появяване сред вас в същия такъв облик и вашето опознаване на мен самия, пропивайки се с моя дух, обезателно ще помогнат да изправят такова едно утвърдило се вече изкривяване на достойно стремящите се към Светилната.
905. И разбира се на кой друг ако не на ме н остава да познавам цялата пълнота на тази сложност, коаято неизбежно трябваше да се прояви чрез съзнанието ви в отношението ви към мен.
906. Защото всички вие, неизбежно бързайки да правите преценки на моите външно проявени усилия, естествено ще се опитвате в същност да виждате своите собствени качества и обезателно онова, което вие сте заинтересовани да видите и да срещнете в мен.
907. А в случая с мен различната ваша заинтересованост ще се проявява крайно особено.
908. Такива са определените особености и закономерности на човешката психология, с които вие не можете да се оправите и в зависимост от които, както и във своите близни, вие обезателно ще виждате в мен някакво подобие на самите себе си.
909. При среща с мен винаги между нас ще стои вашият образ, за мен, чрез който вие разглеждате моите постъпки и усилия.
910. И когато вашите жизнени прояви все по-явно започнат да показват вашата все по-нарастваща готовност да се търси и придобива Учителя на Истината, вие естествено ще започнете да се опитвате да си го представяте въз основа на онези духовни качества, с които вие сте се сдобили индивидуално и неповотримо на основата на жизнения си опит
911. Вие естествено ще създавате образа на Учителя от онези положителни качества, до които сте съзряли в своето разбиране.
912. Но даже в стремеза си да предположите нещо положително от вашето разбиране за същността на моето проявление, вие за сега все още почти винаги ще грешите в предположенията, тъй като все още съвсем не знаете какво в крайна сметка се явява действително положително за вашето благо, творено именно от Учителя ваш.
913. Създавайки си определено количество предположения за Учителя, удовлетворяващи по качество именно вас, вие започвате да мислите, че вероятно достатъчно правилно сега вече можете да си представите как е длъжен да се държи Учителя, как да говори и какво да прави.

914. Където при това, колкото повече се проявява вашата егоистична заинтересованост при възприемане на реалността, толкова по-силна ще бъде вашата привързаност към такъв род от по-рано построени от вас детайли в измисления образ.
915. Защото колкото повече все още се проявява егоизмът, толкова повече е вътрешният страх пред вероятното заблуждение, а следователно, повече е и стремежът да се сравнява произтичащото с някакви ориентири, по които сякаш може точно да се определи - за благо ли е или е за вреда.
916. Макар че такива ориентири човек сам бърза да определи въз основа на това, което съставляват характерните негови качества в собствения ми вътрешен свят.
917. Когато при такива обстоятелства, във вътрешния свят на човека преобладават повече истинните духовни ценности, тогава по-малко се проявява страх от вероятно заблуждение и е по-малка зависимостта на собствената вяра в нещо, при сравнение на реално произтичащото със самостоятелно утвърдената психологическа ориентация.
918. Само при такива условия у вас започва да се проявява благоприятна основа за началото на прилагане необходимите усилия в правилен стремеж да постигате истината за същността на това, което е свързано с Учителя на Истината.
919. Егоистично заинтересованото възприятие винаги се характеризира със сравнение на външното реално произтичащо с вътрешното разбиране за това.
920. В този случай се подразбира стремеж да се въведе сравняването с някоя по-рано утвърдена норма.
921. При такива обстоятелства винаги се предполага негативна оценка за тези части от сравняването, които не могат да съвпадат с вече съществуващите условни норми.
922. Тези от повярвалите при които е най-изразено егоистично заинтересованото възприятие на моята Същност, биха могли да имат удовлетворително даже възторжено състояние по отношение на своята Свещена Вяра, докато моите действия, според тях, съвпадат или не противоречат на техните собствени представи за моите възможни прояви.
923. Но когато се забележат несъвпадения на моите прояви с това, което именно самостоятелно те са определили за мен като задължително в един или друг случай, то наличието дълбоко вътре на немалък страх към образ, подобен на вашия, като носител на вероятен съперник или враг, неизбежно явно се проявяват немалко подозрения и съмнения.
924. Където в зависимост от това, на кое повече може да отдаде предпочитание човек, дали на значимостта за постигане на Свещената Вяра, или на значимостта на своите съмнения, съответно ще започне да се развива съдбоносната линия на живота на този човек.
925. Но Учителят не идва да прояви това, което вие поражда, защото ако породеното е нормално, то да ви уча в такъв случай е свършено ненужно.
926. Щом Учителят идва, това неизбежно означава жизнено важна потребност частично или всичко да измените в себе си в нова, все още неизвестно направление.
927. Духовно заинтересованото възприемане на Учителя на Истината, винаги трябва да се характеризира само със сравнения от друг род, а именно със сравняване на своите самостоятелно утвърдени вътрешни понятия за нещо, с това, което Истината определя за същото.
928. Тоест, не опит да се вкара външното във вътрешно утвърдени норми, а стремеж да се издигне собственото до външно утвърдените от Словото Божие норми.
929. И когато въз основа на закономерността в проява на стремеж да се даде негативна оценка на някои части, невлизащи в някаква норма, приета като истина по-рано, вече не се проявява влечение да се дава негативна оценка на нещо за сега все още непонятно в проявите на Учителя,
930. Но се проявява преди всичко предразположеност да се дава необходимата правилна оценка в собствените несъответстващи с истинната норма качества,
931. Кое то вече се явява благоприятно условие за прилагане на праведни усилия към изменение на себе си в съответствие с изискванията на Истината.
932. Предразположеността ви към осъждане на някои качества в ближния е основана само на влечението да сравнявате външното с това, което имате вътре.
933. В този случай, вие не изпитвате стремеж нещо да измените в себе си, но изпитвате предимно желание външното да се измени, така както вие го желаете.

934. Само правилният стремеж да постигате мен и това, което ви давам по Волята на Бога Велик, може да ви позволи да измените всички лъжовни жизнени понятия, от които пряко зависи истинното ваше развитие.
935. Помнете, че колкото е по-голям стахът, намиращ се дълбоко във вас от възможността за съприкосновение с вероятен съперник или враг, толкова повече вашият собствен страх ще стои между мен и вас, препятстващ да видите истинното мое!
936. И ако някой още не е познал Вярата Свещена за Истината на живота Пришествие мое, при тези обстоятелства ще бъде твърде склонен да вижда в която и да е моя външно изразена проява, такива качества на мотивите, които той е способен да оценява като негативни и от които именно той се опасява и бои.
937. Защото в основата на всички външни прояви относно някакви жизнени обстоятелства, както значителни, така и незначителни, еднакво може да се подразбират свършено различни по значение мотиви.
938. Където цялата история на съществуване на човешкото общество потвърждава реалната възможност за такава вероятност, въз основа на което безкрайно продължават все още да се проявяват всевъзможни хитрости и коварства.
939. Но докато това, което възпрепятства много хора да видят мен като Истина, в крайна сметка е спасително за тях, защото не им позволява да придобият отговорност за нещо, което е все още непосилно за тях, а следователно им е нужно да продължат да носят друг товар, предвиден Свише от по-рано,
940. То за тези, които са изпитали в себе си проявата на свещената Вярa, такива страхове непременно ще се окажат пагубни.
941. Възникването на усещане за проява на свещена Вярa спомагателно е призовано на време да приглуши дълбокия страх, раждан обилно от егоизма, за да се осъзнае величието на отговорността, лежаща на вашите плещи, вие да се устремите достойно да постигате изцяло приеманото от сърцето ваше.
942. От което Вярата Свещена все повече ще запълва вашата същност, а за пагубния страх ще остава все по-малко място.
943. И ако осмислянето на произтичащото с вас се претворява от вас недостойно и намирайки Вярата Двещена, вие не сте започнали да прилагате изискваните усилия, то неизбежно с течение на времето спомагателното ще се стопи и дълбоките ваши страхове по значимост все повече ще започнат да проличават във вас.
944. Още повече, че аз не съм дошъл за това да аублажавам салабостите ваши и да се стремя да с едържа така, както вие сте мислили и очаквали от мен.
945. Но Дойдох за да засегна болезнено със законите свои, това което вие лъжовно сте утвърдили в себе си като истинно и което особено се стремите да пазите сега вече даже пренебрегвайки живота на околните.
946. Дойдох за да поведе съзрелиет и жаудващите по самия сложе жжизнен Път, където с немалко болки са длъжни непременно да изгорят всички оторови ваши.
947. Където този Път е единствената реална възможност в дадения решаващ период от вашето развитие да ви доведе до необходимата победа над себе си и към възкресяване за живот истинен и вечен.
948. Защото да живееш в плът не е равно на това да бъдеш жив.
949. И нека значимостта на Вярата ваша Свещена за вас да надделее над значимостта от страх и съмнения, пораждани обилно от егоизма.
950. Щом вие веднъж сте били способни със сърцето свое да откликнете на Зова мой, то следователно именно на вас ви е било предопределено да направите първата крачка към началото на Великото Възраждане на рода човешки.
951. Но предопределението не е гарантиране на победа, а се определя предразположеност, от която трябва достойно да се възползвате, самоотвержено прилагайки всички свои сили в служба на праведния Завет Божий.
952. Където всеки, който не разбере правилно задължителността на необходимостта да приложи праведни усилия, продължавайки да се бави, предимно проявявайки своята нерешителност и леност, неизбежно веднъж ще загуби и предразположеността да изпълни истинното за благо на себе си и околните.
953. И ото тази загуба някога осъзнавайки ще му бъде много горестно.

954. Едно е да говорим за това, когато никакви възможности не е имало, но друго е когато е имало някакви възможности, но предимно сте продължили да цените повече слабостите, мечтаейки за предано служене.
955. Тези, които са откринали със сърцето си на Зова мой, сега вече предстои реално и активно да преодоляват своите страхове в изпълнение на истинното за Спасение на даденото на рода човешки.
956. някога в древността оставих подсказка за авсички, жадуващи за това, че всеки решил да се хване за плуга и извърщащ се назад не е благонадеждан за Царството на Истината.
957. Решителността за повярвалите е прзвана да утвърди вашата непоколебима стъпка.
958. Не с порустъпки объркани в съмнениеи недоверие е възможно да се издигнат стените на Храма на Душата,
959. Но обезателно с решителност и самоотверженост завинаги ще се утвърди Любовта.
960. Часът Дойде!
961. Настъпи Време окончателно и пълноценно, конкретно е активно да видоизмените своя вътрешен свят в пълно съответствие със Словото Божие.
962. Дойде Време достойно да прис. тъпите към пълно излизане от влиянието на много силните закони на царството и асилата, които ви предстои болезнено да изгаряте, преминавайки достойно кръщението огнено.
963. И сега на този праведен път, продължавайки да съхранявате някаква степен на недоверие, опасността от която вие все още не дооценявате, а болшинството от повярвалите още се държат здраво за нея, вие неизбежно в такъв случай ще започнете да забелязвате, че да преминете леко ще ви е сложно, а за всички останали ие въобще невъзможно.
964. Степента на вашето доверие към мен изключително винаги се определя от степента на вашето духовно сливане с мен, благодарение на което винаги имате възможност да се храните със Силата на Духа мой в минути трудни на този крайно сложен път от вашето развитие.
965. И ако аз съм Ръката на Отеца ваш Небесен, която вие сте билипризвани да откриете и намерите навеки, полагайки доверчиво в Нея ръцете свои, то съхранявайки каквото и да е недоверие, вие можете леко да влезете в неизбежността, когато значимостта на болката и обгорелия егоизъм ще превиши за вас значимостта на вашата Свещена Вярa.
966. Ето тогава и да се изплъзне може ръката ваша и отново да се изгуби в нощта гласът ваш.
967. Вярата свещена нормално може да се проявява само в пълно доверие, достойното постигане на което е възможно да стане праведна способност да се откажете от лъжовни ценности в името на истините,
968. От лъжовни ценности, които по незнание сте счели за основа на фармирането сякаш на истинни качества в своята личност.
969. Затова сте и станали привързани към тях здраво и държите на тях така, както сте призвани да цените живота.
970. Макар че това, което вие сте способни все още да си представите като благо за себе си, по същество таиистинска гибел, а това, което сега сте склонни да виждате като негативно, нерядко е призвано да бъде спасително именно за вас.
971. Не се ли сблъскват с това често при обстоятелствата на възпитание на своите малки деца, които често проявяват своите капризи от неразбиране на слабости, които любящите родители оценяват своеобразно със своит еусилия.
972. И ако все пак децата имат право от време на време не без основание да не се доверяват на своите родители, разбирайки тяхната естествена способност да грешат, то въобще не трябва да се допуска недоверие при постигането на Вярата Свещена.
973. Почти всичко, което вие сте натрупали до тези дни знаменателни и решаващи за целия ваш живот на цялата история, в крайна сметка представлява различна степен на трагедия живота ваш.
974. И колкото повече вие държите на всичко натрупано, проявявайки значителна привързаност към лъжовни и мними ценности, толкова толкова по-малко вие имате способност да ме видите истинно, а следователно и да вървите след мен ще ви бъде невъзможно.
975. Така както е невъзможно да постигате красотата на изгрева и залеза слънчев, непрестанно вглеждайки се в сянката своя, хвърляна от ваша плът.

976. Защото Слънцето и сянката ваша, винаги са разположени спрямо вас в противоположни посоки.
977. Имайки велика привързаност към натрупаното, значителна част от което е лъжовно, вие неизбежно ще имате същата такава привързаност и към образа за мен, който си създавате, естествено от това натрупаното във вас и към такива качества, лично придобите от вас.
978. Такъв образ, построен от вас с детайлите на вашите представи за мен, в зависимост от степента на вашата привързаност, съответно ще възпрепятства вашето реално постигане на явяването от мен.
979. От това ще ви бъде и сложно да ме виждате истинно и вие повече ще бъдете склонни да вървите след образа, създаван от вас за мен, но ене и след мен, реално вживявайки в проявения от мен.
980. Затова, бъдете бдителни и внимателни, особено към това, как вие оценявате и осмисляте, реално произтичащото.
981. Всичко, натрупано от васи ви кара да предприемате поредица от жизнени прояви и имате характерно възприемане на произтичащата реалност по такъв начин, че неизбежно вашият живот става препълнен, преди всичко с горестни, мъчителни преживявания.
982. Принуждавайки ви да пребивавате в някакво напрежение, постоянно очаквайки някакви вероятни опасности, които биха съществували като задължителна необходимост при характера на съществуващото жизнеустройство на цялото човечество.
983. Борбата с тази съществуваща сурова необходимост, без да се измени коренно вида на характерната основа за всички съществуващи жизнени условия на цялото човешко общество, не може да достигне победа.
984. А следователно и очакване на избавление на всевъзможни напасти при такива обстоятелства е свършено безмислено.
985. Към всичко негативно вие вие естествен осе стараете да се прис. пособите, организирайки от време на време за себе си нещо облекчаващо и веселящо.
986. Но навярно отношението и разбирането на увеселителното също неизбежно, на свой ред, довежда до поредното мъчително преживяване.
987. Чрез приемането на всевъзможни лъжовни понятия за жизнените прояви на своята същност, изразени във формирането и натрупването на разнообразни и лъжовни егоистически ориентации, вие без да желаете това, в зависимост от естествено развиващите се определени закономерности на вашата психология, сте развили в своето характерно съществуване своеобразен свят на страдания.
988. Плодовете от Съществуването, но който неизбежно е довело до лъжовното разбиране за това, че сякаш животът на Земята винаги неизбежно е свързан с греха и страданието.
989. А това естествено трябвало да породи очакване и надежда за това, че някога безвъзвратно ще бъде на пуснат този живот на Земята, като дълго очаквано избавление от безкрайните мъчителни страдания.
990. Кое то на свой ред е станало основа за появата на многобройни лъжовни религиозно-философски тълкования за истинските ценности на човека и предопределеността за появяването му в Мирозданието на Вселената.
991. Сам по себе си светът на греха и страданието не може да съществува и започва да се гради изключително преди всичко в съзнанието на самия човек въз основа на ярко проявената от него собствена примитивна егоистическа заинтересованост.
992. Моето Пришествие при вас за Спасението ваше за сега все още може да се съпостави наравно с шествието в света на страданията и скърбите.
993. Където именно сега аз ще се постарая да ви предоставя най-голямо количество образи за всичко истинно и ще започна да извеждам на вашия създаден от вас свят наскръб, тези, които повече са съзрели в своята жажда достойно да преминат необходимите за това видове изпитателни рубежи.
994. На мен не ми се налага да ви извеждам от някаква сурова мрачна бездна от недрата на Земята, където вие по някакви стечения на обстоятелствата, като че ли сте се оказали и пребивавате до тези времена,
995. Но да ви изведе от мрачна болестно сътворена илюзия, постоянно утвърждавана от вас в собственото ви съзнание.

996. А обкръжаващия ви свят на Природата на Земята-Майка е чудесен и прекрасен и в него има всичко, което е за вас благоприятно.
997. Особено проявяващата се егоистическа заинтересованост се явява предпоставка за проявата у вас на вяра, че са истински своеобразни илюзорни качества, еднотипно формирани в течение на цялата история на вашето съществуване и утвърждавани от вас в съзнанието с помощта на всевъзможни егоистични психологични условности.
998. Вашата Вяра*** в истинността на съществуващите характерни своеобразни илюзорни качества, постоянно ви задържа в пълна зависимост от тези качества и ви принуждава послушно да възприемате редица външно проявени жизнени усилия по този начин, докато плодовете неизбежно появили се от тях, непременно ще ви носят горестни преживявания и скръб.
999. И ако се разгледа необходимостта за изход от съществуващото състояние на вътрешния мир на човека към преход в състояние на истинно духовно разцъфтяващ човек, то непременно ще е необходимо преди всичко съзнателно-волево вживяване в друг набор от психологически ориентири от духовен характер, напълно съответстващи на изискванията на Истината за развитието на човека в Мирозданието на Вселената.
1000. Такова съзнателно-волево вживяване в необходимия обем истинни понятия за жизнените явления, свързано с житието именно на децата Божий, естествено ще одведе и към изискваното видоизменение на вътрешния мир на устремите да постигат достойно творимото от Словото Божие.
1001. Но да се изпълни достойно предопределеното по Волята на Великия Бог за Ваше Благо е възможно само при условие, че значимостта на утвърждаването от Словото Божие непременно ще бъде възприето от вас като по-значимо, от това което имате, така както е със значимостта на реалния живот спрямо значимостта на илюзиите за него.
1002. Защото Същността моя винаги е Същността на Даващия Жиовт и да ви дам така, че някаква дреболия да успее да възпрепятства вашия живот в Истината, аз не съм в състояние.
1003. На вас ви предстои да промените своя мир с моя, който ще създавам по Волята на Отеца Небесен за благо ваше.
1004. Но дотагава, докато вие лъжовно вярвате, в това че утвърденото от вас, като че ли съставлява истинския живот, противипоставяното от мен, вие неизбежно ще възприемате като илюзия и естествено няма да имате сила да се вживеете по необходимия начин в условията на моя мир.
1005. Защото няма да можете напълно да се откажете от своето в името на моето, продължавайки здраво да удържате лъжовното и мрачното от своето минало.
1006. Именно чрез него е и невъзможно да ме видите истинно и да ме познавате, вървейки след мен, не ще бъдете в състояние. *****
1007. И така ще продължите да блуждаете в отношението си към мен, чрез своите предположения за мен и съждения за моето, така както на всеки от вас му хрумне.
1008. И само тогава, когато вие проявите готовност да възприемете моето като живот истинен, дозрявайки до разбирането за своята човешка илюзорна мъдрост, вие ще придобиете реална възможност да промените своя мир с истинния и окончателно да излезете от света на страданията и скърбите.
1009. Помнете, че в зависимост от преобладаването на едни или други качества, у човека има или преливане от стремеж да не се пропусне нужния Час за среща с Истината, или предимно боязън да не би да не се разпознае навреме врага.
1010. Тези опасения съставляват основата на два вида разнородни търсения, където едните търсят Светлина, а другите въпреки техните за сега гръмки лозунги за възвишеното, по същество търсят тъмнината.
1011. В условията на глобален егоизъм, съставляващ същността на жизненото устройство на цялото човешко общество на Земята-Майка, където предимно преобладава страхът на втората спомената характерна особеност.
1012. Стремежът да се определят врагове е възможно изключително въз основа на вътрешното опасение пред вероятното тяхно появяване.
1013. И тогава външните прояви на такъв боящ се, се характеризират с повишена потайност, подозрителност и склонност да се доверява предимно само на негативната информация за някого.
1014. Боящият се по такъв начин има сериозна психологическа сложност, значително възпрепятстваща го да види на време идващото от Бога Велик.

1015. Да разпознаят Идващото Спасение с помощта на това, което имат, сега за много представлява голяма трудност, защото е огромен недостигът на положителното в чувствения мир на човека.
1016. И за вас няма смисъл да се плашите един друг с вероятното идване на някакъв могъщ служител на тъмнината, защото от царството на тъмнината вие още никога не сте излизали, изпълнявайки постоянно и послушно нейните закони.
1017. Заинтересоваността да се намира негативното във всичко, което по същество е малко познато и даже неизвестно, представлява същността на опасна слепота и не е малка вероятността да се подмине без да се забележи реално Дошлото Спасение.
1018. Защото кое друго освен самата Истина за човека все още остава малко позната, а в голямата си част и неизвестна.
1019. Тъй като през цялата своя история блуждаещият род човешки е проявил цялата пълнота на изкушенията засега само в нечистите прояви.
1020. Загриженият предимно от страх пред вероятната поява на врага, което изключително винаги е свързано с очакване, а значи преди всичко и с търсене на врага, не е склонен да събира цветя, а повече жадува да събира камъни.
1021. Защото в камъните вижда средства за защитата своя.
1022. А ръцете на този, който повече е загрижен да търси Истината, винаги се стремят към цветята чудесни. И усмивка предимно озарява неговото лице.
1023. Защото е велика жаждата с цветя да посрещне, с цялото си сърце, и живота свой, трепетно Очакваното.
1024. Затова често и внимателно се вглеждат в това, което е в ръцете ваши.
1025. С каквото са препълнени ръцете ваши, от това и се определя характерът на търсенията и очакванията ваши.
1026. А аз Дойдох не за това, за да ви поведат в добре известното ви минало,
1027. А там, където вие никога не сте били.
1028. Там, където единствено и ви предстои да бъдете вечно!

